

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

9. august 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2014-2015

Mødeperioden fra den 24. til den 27. november 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 42 af 4.2.2016.

VEDTAGNE TEKSTER 1

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 25. november 2014

2016/C 289/01 Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om at indhente en udtalelse fra Domstolen om foreneligheden med traktaterne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (2014/2966(RSP)) 2

2016/C 289/02 Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 (2014/2143(INI)) 5

2016/C 289/03 Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af Europa 2020-strategien (2014/2779(RSP)) 19

Onsdag den 26. november 2014

2016/C 289/04 Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2014 om FN's konference om klimaændringer 2014 (COP 20) i Lima, Peru (1.-12. december 2014) (2014/2777(RSP)) 27

Torsdag den 27. november 2014

2016/C 289/05 Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Pakistan: Blasfemilove (2014/2969(RSP)) . 40

2016/C 289/06	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Serbien: sagen med den anklagede krigsforbryder Vojislav Šešelj (2014/2970(RSP))	44
2016/C 289/07	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Irak: Bortførelser og mishandling af kvinder (2014/2971(RSP))	46
2016/C 289/08	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om forsinkelser i opstarten af samhørigheds- politikken 2014-2020 (2014/2946(RSP))	50
2016/C 289/09	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle (2014/2967(RSP))	53
2016/C 289/10	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder (2014/2919(RSP))	57
2016/C 289/11	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om støtte til forbrugerrettigheder på det digitale indre marked (2014/2973(RSP))	65
2016/C 289/12	Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande (2014/2853(RSP))	71

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 25. november 2014

2016/C 289/13	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2014 om forslag til Rådets afgørelse om på vegne af Den Europæiske Union at godkende protokollen om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel i tilknytning til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr, som blev vedtaget i Luxembourg den 23. februar 2007 (15113/2013 — C8-0004/2014 — 2013/0184(NLE))	77
2016/C 289/14	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2014 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (12052/2014 — C8-0222/2014 — 2014/0021(NLE))	78
2016/C 289/15	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/008 FI/STX Rauma, fra Finland) (COM(2014)0630 — C8-0214/2014 — 2014/2137(BUD))	79
2016/C 289/16	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/005 FR/GAD, fra Frankrig) (COM(2014)0662 — C8-0226/2014 — 2014/2166(BUD))	83

Onsdag den 26. november 2014

2016/C 289/17	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. november 2014 om udkast til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2533/98 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (11200/2014 — C8-0109/2014 — 2014/0808(CNS))	87
2016/C 289/18	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. november 2014 om udkast til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (10896/2014 — C8-0090/2014 — 2014/0807(CNS))	93

Torsdag den 27. november 2014

2016/C 289/19	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. november 2014 om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 8. oktober 2014 om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden (C(2014)7164 — 2014/2882 (DEA))	101
---------------	---	-----

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2014-2015

Mødeperioden fra den 24. til den 27. november 2014

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 42 af 4.2.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 25. november 2014

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2014)0058

Udtalelse fra Domstolen om, hvorvidt aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om luftfartsselskabers behandling og overførsel af passagerliste (PNR)-oplysninger til den canadiske grænsekontrolmyndighed er forenelig med traktaterne

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om at indhente en udtalelse fra Domstolen om foreneligheden med traktaterne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (2014/2966(RSP))

(2016/C 289/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig stk. 6 og 11,
- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (12652/2013),
- der henviser til aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (12657/2013),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om den globale tilgang til overførsel af passageroplysninger (PNR) til tredjelande (COM(2010)0492),
- der henviser til sine beslutninger af 5. maj 2010 om iværksættelse af forhandlinger om aftaler om passagerlisteoplysninger (PNR-aftaler) med USA, Australien og Canada ⁽¹⁾ og af 11. november 2010 om den globale tilgang til overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 19. oktober 2010 om Kommissionens meddelelse om den globale tilgang til overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande ⁽³⁾,
- der henviser til udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 30. september 2013 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse og undertegnelse af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 70.

⁽²⁾ EUT C 74 E af 13.3.2012, s. 8.

⁽³⁾ EUT C 357 af 30.12.2010, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT C 51 af 22.2.2014, s. 12.

Tirsdag den 25. november 2014

- der henviser til udtalelse 7/2010 af 12. november 2010 fra Artikel 29-Arbejdsgruppen om Databeskyttelse om Kommissionens meddelelse om den globale tilgang til overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande,
- der henviser til artikel 16 i TEUF og artikel 7, 8 og 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Domstolens dom af 9. marts 2010 i sag C-518/07, Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland,
- der henviser til Domstolens dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, hvori Domstolen erklærer direktivet om lagring af data for ugyldigt,
- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 6,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union indgik en aftale med Canada i 2005 om behandling af passagerlisteoplysninger på grundlag af en række forpligtelser, som den canadiske grænsemyndighed CBSA påtog sig i relation til anvendelsen af dets PNR-program; der henviser til, at den relevante afgørelse fra Kommissionen udløb den 22. september 2009, hvormed det EU-retlige grundlag for overførsel af passagerlisteoplysninger til CBSA er ophørt med at eksistere;
- B. der henviser til, at CBSA ensidigt tog skridt til at garantere over for EU, at forpligtelserne fortsat ville være i kraft og blive implementeret, indtil en ny, gyldig aftale forelå; der henviser til, at alle medlemsstater og deres databeskyttelsesmyndigheder blev underrettet herom;
- C. der henviser til, at indgåelse af nye PNR-aftaler efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 kræver Europa-Parlamentets godkendelse, inden de kan vedtages af Rådet;
- D. der henviser til, at Rådet den 2. december 2010 vedtog en beslutning såvel som et forhandlingsdirektiv, der bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger på vegne af EU om en aftale med Canada om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger;
- E. der henviser til, at Kommissionen den 18. juli 2013 foreslog Rådet at træffe en afgørelse om indgåelsen af aftalen;
- F. der henviser til, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse den 30. september 2013 fremsatte sin udtalelse om aftalen, hvori der blev sat spørgsmålstegn ved nødvendigheden og proportionaliteten af PNR-ordningerne og af massedata-overførsler af passagerlisteoplysninger til tredjelande samt ved valget af retsgrundlag;
- G. der henviser til, at Rådet den 5. december 2013 anmodede Parlamentet om at godkende indgåelsen af aftalen;
- H. der henviser til, at denne aftale blev undertegnet den 25. juni 2014;
- I. der henviser til, at Rådet den 7. juli 2014 anmodede Parlamentet om at godkende indgåelsen af aftalen;
- J. der henviser til, at Domstolen i sin dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12 erklærede, at direktivet om lagring af data er ugyldigt;
- K. der henviser til, at formålet med aftalen, som anført i dennes artikel 1, er at fastsætte, på hvilke betingelser passagerlisteoplysninger kan overføres og bruges til at beskytte borgernes sikkerhed, og hvordan oplysningerne skal beskyttes;

Tirsdag den 25. november 2014

1. er af den opfattelse, at der hersker juridisk usikkerhed om, hvorvidt udkastet til aftale er foreneligt med bestemmelserne i traktaterne (artikel 16 i TEUF) og chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 7, 8 og 52, stk. 1), for så vidt angår individets ret til beskyttelse af personoplysninger; sætter endvidere spørgsmålstegn ved valget af retsgrundlag, nemlig artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF (politisamarbejde og retligt samarbejde) frem for artikel 16 i TEUF (databeskyttelse);
  2. vedtager at anmode Domstolen om en udtalelse om aftalens forenelighed med traktaterne;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen til orientering og træffe de nødvendige foranstaltninger til at indhente en sådan udtalelse fra Domstolen.
-

Tirsdag den 25. november 2014

P8_TA(2014)0059

EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015**Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 (2014/2143(INI))**

(2016/C 289/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til den rapport, der blev vedtaget i juli 2014 af FN's Åbne Arbejdsgruppe om Bæredygtige Udviklingsmål,
- der henviser til den rapport, der blev vedtaget den 8. august 2014 af den mellemstatslige ekspertkomité, vedrørende finansiering af bæredygtig udvikling,
- der henviser til ministererklæringen af juli 2014 fra det politiske forum på højt niveau vedrørende bæredygtig udvikling,
- der henviser til FN's rapport »Millenium Development Goals 2014«,
- der henviser til slutdokumentet fra GPEDC-mødet på højt plan i Mexico fra april 2014,
- der henviser til Beijingerklæringen og –handlingsprogrammet, som blev vedtaget under den fjerde verdenskonference om kvinder i september 1995, og de efterfølgende slutdokumenter,
- der henviser til handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), som blev vedtaget i Kairo i 1994, og den efterfølgende + 20-evaluering,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) af 18. december 1979,
- der henviser til FN's »Gender Chart 2012«, som måler forbedringer i ligestillingsaspektet inden for de otte 2015-mål,
- der henviser til resultatet af FN's konference om miljø og udvikling i 1992 og til rapporten fra opfølgingskonferencen om bæredygtig udvikling, som fandt sted i Rio de Janeiro, Brasilien, den 20.-22. juni 2012,
- der henviser til Human Development Report 2014 fra FN's Udviklingsprogram (UNDP) med titlen »Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience«,
- der henviser til rapporten fra maj 2013 fra FN's panel på højt plan vedrørende udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015,
- der henviser til rapporten fra FN-konferencen om bæredygtig udvikling, som blev afholdt i Rio de Janeiro, Brasilien, den 20.-22. juni 2012,

Tirsdag den 25. november 2014

- der henviser til rapporten af juni 2012 fra FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 til FN's generalsekretær med titlen »Realising the future we want for all«,
- der henviser til resolutionen med titlen »Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals«, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling på dennes møde på højt plan om 2015-målene under generalforsamlingens 65. samling i 2010,
- der henviser til Istanbulhandlingsprogrammet for de mindst udviklede lande for tiåret 2011-2020,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til FAO's rapport »State of Food Insecurity«,
- der henviser til erklæringen og handlingsplanen, som blev vedtaget på mødet på højt plan om bistandseffektivitet, der blev afholdt i Busan i december 2011,
- der henviser til UNDP's rapport med titlen »Beyond the Midpoint: Achieving the Millennium Development Goals«, som blev offentliggjort i januar 2010,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og de retlige rammer for menneskerettighederne,
- der henviser til arbejdet i FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015, som ledes i fællesskab af FN's Afdeling for Økonomiske og Sociale Anliggender (ESA) og UNDP med støtte fra alle FN-organer og i samråd med relevante interessenter,
- der henviser til WHO's »Global Strategy and Plan of Action on Public Health, Innovation and Intellectual Property« af 24. maj 2008,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til erklæringen fra 1986 om retten til udvikling,
- der henviser til EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det på ny bekræftes, at EU skal »sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle Unionens mål«,
- der henviser til artikel 208, stk. 1, i TEUF, hvori det fastsættes, at »Unionen tager hensyn til målene for udviklings Samarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2014 »Et værdigt liv for alle: fra vision til fælles handling« COM(2014)0335),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. maj 2014 »Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene« (COM(2014)0263),
- der henviser til arbejdsdokumentet af 30. april 2014 fra Kommissionens tjenestegrene — en værktøjskasse med titlen »A rights-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation« (SWD(2014)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. februar 2013 »Et værdigt liv for alle: Fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden« (COM(2013)0092),

---

⁽¹⁾ Rådets konklusioner 9558/07 af 15.5.2007.

Tirsdag den 25. november 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2012 »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser« (COM(2012)0492),
  - der henviser til Kommissionens offentlige høringer under overskriften »Towards a Post-2015 Development Framework« om udarbejdelsen af en EU-holdning, som foregik fra den 15. juni til den 15. september 2012,
  - der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling« ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 »Sammenhæng i udviklingspolitikken« (COM(2005)0134) og konklusionerne fra Udenrigsrådets 3166. samling af 14. maj 2012 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring«,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 ⁽²⁾,
  - der henviser til sin henstilling til Rådet af 2. april 2014 om FN's Generalforsamlings 69. samling ⁽³⁾,
  - der henviser til sin holdning af 2. april 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske udviklingsår (2015) ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om årtusindudviklingsmålene — fastlæggelse af rammen for tiden efter 2015 ⁽⁵⁾,
  - der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 19. maj 2014 om en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne,
  - der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 12. december 2013 om finansiering af fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i perioden efter 2015,
  - der henviser til den til fælles erklæring fra AVS og EU om udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 af 20. juni 2014,
  - der henviser til konklusionerne fra Rådet for Almindelige Anliggender af 25. juni 2013 om den overordnede dagsorden for perioden efter 2015,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0037/2014),
- A. der henviser til, at alle relevante aktører samledes i 2000 for at opstille 2015-målene med henblik på at nå konkrete mål for udvikling og fattigdomsbekæmpelse senest i 2015;
- B. der henviser til, at 2015-målene har sat fokus på udryddelse af den globale fattigdom som et presserende mål og en prioritet for en global indsats; der henviser til, at opfyldelsesgraden for 2015-målene varierer, med synlige positive virkninger på nedbringelsen af ekstrem fattigdom, bekæmpelsen af malaria og tuberculose, forbedring af adgangen til drikkevand og reduktion af forskellene med hensyn til indskrivning i grundskolen; der henviser til, at det er nødvendigt at imødegå visse mangler ved 2015-målene fuldt ud i forbindelse med fastlæggelsen af rammen for perioden efter 2015;

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0269.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0283.

Tirsdag den 25. november 2014

- C. der henviser til, at vurderingerne af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå de nuværende 2015-mål, har vist, at det i den nye ramme er afgørende med en stærk sammenhæng mellem fattigdomsbekæmpelse, bekæmpelse af ulighed og fremme af bæredygtig udvikling samt med én universel række af mål med differentierede tilgange;
- D. der henviser til, at befolkningen i byerne forventes at ville vokse fra de nuværende 3,6 mia. til over 6 mia., og at de største byer forventes at ville vokse til megabyer med over 100 mio. indbyggere; der henviser til, at overdreven urbanisering undergraver bæredygtigheden af udvikling i alle dens dimensioner;
- E. der henviser til, at den internationale konference om befolkning og udvikling, som fandt sted i Kairo i 1994, krævede adgang til reproduktive og seksuelle sundhedstjenester, herunder familieplanlægning; minder i denne forbindelse om, at det anslås, at der i 2013 var 289 000 kvinder, der døde i forbindelse med graviditet og fødsel; minder om udviklingsmål 5 og nødvendigheden af, at kvinder har adgang til en effektiv præventionsmetode og familieplanlægning, for at tilfældene af mødredødelighed kan blive reduceret med næsten en tredjedel;
- F. der henviser til, at fattigdomsbekæmpelsen er skævt fordelt, og at ulighederne mellem landene og i de enkelte lande, som er øget både i industrialiserede lande og udviklingslande, udgør en stor udviklingsmæssig udfordring, navnlig i lavindkomstlande (LIC'er) og mellemindkomstlande (MIC'er); der henviser til, at 1,5 mia. mennesker lever i fattigdom med overlappende afsavn inden for sundhed, uddannelse og levestandard, navnlig i konfliktramte og skrøbelige stater;
- G. der henviser til, at voldelige konflikter og humanitære kriser fortsat har en negativ indvirkning på udviklingsbestrebelsene; der henviser til, at kvinder rammes hårdere af militære konflikter og kriser;
- H. der henviser til, at der stadig er behov for en yderligere indsats for at halvere procentdelen af mennesker, der er ramt af sult, idet 162 mio. små børn er udsat for fejlernæring; der henviser til, at skjult sult kan defineres som mangel på mikronæringsstoffer, hvilket kan føre til uoprettelige sundhedsmæssige skader og socioøkonomiske konsekvenser, som er knyttet til nedgangen i folks produktivitet;
- I. der har taget i betragtning, at 2014 er det internationale år for familiedrevne landbrug;
- J. der henviser til, at udvikling som en grundlæggende menneskerettighed bekræftes i erklæringen om retten til udvikling fra 1986; der henviser til, at erklæringen tilslutter sig en »menneskerettighedsbaseret« tilgang, som er karakteriseret ved virkeliggørelse af alle menneskerettighederne (økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske); der henviser til, at erklæringen endvidere indeholder en forpligtelse til at styrke internationalt samarbejde;
- K. der henviser til, at klimaforandringer og ødelæggelse af miljøet udgør en trussel for fattigdomsbekæmpelsen, idet de forværrer de eksisterende sårbarheder, da mange udviklingslande stadig er afhængige af landbrug og klimasensitive naturressourcer og mangler kapacitet til at styre klimarisici; der henviser til, at der er presserende behov for at nedbringe de globale drivhusgasemissioner og opnå en mere retfærdig og bæredygtig styring og forvaltning af naturressourcerne;
- L. der henviser til, at fremskridtene med hensyn til at nå 2015-målene vedrørende sundhed i høj grad har været baseret på F&U-investeringer, som er foretaget flere år før; der henviser til, at intellektuel ejendomsret ikke bør forhindre adgangen til lægemidler til overkommelige priser;
- M. der henviser til, at adgang til udvikling i den tidlige barndom samt til uddannelse af den højest mulige kvalitet for alle børn, unge og voksne er en afgørende forudsætning for at bryde cyklusser af fattigdom og ulighed, som går i arv igennem generationerne;

Tirsdag den 25. november 2014

- N. der henviser til, at der kun er gjort begrænsede fremskridt med hensyn til ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders status; der henviser til, at kvinder ofte oplever diskrimination og vold;
- O. der henviser til, at kvinder og piger på globalt plan udgør hovedparten af dem, der lever i ekstrem fattigdom, og til, at ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder er en nødvendig forudsætning for, at den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 kan få succes; der henviser til, at der dagligt dør omkring 800 kvinder på verdensplan på grund af komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel; der henviser til, at den internationale konference om befolkning og udvikling, som fandt sted i Kairo i 1994, krævede universel adgang til reproduktiv og seksuel sundhed og rettigheder, som kan redde menneskeliv;
- P. der henviser til, at kvinder udgør mere end halvdelen af alle migranter;
- Q. der henviser til, at Afrika eksporterer betydeligt mere kapital til verden via ulovlige pengestrømme, end det modtager i form af international bistand og pengeoverførsler;
- R. der henviser til, at den nye bæredygtige udviklingsramme giver mulighed for at sikre bred inddragelse af civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og nationale parlamenter;
- S. der henviser til, at det er nødvendigt at skabe flere nye, anstændige jobs for at kunne imødegå den demografiske vækst på globalt niveau; der henviser til, at den private sektor tilvejebringer mange jobs, både i de industrialiserede lande og i udviklingslandene, og dermed kan være en afgørende partner i kampen mod fattigdom, når der er klare ansvarlighedsmekanismer, og når den internationale lovgivning om social beskyttelse overholdes;
- T. der henviser til, at bistand fortsat spiller en unik rolle i fattigdomsbekæmpelsen som en faktor, der på afgørende vis kan ændre spillets gang i udviklingslande;
- U. der henviser til, at indenlandsk ressourcemobilisering er et afgørende element i bekæmpelsen af fattigdom og ulighed;
- V. der henviser til, at EU og dets medlemsstater er de største donorer af udviklingsbistand og dermed fortsat bør være drivkraften i den næste fase af forhandlingerne i FN-regi og navnlig fremme den menneskerettighedsbaserede tilgang baseret på lighed, ikke-forskelsbehandling, deltagelse og inklusion i udformningen og implementeringen af rammen;
- W. der henviser til, at Rådets konklusioner fra december 2014 vil fastsætte et sammenhængende sæt af principper og hovedlinjerne i forhandlingsstrategien;
- X. der henviser til, at artikel 208 i TEUF fastsætter, at udryddelse af fattigdom er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, og indfører udviklingsvenlig politikkoherens;

I. 2015-målene: vurdering og nye udfordringer

1. understreger, at det globale landskab har ændret sig i de senere år, inklusive ændringer i den globale økonomiske og politiske balance, og at nogle udviklingsøkonomier og nye vækstøkonomier, selv om de har oplevet relevant økonomisk vækst, stadig oplever høje og stigende niveauer af ulighed; mener, at der er behov for en ny tilgang, som fremmer global styring, med et stærkt fokus på udviklingsvenlig politikkoherens og tilvejebringelse af globale offentlige goder;
2. minder om, at 2015-målene — selv om de har fordelen af at være ligetil — ikke tackler underliggende strukturelle faktorer, som fører til fattigdom og ulighed; understreger, at den globale ramme for bæredygtig udvikling efter 2015 bør være omskabende, idet den tackler de underliggende årsager til fattigdom og ulighed og dermed leverer resultater inden for de uafsluttede områder i de nuværende 2015-mål;

Tirsdag den 25. november 2014

3. understreger, at de 2015-mål, der blev fastsat i 2000, har givet mange positive resultater i mellemindkomstlande og udviklingslande, men at fremskridtene har været ulige, både i og mellem landene, og at disse resultater derfor skal analyseres korrekt, og erfaringerne udtrages deraf, i forbindelse med udformningen af den globale udviklingsramme for perioden efter 2015;

4. minder om, at selv om 2015-målene har gjort en markant forskel i folks liv, udgør centrale problemstillinger, som f. eks. menneskerettighedskrænkelser, ulighed (herunder ulighed mellem kønnene), væbnede konflikter og terrorisme, klimaforandringer, fødevarer sikkerhed, mangel på ejendomsret, mangel på retten til jord, migration, begrænset adgang til sundhedstjenester og uddannelse, demografiske ændringer, begrænsede ressourcer, tab af biodiversitet, korrupsion, skattesvig og skatteundgåelse, ikke-bæredygtig vækst, arbejdsløshed samt finansielle og økonomiske kriser, stadig ekstremt komplekse og indbyrdes forbundne udfordringer for de kommende årtier og fremkalder behovet for at finde nye udviklingsveje, der kan føre til inklusiv og bæredygtig udvikling for alle;

5. understreger, at miljømæssig bæredygtighed er en altoverskyggende udfordring, og at manglende opnåelse heraf sandsynligvis vil true alle dimensioner af menneskelig udvikling; minder navnlig om, at ødelæggelse af miljøet udgør en enorm hindring for opfyldelse af målet om udryddelse af ekstrem fattigdom og sult; minder f.eks. om, at vedvarende uligheder og kampe om knappe ressourcer er blandt de vigtigste drivkræfter for konflikter, sult, usikkerhed og vold, som igen er centrale faktorer, der bremser den menneskelige udvikling og bestræbelserne på at opnå bæredygtig udvikling;

6. understreger, at den nye ramme bør være et effektivt modsvar til disse udfordringer og tackle vigtige spørgsmål, såsom respekten for alle menneskers værdighed, retfærdighed, lighed, god regeringsførelse, demokrati, retsstatsprincippet, fred og sikkerhed, klimaforandringer, nedbringelse af risiciene for og opbygning af modstandsdygtigheden over for katastrofer, bevarelse af biodiversitet, inklusiv og bæredygtig udvikling, ejendomsret, retten til jord, sundhed og social sikring, uddannelse, forskning og innovation samt kvinders, børns, unges og minoriteters rettigheder;

7. understreger, at den nye udviklingsramme skal være af universel karakter og kunne anvendes i alle lande, herunder i EU's medlemsstater, og derfor er nødt til at være relevant og fair for både industrialiserede lande og udviklingslande, idet den tager højde for forskellige nationale forhold, kapaciteter, politikker og prioriteter; understreger, at de nye ansvarsområder og byrder, der skabes, skal være ligeligt, men retfærdigt fordelt mellem alle lande; opfordrer til, at EU angiver, hvilke konkrete foranstaltninger og forpligtelser det kan foreslå med henblik på at reagere både indadtil og udadtil på princippet om universalitet;

8. understreger, at gensidig ansvarliggørelse og gennemsigtighed på alle niveauer bør udgøre akser i den nye udviklingsramme, og at det er vigtigt, at nationale regeringer og andre aktører, herunder den private sektor, holdes ansvarlige for implementeringen af rammen;

9. opfordrer EU til aktivt at lede processen frem mod fastlæggelsen af én, sammenhængende og integreret global udviklingsramme for perioden efter 2015, og glæder sig over, at der er konsensus om, at den nye globale udviklingsdagsorden er nødt til at styrke gennemførelsesmidlerne og forny det globale partnerskab for bæredygtig udvikling;

II. *Behovet for et fornyet globalt partnerskab samt en stærk og sammenhængende EU-holdning*

10. opfordrer EU til at spille en aktiv rolle i udformningen af et nyt globalt partnerskab, som ansporer til handling fra alle lande, herunder de nye vækstøkonomiers, og alle aktørers side, inklusive den private sektor, civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og nationale parlamenter;

11. opfordrer EU til at indtage en stærk, sammenhængende og fælles holdning under de kommende mellemstatslige forhandlinger og tage hensyn til de prioriteter, der fremhæves i denne beslutning;

Tirsdag den 25. november 2014

12. tilslutter sig konklusionerne fra FN's Åbne Arbejdsgruppe; mener ikke desto mindre, at den ramme, der udstikkes i dens konklusioner, senere hen kan opdeles i klynger, samtidig med at balancen mellem fattigdomsbekæmpelse, bekæmpelse af ulighed og de tre dimensioner af bæredygtig udvikling fastholdes, og uden at det sker på bekostning af den rettighedsbaserede tilgang eller på bekostning af de mere ambitiøse mål;

13. understreger, at den nye globale ramme bør omfatte den fornødne institutionelle arkitektur, som tackler hovedmålene om udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af ulighed og fremme af bæredygtig udvikling, med klare retningslinjer for overvågning af gennemførelsen, og at denne arkitektur ligeledes bør tackle kompleksiteten og de indbyrdes forbindelser mellem de forskellige dele af den fremtidige ramme;

14. mener, at udviklingsvenlig politikkoherens er et centralt redskab til gennemførelse af rammen for perioden efter 2015; opfordrer i dette øjemed EU til at sikre, at de nødvendige retningslinjer, konsekvensanalyser og overvågnings- og rapporteringsmekanismer gør udviklingsvenlig politikkoherens til en realitet i denne ramme;

15. understreger, at universaliteten af den globale udviklingsdagsorden for perioden efter 2015 betyder mere krævende forpligtelser for EU og dets medlemsstater; understreger, at det er nødvendigt, at de nye mål for bæredygtig udvikling under den globale ramme afspejles både i EU's eksterne og interne politikker;

III. *Prioriterede områder*

16. minder om, at udryddelse af fattigdom fortsat skal være hovedprioriteten på den globale udviklingsdagsorden for perioden efter 2015 i lighed med håndtering af de overlappende søjler af økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed og et styrket globalt partnerskab;

Udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af ulighed samt bæredygtig udvikling

17. understreger, at udryddelse af fattigdom og bekæmpelse af ulighed sammen med bæredygtig udvikling bør være det underliggende tema i den globale udviklingsramme for perioden efter 2015; understreger, at rammen er nødt til at tage udgangspunkt i mennesker og imødegå den manglende retfærdighed ved at anvende en rettighedsbaseret tilgang med henblik på at mindske ulighed i og mellem lande, som en af de centrale prioriteter i den nye ramme;

18. mener, at ulighed er en hindring for bestræbelserne på at opnå udvikling og mindske fattigdommen; gentager, at udryddelse af fattigdom, lighed og bæredygtig udvikling kun er mulig, hvis alle sårbare grupper tages i betragtning, og hvis lige adgang, bæredygtig ressourceanvendelse og god regeringsførelse fremmes; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte, at det 10. mål for bæredygtig udvikling, som FN's Åbne Arbejdsgruppe har foreslået, bliver et selvstændigt mål i den nye ramme;

19. understreger, at der er behov for et mål om udryddelse af ekstrem fattigdom svarende til 2 USD om dagen, hvis rammen virkelig skal være omskabende;

20. understreger, at den fremtidige ramme bør tackle de flerdimensionelle aspekter af fattigdom og ulighed, som rækker ud over manglende indkomst, men indbefatter mennesker i deres værdighed og i alle deres dimensioner, herunder sociale dimensioner; understreger, at fattigdom ikke bare skal vurderes i forhold til indkomst, men også i forhold til trivselsindikatorer, og ikke kun BNP;

21. anbefaler, at der ydes støtte til statsopbygning gennem øget generel og/eller sektorspecifik bistand, som er betinget af kriterier for god regeringsførelse;

22. understreger, at arbejdstagernes forhandlingskraft i en stærkt globaliseret økonomi er reduceret via liberaliseringen, som til gengæld bringer overholdelsen af de rettigheder, der er fastsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder og dagsordenen om anstændigt arbejde, i fare; opfordrer derfor indtrængende EU til at udforme sin handelspolitiske strategi på en sådan måde, at den bibeholder og beskytter høje sociale og miljømæssige standarder og samtidig modvirker social og miljømæssig dumping;

Tirsdag den 25. november 2014

23. understreger, at der er en væsentlig indbyrdes sammenhæng mellem god regeringsførelse, bæredygtig udvikling, vækst og mindskelse af social ulighed; understreger vigtigheden af at fremme lige muligheder og rettigheder og social dialog; kræver en bredere definition af fattigdom end den, der udelukkende er baseret på BNP, som omfatter bredere mål for fremskridt og trivsel;
24. fremhæver den afgørende økonomiske og sociale betydning af en stærk, stabil middelklasse; understreger, at det er nødvendigt at inddrage middelklassen tættere i den politiske proces og derved fremme inklusiv vækst;
25. opfordrer til, at miljømæssigt bæredygtig vækst fremmes i alle lande, både industrialiserede lande og udviklingslande, gennem bæredygtig anvendelse af vedvarende naturressourcer og gennem beskyttelse af miljøet;
26. understreger, at det er nødvendigt at fremme bæredygtig udvikling ved at balancere den regionale udvikling ved at fremme udviklingen af mindre byer og forhindre, at store byer vokser for meget;

Den menneskerettighedsbaserede tilgang

27. glæder sig over, at fremme af en menneskerettighedsbaseret og personcentreret tilgang er taget med blandt de bæredygtige udviklingsmål, som FN's Åbne Arbejdsgruppe har foreslået; udtrykker imidlertid bekymring over, at man endnu ikke har anlagt en mere ambitiøs tilgang, og understreger, at en sådan tilgang er afgørende for at tackle de underliggende årsager til fattigdom, social udstødelse og økonomisk ulighed;
28. understreger universaliteten og udeleligheden af og den indbyrdes afhængighed mellem alle menneskerettighederne for alle mennesker uden forskelsbehandling af nogen art, begyndende med alle menneskers grundlæggende ret til værdighed, med særligt fokus på kvinders og børns menneskerettigheder, herunder fremme af universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, samt beskyttelse af og respekt for migranternes og minoriteters rettigheder; inklusive LGBTI-personer og hiv-smittede; understreger vigtigheden af at respektere og fremme handicappedes rettigheder i den nye ramme;
29. opfordrer EU til at fremhæve vigtigheden af inden for dagsordenen for perioden efter 2015 at prioritere vedtagelse og gennemførelse af en passende retlig ramme såvel som den omstændighed, at nationale politikker bør bekæmpe korruption og sikre adgang til domstolsinstitutioner, som er upartiske og uafhængige, samt effektive retsmidler mod krænkelse af menneskerettigheder, særligt for marginaliserede grupper, og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; understreger, at den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 er nødt til at sikre god regeringsførelse, demokrati og retsstatsprincippet;
30. opfordrer EU til at forstærke indsatsen med henblik på i de kommende mellemstatslige forhandlinger at sikre, at den menneskerettighedsbaserede tilgang og retten til udvikling bliver de understøttende koncepter i den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 og dermed, at de centrale søjler i den menneskerettighedsbaserede tilgang, dvs. universalitet og udelelighed, ikke-forskelsbehandling og lighed, ansvarlighed og retsstatsprincippet, deltagelse og inklusion, medtages i udformningen, implementeringen og overvågningen af den globale udviklingsramme for perioden efter 2015; understreger, at det er vigtigt at fastholde det 16. mål for bæredygtig udvikling, som FN's Åbne Arbejdsgruppe har foreslået, som et selvstændigt mål i den nye ramme;

Konfliktforebyggelse, postkonfliktgenopbygning, fredsskabelse og fremme af varig fred

31. mener, at den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 behørigt bør afspejle den nye aftale om engagement i ustabile stater og målene om fredsskabelse og statsopbygning, som man nåede til enighed om i Busan; fremhæver, at der er behov for særlig opmærksomhed på ustabile stater i den nye ramme; glæder sig over, at fremme af fredelige samfund er en af EU's prioriteter, og at dette er ved at udvikle sig til et vigtigt element i den nye ramme; mener desuden, at det er uomgængeligt at indgå strukturelle, intensive og langsigtede partnerskaber, som prioriterer reformer af sikkerhedssektoren og indførelse af retsstatsprincippet og demokratiske institutioner;

Tirsdag den 25. november 2014

32. understreger, at det er nødvendigt, at den nye ramme tackler de underliggende drivkræfter bag konflikter og ustabilitet; opfordrer EU-institutionerne til at indføre mere reaktionsdygtige procedurer i postkonfliktsituationer og vedtage en strategi, som muliggør, at udviklingsbistand så effektivt som muligt kan tjene sikkerhedsmæssige målsætninger;

33. fordømmer kraftigt den manglende retsforfølgelse og straf i konfliktramte områder, navnlig når det drejer sig om seksuel vold mod kvinder og piger; understreger, at det er nødvendigt at forstærke indsatsen for at beskytte civile, der er berørt af væbnede konflikter, forbedre adgangen til psykologisk støtte, navnlig for kvinder og børn, og styrke forbindelsen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling i den nye globale ramme;

34. anerkender kvinders vigtige bidrag til konfliktforebyggelses- og fredsskabelsesbestrebelse og opfordrer derfor til, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 fremmes for at sikre kvinders deltagelse i konfliktløsning og opbygning af demokrati;

Afbødning af klimaforandringer, miljøbeskyttelse og mindskelse af katastroferisici

35. mener, at det er nødvendigt at integrere afbødning af og tilpasning til klimaforandringer effektivt i den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 som et tværgående emne på en synlig og ambitiøs måde; støtter den brede vifte af foranstaltninger for at tackle virkningerne af klimaforandringer og sikre en bedre fremtid for den næste generation, herunder udfasningen af subsidier, der er skadelige for miljøet; understreger, at der bør sættes særligt fokus på bæredygtig energi, da den er afgørende for afbødning af klimaforandringer;

36. understreger, at mainstreamingsprocessen ikke bør føre til, at officiel udviklingsbistand omdirigeres til klimapolitikker, som ikke resulterer i direkte afhjælpning af fattigdom;

37. mener, at mange fattige samfund allerede oplever konsekvenserne af klimaforandringer, selv om de bærer den mindste del af ansvaret for dem; gentager, at det er tvingende nødvendigt at træffe foranstaltninger for at nedbringe emissionerne, med fokus på kulstoffrie strategier; understreger, at det kan føre til fremskridt i fattigdomsbekæmpelsen at bevæge sig i retning af en energieffektiv økonomi baseret på vedvarende energi; mener, at EU bør støtte universel adgang til pålidelige og prismæssigt overkommelige energitjenester baseret på vedvarende energi;

38. glæder sig over, at afbødning af klimaforandringer og bæredygtig anvendelse af naturressourcer står stærkt og er integreret i slutdokumentet fra Den Åbne Arbejdsgruppe, herunder bevarelsen af oceaner og have samt bevarelsen af biodiversitet og skove;

39. understreger vigtigheden af, at der medtages humanitær bistand, kapacitetsopbygnings- og forebyggelsesforanstaltninger og bottom-up-participatoriske foranstaltninger i den nye ramme for effektivt at mindske katastroferisici og styrke modstandsdygtighed; understreger, at det er nødvendigt at styrke international bistand, koordination og ressourcer til katastrofeberedskab, genopretning og genopbygning efter katastrofer;

40. anerkender kvinders særlige rolle med hensyn til at bidrage til bæredygtighed og opfordrer derfor til, at ligestillingsperspektivet integreres i politikker vedrørende miljø og klimaforandringer for at sikre en reduktion af kønsuligheden, når det drejer sig om adgang til og kontrol over ressourcer med henblik på tilpasning til klimaforandringer;

Fødevarerikkerhed, ernæring, bæredygtigt landbrug, bekæmpelse af jordforringelse, vand og sanitet

41. glæder sig over, at fødevarer- og ernæringsikkerhed er kommet frem som et prioriteret område i den nye globale udviklingsramme, og over, at der er medtaget et selvstændigt mål om at udrydde sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring og fremme bæredygtigt landbrug i slutdokumentet fra Den Åbne Arbejdsgruppe; anerkender, at kvindelige landbrugere har særlige behov med hensyn til fødevarerikkerhed, som det er nødvendigt at tage højde for ved udformningen af den nye ramme;

Tirsdag den 25. november 2014

42. understreger, at det er vigtigt at se på sammenhængene mellem det bæredygtige landbrugs og fiskeris øgede produktivitet, som fører til mindre tab og fødevarespild, gennemsigtig forvaltning af naturressourcer og tilpasning til klimaforandringer;

43. påpeger, at sikring af småproducenters ejendomsret til jord, som tager hensyn til traditionelle brugsrettigheder til jorden, både stimulerer de lokale økonomier og øger fødevarerikigheden;

44. kræver, at det er nødvendigt at gå videre end fødevarerikighed og betragte mad som en grundlæggende menneskerettighed for at kunne opstille et klart mål om »nul sult« og sætte en stopper for sultskandalen senest i 2025; understreger, at bestræbelserne på at udrydde sult og fejlernæring såvel som fænomenet »skjult sult« især bør fokusere på børn og ammende kvinder;

45. understreger betydningen af at gennemføre Rio+20-tilsagnene vedrørende jordforringelse i alle lande og FAO's retningslinjer om retten til mad og om ejendomsret til jord; fremhæver betydningen af god regeringsførelse på globalt plan for forhindring af land grabbing;

46. understreger, at det er nødvendigt at styrke god regeringsførelse i jordsektoren og modvirke den stadigt stigende risiko for, at jord bliver snuppet af virksomhedskonsortier;

47. påpeger, at det er vigtigt at tage universel adgang til sikkert drikkevand, sanitet og integreret forvaltning af vandressourcerne i betragtning; understreger, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at mindske brugen af farlige kemikalier og forhindre forurening;

Sundhed og uddannelse

48. er af den opfattelse, at sundhedssektoren er afgørende for et samfunds økonomiske og sociale udvikling; opfordrer derfor EU til at fokusere på at fremme retfærdig, universel og bæredygtig sygesikring i den nye globale ramme med særlig vægt på prismæssigt overkommelig sundhedspleje for børn og mødre, herunder et ambitiøst mål om udryddelse af undgåelige dødsfald blandt mødre, nyfødte og børn, samt på at få sat en stopper for epidemierne af aids, tuberculose, malaria og andre overførbare sygdomme;

49. anerkender sundhed som en menneskerettighed; fremhæver betydningen af at udvikle universel adgang til hygiejne samt til sundhedspleje og sygesikring af høj kvalitet, som inkluderer sundhedsydelse inden for seksuel og reproduktiv sundhed; opfordrer EU til at lægge særlig vægt på at forhindre udstødelse og diskrimination af de mest udsatte grupper, når det handler om sundhedssystemer;

50. fremhæver den enorme betydning, det har fortsat at arbejde på at forbedre adgangen til vand, sanitet og hygiejne som et tværgående spørgsmål, der har indvirkning på opfyldelsen af andre mål på dagsordenen for perioden efter 2015, herunder sundhed, uddannelse og ligestilling mellem kønnene;

51. understreger, at uddannelse er nøglen til at udvikle samfund, der kan opretholde sig selv; opfordrer indtrængende til, at kvalitetspræget uddannelse på alle niveauer bør være afspejlet i den nye globale udviklingsramme, og at rammen også bør håndtere spørgsmålet om adgang til uddannelse i katastrofe- og krisesituationer; understreger, at det er nødvendigt at fremme deltagerorienteret medborgerskab gennem fuld udøvelse af borgerlige og politiske rettigheder samt opbygning af vidensbaserede og innovative samfund;

52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme prioriteten om at udrydde ulighed i adgangen til sundhed og uddannelse i rammen for perioden efter 2015 og medtage specifikke foranstaltninger med henblik på at nå de dårligt stillede enkeltpersoner og grupper, der risikerer at blive udsat for forskelsbehandling;

Tirsdag den 25. november 2014

Kvindens centrale rolle i den globale udviklingsramme for perioden efter 2015

53. glæder sig over, at forbedring af kvinders og pigers status og vigtigheden af ligestilling mellem kønnene anerkendes som prioriteter i Den Åbne Arbejdsgruppes slutdokument, således at der tages højde for kvinders centrale rolle i den nye globale udviklingsramme; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte Den Åbne Arbejdsgruppes krav om et selvstændigt mål om ligestilling mellem kønnene og samtidig sikre, at kønsaspektet integreres i alle målene, samt til at arbejde for, at der medtages ambitiøse mål vedrørende kvinders og pigers rettigheder og for, at disse mål implementeres bedre;

54. gentager vigtigheden af at udrydde alle former for diskrimination og vold mod kvinder og piger i den nye ramme; understreger vigtigheden af at udrydde al diskriminerende lovgivning og praksis; opfordrer indtrængende EU til at gøre udryddelse af alle former for vold, som f.eks. vold i hjemmet, menneskehandel, seksuel udnyttelse og sexchikane, og alle skadelige praksisser, herunder børneægteskaber, tidlige ægteskaber eller tvangsægteskaber og kønslemlæstelse af kvinder og piger, til en af hovedprioriteterne på menneskerettighedsområdet i den nye globale ramme;

55. mener, at den globale dagsorden for perioden efter 2015 bør sende et klart budskab om kvinders deltagelse i beslutningsprocesser;

56. fremhæver betydningen af at sikre lige adgang til beskæftigelse for kvinder og mænd såvel som lige løn for arbejde af samme værdi overalt; erkender, at det er nødvendigt at sikre kvinders ret til at forblive i beskæftigelse, samtidig med at de har børn;

57. understreger, at det er vigtigt at forbedre pigers adgang til uddannelse på alle niveauer og fjerne de kønsmæssige barrierer for læring;

58. understreger, at det er vigtigt at sikre universel adgang til sundhedsydelser såsom familieplanlægning, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;

59. påpeger, at det er nødvendigt at indføre effektive særlige beskyttelsesordninger for migrantkvinder, og anerkender betydningen af kvinders ret til at migrere og integrere sig i en ny kultur;

Inklusiv og bæredygtig vækst, beskæftigelse og skabelse af anstændige jobs

60. understreger, at inklusiv og bæredygtig vækst ledsaget af skabelse af anstændige jobs og ressourceeffektivitet, som sigter mod at bevæge sig i retning af en mere bæredygtig forbrugs- og produktionsmodel, samt afbødning af klimaforandringer er afgørende for, at rammen for perioden efter 2015 bliver en succes; vurderer, at fastsættelsen af kvalitative indikatorer vil være afgørende for at kunne overvåge både graden af udviklingens inklusivitet og bæredygtighed, og i hvilket omfang behovene hos de dårligst stillede og mest udsatte grupper imødekommes;

61. understreger, at det er afgørende at overvåge i hvilket omfang økonomisk udvikling inkluderer de dårligst stillede og mest udsatte grupper, og i hvilket omfang lønningerne fortsat er i overensstemmelse med produktivitetstigningerne; minder om, at det er statens ansvar at yde sine borgere grundlæggende sociale tjenester og derved bidrage til at udrydde fattigdom; finder det afgørende, at der indføres nationalt fastlagt social mindstebeskyttelse og lovgivning om mindsteløn i udviklingslandene;

62. opfordrer EU til at fremme et gunstigt klima for iværksætteri, handel, investeringer og innovation, som vil bidrage til mindskelse af ulighed og sigte mod at styrke social retfærdighed;

63. understreger, at det er nødvendigt at udfase børnearbejde i den nye globale udviklingsramme;

Tirsdag den 25. november 2014

64. kræver en ny global ramme, der skaber en mere retfærdig og bæredygtig handelsordning baseret på dialog, gennemsigtighed og respekt, som tilstræber større lighed i den internationale samhandel; er af den opfattelse, at fair trade er et eksempel på et succesrigt partnerskab, der involverer mange interessenter i hele verden og på forskellige stadier i en forsyningskæde, som sikrer markedsadgang til ugunstigt stillede producenter, i særdeleshed kvinder, garanterer bæredygtigt underhold, respekterer arbejdstagerrettighederne, udfaser børnearbejde og fremmer miljøvenlige landbrugs- og produktionspraksisser;

65. understreger, at det er nødvendigt, at den nye globale ramme fremmer et universelt, gennemsigtigt, regelbaseret, åbent, ikke-diskriminerende og retfærdigt multilateralt handelssystem under WTO; opfordrer EU til at genoverveje sin strategi for bæredygtige udviklingspolitikker, herunder fair trade;

66. opfordrer til, at udviklingen af grønne incitamenter, såsom skabelsen af grønne jobs, støttes;

67. understreger betydningen af at tackle ungdomsarbejdsløshed i den nye globale ramme;

Den private sektor

68. fremhæver, at den private sektor kan være en central drivkraft for inklusiv og bæredygtig vækst, når der tages hensyn til centrale udviklingsprincipper, såsom menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, virksomhedsansvar og gennemsigtighedsmekanismer, social dialog og miljømæssige forpligtelser; opfordrer EU til at støtte opbygningen af regulerings-systemer, som mindsker overbebyrdende bureaukrati, fremmer god regeringsførelse, bekæmper bestikkelse og korruption og fremmer jobskabelse; fastholder, at det er nødvendigt at forbedre multinationale virksomheders sociale ansvar gennem retligt bindende regler; mener, at den private sektor under disse omstændigheder bør være en central drivkraft for inklusiv og bæredygtig økonomisk udvikling;

69. kræver gennemsigtige og fair regler for adgang til lokale og internationale markeder, som giver alle involverede aktører lige muligheder;

70. påpeger, at virksomheders sociale ansvar (VSA) bør være et vigtigt element i den nye ramme;

71. opfordrer EU til at sikre, at alle bistandsstrømme til den private sektor følger principperne om bistandseffektivitet, og at den private sektor i udviklingslandene er rettet mod at hjælpe folk ud af fattigdom;

72. bifalder Rådets henstilling om at sætte øget fokus på at støtte SMV'er ved at skabe et favorabelt klima for små virksomhedsejere og fremme adgangen til finansiering og uddannelse;

73. støtter navnlig en videreudvikling af initiativet om socialt iværksætteri inden for udviklingssamarbejde; opfordrer til, at der skabes nye redskaber, som bedre støtter samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder i industrialiserede lande og udviklingslande;

74. opfordrer indtrængende EU til at prioritere retfærdighed på skatteområdet og mobilisering af indenlandske ressourcer på dagsordenen for perioden efter 2015, da dette bør spille en væsentlig rolle i omformningen af samfund, udryddelse af fattigdom og nedbringelse af ulighed;

Civilsamfundet

75. anerkender behovet for en partcipatorisk tilgang i den nye ramme, som bør sigte mod at inddrage alle aktører på alle niveauer, understreger den afgørende rolle, som civilsamfundsorganisationer (CSO'er) — herunder kvindeorganisationer i forbindelse med kvinders centrale rolle i global udvikling — spiller som katalysatorer for udvikling og fortalere for universalitet, lighed, rummelighed, ansvarlighed og gennemsigtighed; understreger betydningen af at gå i dialog med organisationer på stedet og fremme den direkte deltagelse af mennesker og lokalsamfund;

Tirsdag den 25. november 2014

76. fremhæver den særlige rolle, som CSO'er spiller med hensyn til at fremme retsstatsprincippet, retfærdighed, menneskerettighederne og demokratiske principper, navnlig i lande, hvor statsopbygningen er i de tidlige stadier, og statens og regeringens kapacitet er begrænset;

Lokale myndigheder og nationale parlamenter

77. understreger vigtigheden af at inddrage lokale myndigheder og nationale parlamenter i udviklingsplanlægningen, implementeringen og de finansielle bistandsstrømme; understreger, at dette vil kræve en reelt participatorisk proces, som gennemføres på et tidligt tidspunkt i udviklingsfasen, og at decentraliseret offentlig bistand skal anerkendes og styrkes med dette in mente;

IV. Mobilisering af finansielle ressourcer

78. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at leve op til deres tilsagn om at afsætte mindst 0,7 % af BNI til officiel udviklingsbistand, herunder mindst 0,2 % til de mindst udviklede lande (LDC'er) og andre meget skrøbelige stater; opfordrer EU til at anlægge en sammenhængende og samlet international tilgang til finansiering efter 2015; gentager, at det er nødvendigt fortsat at arbejde tæt sammen med andre donorer om udvikling af yderligere innovative finansielle mekanismer, som f.eks. afgiften på finansielle transaktioner;

79. understreger vigtigheden af at respektere princippet om ejerskab i forbindelse med udvikling; understreger, at det er nødvendigt at optrappe den politiske dialog mellem donorer og partnerlande;

80. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at den offentlige udviklingsbistand fortsat skal være ryggraden i den europæiske udviklingssamarbejds politik med sigte på at udrydde fattigdom;

81. opfordrer EU til at evaluere blandingsmekanismerne for at sikre, at de er gennemsigtige og ansvarlige og har en klar indvirkning på bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre retningslinjer, som er baseret på harmoniserede fattigdomsbekæmpelsesstrategier;

82. gentager sin opfordring til at gøre bekæmpelse af korruption, hvidvaskning af penge, skatteunddragelse og skatteundgåelse, skattely, ulovlige pengestrømme og skadelige skatte- og afgiftsstrukturer til en altoverskyggende prioritet i finansieringen af udvikling; minder om, at beregninger viser, at udviklingslandene har mistet tæt på 6 billioner USD på ulovlige pengestrømme i løbet af de seneste ti år, hvilket langt overstiger strømmene af officiel udviklingsbistand i samme periode, og understreger derfor betydningen af at øge gennemsigtigheden og god regeringsførelse på globalt plan;

83. opfordrer EU til at fremme offentlig-private partnerskaber, hvor det er muligt, og prioritere at sætte den private sektors erfaringer, ekspertise og styringssystemer ind i partnerskab med offentlige ressourcer;

84. opfordrer EU til fortsat at støtte udviklingslandene i deres bestræbelser på at øge mobiliseringen af offentlige og private indenlandske indtægter og hjælpe dem med at indføre retfærdige, holdbare og rimelige skattesystemer, hvilket vil føre til, at fattigdommen og bistandsafhængigheden mindskes;

V. Indikatorer og ansvarlighed

85. understreger, at tilgængelige og opdelte pålidelige data er afgørende for udformningen af hensigtsmæssige politikker vedrørende den nye ramme og for at holde regeringerne og det internationale samfund ansvarlige;

Tirsdag den 25. november 2014

86. understreger, at der er behov for stærke ansvarliggørelsesmekanismer for at sikre, at både de industrialiserede lande og udviklingslandene lever op til deres forpligtelser og effektivt tackler de fattigdoms- og bæredygtighedsudfordringer, som rammen for perioden efter 2015 tager op; understreger, at rammen skal være evidensbaseret og indeholde finansielle mål og solide overvågnings- og ansvarliggørelsesmekanismer på alle niveauer; minder om, at overvågningsmekanismerne bør omfatte en evalueringsproces baseret på åbenhed og gennemsigtighed;

o

o o

87. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Europa-Kommissionen, næstformanden i Europa-Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær og formanden for FN's Åbne Arbejdsgruppe om Målene for Bæredygtig Udvikling.

Tirsdag den 25. november 2014

P8_TA(2014)0060

Beskæftigelse og sociale aspekter i EU 2020-strategien**Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af Europa 2020-strategien (2014/2779(RSP))**

(2016/C 289/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. marts 2014 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2014)0130),
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 20.-21. marts 2014,
  - der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om Europa 2020-strategien ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens rapport af 13. november 2013 med titlen »Et indre marked for vækst og jobskabelse: En analyse af de opnåede fremskridt og de resterende hindringer i medlemsstaterne — Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2014«, COM(2013)0785),
  - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 17. juli 2014 om ungdomsbeskæftigelse ⁽³⁾,
  - der henviser til mundtlige forespørgsler til Rådet og Kommissionen om de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af Europa 2020-strategien (O-000076/2014 — B8-0035/2014) og O-000077/2014 — B8-0036/2014),
  - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Europa 2020-strategiens integrerede tilgang understreger princippet om, at det ikke er muligt at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst uden at nå alle fem overordnede mål;
- B. der henviser til, at de sociale følger af finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger og nødvendigheden af at opretholde et tilstrækkeligt niveau af sociale investeringer som en udviklings- og vækstfremmende faktor, på trods af Europa 2020-strategiens integrerede karakter ikke er blevet tilstrækkeligt anerkendt på andre politikområder;
- C. der henviser til, at EU er langt fra at opfylde de overordnede beskæftigelses- og fattigdomsreduktionsmål i Europa 2020-strategien;
- D. der henviser til, at ledighedsniveauet siden Europa 2020-strategiens indførelse i 2010 har været konstant stigende i nogle medlemsstater og i 2014 har nået et alarmerende niveau på 10,1 % i EU-28, hvor der nu er 24,6 millioner arbejdsløse, ligesom antallet af arbejdende fattige også er stigende; der understreger, at tallene er endnu værre i regionerne i den yderste periferi, hvor den gennemsnitlige ledighed er 24 % og den gennemsnitlige ungdomsledighed 51 % ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0010.

⁽⁴⁾ Eurostat: EU Employment and Social Situation Quarterly Review, september 2014.

Tirsdag den 25. november 2014

- E. der henviser til, at antallet af mennesker, der er i fare for fattigdom eller social udstødelse, siden 2008 er steget med 10 millioner til over 122,6 millioner, således at én ud af fire borgere nu er berørt heraf; der henviser til, at forskellene mellem medlemsstaterne også bliver stadig større; der henviser til, at den gennemsnitlige fattigdomsrisiko i EU er på 24,8 %, medens den for børn (op til 18 år) er 28 %, og at disse tal er steget, siden Europa 2020-strategien blev vedtaget i 2010;
- F. der henviser til, at fattigdomsraten for handicappede er 70 % højere end gennemsnittet, til dels som følge af deres begrænsede adgang til beskæftigelse;
- G. der henviser til, at yderligere 16 mio. borgere skal i job, hvis målet om en beskæftigelsesfrekvens på 75 % i 2020 skal nås;
- H. der henviser til, at ledigheden i EU ifølge de seneste prognoser fra Kommissionen forventes at falde meget lidt, nemlig til 10,4 % i 2015;
- I. der henviser til, at de høje ledighedstal i EU hænger sammen med den stadig mindre industriproduktion i området;
- J. der henviser til, at der fortsat er brug for reformer for at opfylde borgernes krav på det beskæftigelsesmæssige og sociale område;
- K. der henviser til, at der bliver stadig større afstand mellem beskæftigelsesfrekvenserne i forskellige medlemsstater og regioner, hvilket fører til en polarisering mellem kernen og periferien i EU og dermed risikerer at skabe større sociale skævheder på lang sigt;
- L. der henviser til, at EU i henhold til artikel 174 i TEUF skal udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, herunder i områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art;
- M. der henviser til, at visse medlemsstater for at overvinde krisen har foretaget alvorlige nedskæringer i de offentlige udgifter, samtidig med at behovet for social sikring er steget som følge af stigningen i arbejdsløsheden; der henviser til, at de nationale socialsikringsbudgetter er blevet yderligere belastet, i takt med at bidragene er faldet efter omfattende tab af arbejdspladser eller lønnedskæringer, således at der er opstået en reel trussel mod den europæiske sociale model;
- N. der henviser til, at områder, der lider under alvorlige naturbetingede eller demografiske handicap, ofte har lavere beskæftigelsesniveauer og større vanskeligheder med at få adgang til offentlige tjenesteydelser inden for eksempelvis uddannelse og sundhed;
- O. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat giver anledning til alvorlig bekymring og har nået et alarmerende niveau på 23,3 % (EU-gennemsnit i 2013), og at over 40 % af unge er i midlertidig ansættelse, mens næsten 25 % er deltidsansatte;
- P. der henviser til, at arbejdsløshed og ungdomsarbejdsløshed også hænger sammen med manglen på effektive foranstaltninger til fremme af offentlige investeringer i innovation, forskning og udvikling samt faglige kvalifikationer og kompetencer, som er faktorer, der fremmer økonomisk vækst og muliggør stordriftsfordele;
- Q. der henviser til, at Kommissionen i februar 2013 vedtog den sociale investeringspakke;
- R. der henviser til, at der inden for rammerne af Europa 2020-strategien er udarbejdet landespecifikke henstillinger om fremme af kvinders beskæftigelse rettet til 13 medlemsstater;
- S. der påpeger, at stigningen i beskæftigelsesfrekvensen for kvinder i visse lande hovedsagelig skyldes en stigning i antallet af kvinder på deltid; der henviser til, at den fuldtidsækvivalente beskæftigelsesfrekvens i den kvindelige arbejdsstyrke i EU er på kun 53,5 %; der henviser til, at deltidsbeskæftigelsesfrekvensen for kvinder i 2012 var på 32,9 % mod 8,4 % for mænd;

Tirsdag den 25. november 2014

- T. der henviser til, at Den Europæiske Socialfond støtter bestræbelser på at nå Europa 2020-målene gennem foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløshed med særligt fokus på unge; der finder, at den investeringspakke på 300 mia. EUR, som Jean-Claude Juncker har givet tilsagn om, bør bruges til at nå Europa 2020-målene; der finder, at der især bør fokuseres på reduktion af fattigdom og skabelse af kvalitetsjob;
- U. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 27. juni 2014 understregede, at det nuværende ledighedsniveau i EU er uacceptabelt højt, og derfor vedtog en strategisk dagsorden med stærk fokus på jobs, vækst og konkurrenceevne;
- V. der henviser til, at selv om EU er godt på vej til at nå sine mål på skolefrafaldsområdet, er der stadig store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til andelen af unge, der forlader skolen uden eksamen; der påpeger, at man ved at reducere skolefrafaldet vil øge de unges beskæftigelsesegnethed;
- W. der henviser til, at indkomstuligheden er steget, idet den øverste femtedel i 2012 tjente 5,1 gange så meget som den nederste femtedel, hvilket er endnu et vidnesbyrd om de voksende sociale forskelle i og mellem medlemsstaterne; der påpeger, at en sådan stigning i uligheden udgør en trussel mod de europæiske samfunds stabilitet og derfor må imødegås gennem vedtagelse af vækstfremmende foranstaltninger inden for beskæftigelse og adgang til offentlig viden samt via skabelse af kvalitetsbeskæftigelse;
- X. der henviser til nødvendigheden af især at fokusere på kønsmainstreaming og målrettede politikker for kvinder med henblik på at nå Europa 2020-strategiens overordnede mål for beskæftigelse og fattigdomsreduktion og udligne de vedvarende kønsforskelle med hensyn til arbejdsløshed og fattigdom;
- Y. der henviser til, at demografiske udfordringer og aldrende befolkninger fortsat vil påvirke medlemsstaternes evne til at nå Europa 2020-målene;
- Z. der henviser til, at Kommissionen har peget på forekomsten af makroøkonomiske ubalancer og forskelle i, hvor godt medlemsstaternes arbejdsmarkeder fungerer, navnlig hvad angår ungdomsarbejdsløshed;
- AA. der henviser til, at øget økonomisk vækst ikke i sig selv er nogen garanti for mere anstændige job eller for en reduktion af fattigdom eller sociale uligheder, idet opfyldelsen af sådanne mål kræver specifikke politiske strategier;
- AB. der henviser til, at selv om politikkerne på det sociale, beskæftigelsesmæssige, fiskale og økonomiske område hænger snævert sammen, behandler Udvalget for Social Beskyttelse (SPC), Beskæftigelsesudvalget (EMCO), Udvalget for Økonomisk Politik (EPC) og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) stadig disse spørgsmål i relativ isolation, hvilket hindrer en integreret politisk beslutningstagning;
1. finder det beklageligt, at de nuværende politikker fortsat udelukkende fokuserer på økonomisk vækst uden at anerkende behovet for en inklusiv, rettighedsbaseret og bæredygtig tilgang; understreger, at bæredygtig vækst forudsætter, at hele samfundet får gavn heraf;

Tirsdag den 25. november 2014

2. beklager, at de årlige vækstundersøgelser og de landespecifikke henstillinger, der indtil nu er udarbejdet inden for rammerne af det årlige europæiske semester, ikke har været tilstrækkeligt afstemt med Europa 2020-strategiens mål for beskæftigelse, fattigdomsreduktion og uddannelse; beklager endvidere, at der ikke tages hensyn til socialsikringsystemers betydning som centrale instrumenter til stabilisering af såvel økonomien som samfundet og til reduktion af fattigdom; opfordrer til, at der gøres mere målrettede bestræbelser på at styre og koordinere EU's politikker for at bidrage til at styrke det indre marked, fjerne hindringer for dets funktion og udnytte dets potentiale til at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt skabe arbejdspladser; opfordrer Kommissionen til at sikre, at opfyldelsen af Europa 2020-målene gøres til en prioritet i de fremtidige landespecifikke henstillinger;
3. anerkender det arbejde, der gøres under temaet »Beyond Growth« (Efter Væksten), som eksemplificeret ved det italienske formandskabs indsats, og mener, at dette bør bidrage til revisionen af Europa 2020-strategien; erindrer om den holdning, det gav udtryk for i sin beslutning af 8. juni 2011 om »BNP og mere — Måling af fremskridt i en verden i forandring« ⁽¹⁾;
4. opfordrer til, at der i Europa 2020-strategien indarbejdes et obligatorisk princip om benchlearning i EU-medlemsstaternes politik, navnlig hvad angår det europæiske arbejdsmarked; dette indebærer, at der skal indføres effektiv overvågning og registrering af bedste praksis-modeller og -metoder i Europa med fokus på reduktion af arbejdsløsheden, navnlig blandt de unge; dette skulle munde ud i benchmarking og rangordning af relevante nationale eksempler og føre til, at alle medlemsstaterne drager konkrete politiske konsekvenser heraf;
5. opfordrer medlemsstaterne til at være mere ambitiøse og konkrete, når de omsætter EU-målene til deres egne mål på nationalt plan; opfordrer dem især til at opdele deres beskæftigelses-, fattigdomsreduktions- og uddannelsesmål efter alder og køn med henblik på at lette benchmarking;
6. betragter opfyldelsen af genindustrialiseringsmålene som særdeles vigtig for EU's konkurrenceevne og mener, at relanceringen af en ægte europæisk industripolitik kan fremme væksten og skabe nye job af høj kvalitet;
7. opfordrer til, at der indføres et system med vekseluddannelser, der skal fungere på nationalt eller regionalt plan i en fleksibel form, og at der oprettes en effektiv arbejdsformidling med tætte forbindelser til det europæiske netværk; opfordrer endvidere til, at der på arbejdsmarkedet gennemføres koncepter for og måling af ægte livslang læring med henblik på at opnå markante forbedringer af ældre arbejdstageres kvalifikationer;
8. erindrer om den vigtige rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller for arbejdsmarkedspolitikker, og understreger, at høring af disse parter bør være en integreret del af processen; opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at øge inddragelsen af arbejdsmarkedets parter for at sikre en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien;
9. opfordrer til etablering af en platform for arbejdsmarkedets parter for at kombinere arbejdsgivernes og arbejdstagernes interesser;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at enhver stigning i beskæftigelsesfrekvensen er et resultat af skabelsen af nye kvalitetsjob i den europæiske økonomi;
11. beklager, at stigningerne i beskæftigelsesfrekvenserne til dels har taget form af prekære ansættelsesformer såsom nul timerskontrakter, proforma-selvstændighed og ufrivilligt deltidsarbejde; er foruroliget over, at sådanne job ikke sikrer arbejdstagerne et anstændigt livsgrundlag eller tilstrækkelige rettigheder;
12. understreger, at jobkvalitet er en forudsætning for at få flere mennesker i arbejde og sætte dem i stand til at arbejde længere og dermed en forudsætning for at nå beskæftigelsesmålene i Europa 2020-strategien; finder derfor, at beskæftigelsesindikatorer ikke kun bør fokusere på det antal personer, der finder arbejde, men også på jobkvaliteten med henblik på at give et mere fyldestgørende billede af de nationale arbejdsmarkeder;

⁽¹⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 81.

Tirsdag den 25. november 2014

13. mener, at alle medlemsstater bør forelægge nationale rapporter om de årlige fremskridt hen imod opfyldelse af Europa 2020-strategiens mål; opfordrer desuden Kommissionen til at forelægge en årlig rapport om fremskridtene hen imod gennemførelse af Europa 2020-strategien og opfyldelse af alle de overordnede mål;

14. hilser det velkomment, at resultattavlen over centrale beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer for første gang er taget i anvendelse i dette års cyklus; opfordrer til inddragelse af yderligere indikatorer såsom børnefattigdom, adgang til sundhedsydelse og hjemløshed; anmoder endvidere om en analyse af kendetegnene for medlemsstaternes fattige befolkningsgrupper for at gøre den politiske indsats mere målrettede; opfordrer medlemsstaterne og EU til at bruge resultattavlen som en tidlig varslingsmekanisme med henblik på at udvikle egnede politikker;

15. opfordrer til, at man inden for strategien afbalancerer de finansielle og økonomiske prioriteter med stærke sociale prioriteter med henblik på at sikre funktionsdygtige socialpolitikker; understreger, at de beskæftigelsesmæssige og sociale hensyn skal ligestilles med de makroøkonomiske hensyn i det europæiske semester; opfordrer desuden EPSCO-Rådet og Økofinrådet til at afholde fælles møder for at afstemme deres holdninger;

16. mener, at målsætningen om at skabe såvel kvalitetsbeskæftigelse og kvalitetsjob som ressourceeffektivitet skal gøres mere effektiv og synlig i Europa 2020-flagskibsinitiativerne, navnlig i initiativerne »Et ressourceeffektivt Europa«, »Innovation i EU« og »En digital dagsorden for Europa«, og i de industripolitiske flagskibsinitiativer, bl.a. gennem medtagelsen af kvantificerbare beskæftigelsesindikatorer i de relevante resultattavler;

17. anser det endvidere for vigtigt, at de beskæftigelsesmæssige og sociale nøgleindikatorer i resultattavlen fromover systematisk differentierer mellem mænd og kvinder;

18. opfordrer Det Europæiske Råd til omgående at fuldføre reformen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), især gennem forudgående koordinering af fremtidige større økonomisk reformplaner, sociale konsekvensanalyser samt hermed forbundne solidaritetsmekanismer; opfordrer til, at en sådan koordinering støttes af en omfattende forudgående og efterfølgende konsekvensanalyse på det sociale og kønsrelaterede område;

19. minder om, at omkostningerne i forbindelse med unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET), i form af tabt indkomst, tabte skatteindtægter og øgede velfærdsudgifter, i henhold til Eurofond er steget fra 153 mia. i 2011 til 162 mia. i 2012, og om, at der i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) er behov for i alt 21 mia. EUR for at bidrage til at løse problemet med ungdomsarbejdsløshed i euroområdet; mener derfor, at øget EU-finansiering er nødvendig for at nå Europa 2020-strategiens mål om en beskæftigelsesgrad på 75 %; understreger, at frontloading (fremskyndet betaling) ikke er det samme som ny kapital og er forbundet med en risiko for, at støtten koncentrerer sig i begyndelsesfasen, hvor udnyttelsesgraden er lav, og slipper op i perioder med en høj udnyttelsesgrad, hvilket gør de lokale støttemodtageres arbejde vanskeligere og mindre forudsigeligt; mener endvidere, at Kommissionen bør give medlemsstaterne og deres offentlige arbejdsformidlinger omfattende og præcise retningslinjer vedrørende deres programmers mulighed for at opnå støtte fra ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

20. mener, medlemsstaterne skal være mere lydhøre over for arbejdsmarkedets behov, bl.a. ved at sikre stærke bånd mellem uddannelsessektoren og erhvervssektoren,

21. opfordrer Kommissionen til nøje at indrette Den Europæiske Socialfond og andre europæiske struktur- og investeringsfonde efter Europa 2020-strategiens politiske prioriteter for at styrke fondenes rolle som strategiens finansielle støttepiller;

22. understreger, at der skal føres tilsyn med gennemførelsen af ungdomsgarantien for at holde medlemsstaterne ansvarlige for det, de forpligtede sig til i ungdomsgarantienstillingen;

Tirsdag den 25. november 2014

23. opfordrer medlemsstaterne til, at de for at nå beskæftigelsesmålet på 75 % forbedrer de unges ledelses- og iværksætterkompetencer med henblik på at sætte nye virksomheder og virksomheder under opstart i stand til at drage fordel af nye markeder og derigennem realisere deres vækstpotentiale, således at unge bliver arbejdsgivere og ikke kun arbejdstagere;

24. påskønner de programmer under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, som visse medlemsstater har vedtaget; understreger, at beløbet på 6 mia. EUR ikke er tilstrækkeligt til at løse problemet med ungdomsarbejdsløsheden i EU; opfordrer derfor Kommissionen til at finde en løsning på spørgsmålet om finansiering efter perioden 2014-2015;

25. hilser det velkomment, at Kommissionens nyvalgte formand, Jean-Claude Juncker, har bebudet et omfattende investeringsprogram til bekæmpelse af arbejdsløsheden; understreger behovet for øgede investeringer (i infrastruktur, forskning og udvikling, grønne job, innovation og gennemførelse af det indre digitale marked), der sigter på at bevare og skabe job i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og som ikke kun fokuserer på input, men også tager realpolitiske resultater i betragtning; understreger, at sådanne investeringer med henblik på de mere langsigtede fordele kunne målrettes mod infrastrukturer af høj kvalitet inden for formel og ikke-formel uddannelse samt fjernelse af hindringer for den lige adgang; opfordrer til at knytte disse investeringer til konkrete beskæftigelses- og fattigdomsrelaterede mål, eftersom investeringer inden for områder såsom offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet også er vigtige for at nå målet om et inklusivt samfund;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage særligt hensyn til regionerne i den yderste periferi, hvis naturlige handicap, herunder deres fjerne beliggenhed, geografiske fragmentering, sårbare økonomier og naturbetingede begrænsninger, medfører øget ulighed for så vidt angår adgang til jobmuligheder, praktikophold og erhvervsuddannelse for deres befolkninger; understreger, at disse regioner derfor har behov for særlige forstærkede mekanismer for implementering af investeringsprogrammer med henblik på at opfylde Europa 2020-strategiens mål og frigøre deres potentiale med hensyn til økonomisk og social udvikling;

27. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på sektorer med et højt vækst- og jobskabespotentiale som f.eks. den grønne sektor, den hvide sektor og IKT;

28. henstiller, at man i forbindelse med et nyt specifikt investeringsprogram for bekæmpelse af arbejdsløshed fokuserer på kampen mod ungdomsarbejdsløsheden, som er et af de alvorligste problemer i dagens EU; der bør til dette formål afsættes flere midler til programmet »Erasmus for unge iværksættere« for at yde en mere effektiv støtte til unges iværksætteri og mobilitet som et effektivt middel til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse;

29. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at inkorporere en kønsrelateret søjle i Europa 2020-rammen for at måle fremskridtene i bestræbelserne for at mindske forskellene i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens og for at sikre, at de politiske foranstaltninger i den årlige vækstundersøgelse afspejles i de landespecifikke henstillinger;

30. gentager sin opfordring til at gennemføre den sociale investeringspakke, herunder følgende: meddelelsen om »Sociale investeringer i vækst og samhørighed«, henstillingen »Investering i børn: Hvordan bryder man den onde cirkel for de socialt udsatte« samt arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene med titlerne »Evidence on Demographic and Social Trends«, »Active Inclusion of People Excluded from the Labour Market«, »Social Services of General Interest«, »Long-term Care in Ageing Societies«, »Confronting Homelessness in the European Union«, »Investing in Health« og »Social Investment through the European Social Fund«;

31. bemærker, at tidsplanen og procedurerne for det europæiske semester har udviklet sig på en måde, der ikke giver Parlamentet en formel rolle i cyklusen og dermed heller ikke giver det tilstrækkelig tid til debat forud for Det Europæiske Råds forårsmøde;

Tirsdag den 25. november 2014

32. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne unødvendige administrative byrder og bureaukratiske hindringer for selvstændige, mikrovirksomheder og SMV'er og til at lette vilkårene for nystartede virksomheder;
33. understreger, at det er nødvendigt at flytte skattebyrden fra arbejde og over på andre former for bæredygtig beskæftigelse med henblik på at fremme vækst og jobskabelse;
34. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme og forbedre mekanismerne for arbejdskraftens mobilitet, navnlig den europæiske portal for jobmobilitet (Eures-portalen) og de offentlige arbejdsformidlinger, for at fremme beskæftigelsen og ungdomsbeskæftigelsen;
35. bemærker, at Europa 2020-strategiens mål endnu ikke er nået, og mener, at der med henblik på at nå disse mål bør indføres stærkere foranstaltninger for at indhente det aktuelle efterslæb; opfordrer derfor Kommissionen til som led i midtvejsevalueringen at indlede en offentlig høring om revision af det europæiske semester med henblik på at forbedre dets effektivitet og legitimitet, eftersom semesterprocessen bør bidrage til opnåelsen af Europa 2020-strategiens mål;
36. beklager, at Det Europæiske Råd ikke berørte fattigdomsreduktionsmålet under sine indledende drøftelser om evalueringen af Europa 2020-strategien den 20.-21. marts 2014;
37. anmoder Kommissionen om at udarbejde en strategi, der kan hjælpe medlemsstaterne med at tackle hjemløshed ved hjælp af integrerede politikker og passende sociale investeringer;
38. understreger, at den forøgelse af uligheden, der er sket i EU og dokumenteret i landerapporterne i semestret, indebærer store demokratiske risici; påpeger, at IMF og ILO har advaret om, at en yderligere forøgelse af uligheden i EU kan destabilisere vore samfund; gentager sin appel om mere ambitiøse mål og mere præcise og objektive målemetoder for at reducere uligheden, fattigdommen og den sociale udstødelse såvel i som mellem medlemsstaterne, navnlig i lyset af de voksende sociale skævheder i nogle medlemsstater;
39. opfordrer medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger med henblik på at vende tendensen i retning af en stadig større risiko for fattigdom og social udstødelse for at nå Europa 2020-strategiens overordnede mål om at bringe mindst 20 millioner mennesker ud af gruppen med risiko for fattigdom eller social udstødelse;
40. opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til arbejdsmarkedet og tilstrækkelig socialsikring for de mest sårbare medlemmer af samfundet;
41. opfordrer Kommissionen til at træffe nye konkrete foranstaltninger inden for uddannelses- og innovationspolitikkerne for at styrke komplementariteten mellem vækst og bekæmpelse af ulighed;
42. opfordrer til fastsættelse af et delmål om reduktion af børnefattigdom som led i midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien;
43. opfordrer derfor til, at man benytter objektive fattigdomsindikatorer til at måle medlemsstaternes fattigdomsgrad for at gøre det lettere at indkredse personer, der er i risiko for udstødelse;
44. erindrer dog om, at en fattigdomsindikator ikke er nogen direkte indikator for oplevelsen af social udstødelse, og efterlyser derfor bedre metoder til måling af selvopfattet social udstødelse for at forbedre forståelsen af årsagerne til social udstødelse og af, hvilke grupper der er særlig berørte;

Tirsdag den 25. november 2014

45. erkender, at det i henhold til nærhedsprincippet er medlemsstaterne, der er ansvarlige for at nå Europa 2020-målene, medens EU skal støtte dem i deres bestræbelser; finder, at denne proces — gennem peerevaluering og udveksling af bedste praksis — har potentialet til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre de nødvendige strukturreformer, øge arbejdsmarkedsfleksibiliteten og skabe de rette betingelser for, at virksomhederne kan skabe job; understreger imidlertid samtidig betydningen af en rettidig indsats fra medlemsstaternes side, eftersom en manglende indsats vil få alvorlige konsekvenser for hele EU; opfordrer til inddragelse af nationale parlamenter og lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af de nationale reformprogrammer, bl.a. gennem ordninger for flerniveaustyring;
46. beklager, at den flerårige finansielle ramme, der er vedtaget for perioden 2014-2020, med en budgettildeling på 960 mia. EUR repræsenterede den første nettonedskæring af EU-budgettet nogensinde; mener ikke, at den flerårige finansielle ramme kan yde et tilstrækkeligt stort bidrag til at nå Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmæssige og sociale mål; anser derfor midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme for at være af afgørende betydning for en omlægning af de strategiske retningslinjer for EU's udgifter i retning af et økonomisk opsving, der kan skabe mange arbejdspladser;
47. erindrer om den rolle, som Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender spiller i forbindelse med overvågningen af, hvorvidt Den Europæiske Socialfond (ESF) anvender sine midler effektivt, ikke mindst de 20 %, der står til rådighed til social inklusion, og af, på hvilken måde medlemsstaterne har gjort effektiv brug af denne investeringskilde til at opfylde Europa 2020-målene;
48. understreger behovet for en nøjere overvågning af beskæftigelses-, fattigdomsreduktions- og uddannelsesmålene og for en mere rettidig udarbejdelse af sammenlignelige statistikker; opfordrer derfor til indførelse af realtids-ledighedstal og -indikatorer for risiko for fattigdom eller social udstødelse, navnlig på NUTS 3-niveau, for at kunne vurdere den faktiske situation på de nationale arbejdsmarkeder;
49. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien at fastlægge et specifikt ungdomsbeskæftigelsesmål og/eller en specifik integreret retningslinje om ungdomsbeskæftigelse;
50. opfordrer til, at man ud over høringen af arbejdsmarkedets parter gør relevante høringer af civilsamfundet til et systematisk element i Europa 2020-strategien i alle processens faser; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for en sådan procedure;
51. understreger, at en ægte høring af civilsamfundsinteressenter ikke blot vil øge processens demokratiske legitimitet og chancen for, at reformer kan accepteres af borgerne og gennemføres med held, men også kan styrke evidensgrundlaget for evalueringen af reformer; finder, at den årlige konference om bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse med henblik herpå i højere grad bør afstemmes med det europæiske semester;
52. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til resultatet af den igangværende offentlige høring, inden den offentliggør konkrete forslag til midtvejsevalueringen af strategien; finder det endvidere afgørende, at Parlamentet høres om endelige beslutninger, inden de vedtages;
53. efterlyser en stærk ambition om at nå klimaændrings- og energibæredygtighedsmålene, eftersom disse er en integreret del af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter og Det Europæiske Råd.
-

Onsdag den 26. november 2014

P8_TA(2014)0063

FN's konference om klimaændringer 2014 — COP 20 i Lima, Peru (1.-12. december 2014)**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2014 om FN's konference om klimaændringer 2014 (COP 20) i Lima, Peru (1.-12. december 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og til den dertil hørende Kyotoprotokol,
- der henviser til den 13. samling i partskonferencen (COP 13) under UNFCCC og den 3. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP3), som afholdtes på Bali i 2007 og til Balihandlingsplanen (afgørelse 1/COP 13),
- der henviser til den 15. samling i partskonferencen (COP 15) under UNFCCC og den 5. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP5), som afholdtes i København, Danmark, fra den 7. til 18. december 2009, samt til Københavnsaftalen,
- der henviser til den 16. samling i partskonferencen (COP 16) under UNFCCC og den 6. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP6), som afholdtes i Cancún, Mexico, fra den 29. november til 10. december 2010, samt til Cancúnaftalen,
- der henviser til den 17. samling i partskonferencen (COP 17) under UNFCCC og den 7. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP7), og som afholdtes i Durban, Sydafrika, fra den 28. november til den 9. december 2011, og navnlig til de beslutninger, der udgør Durbanplatformen for en styrket indsats,
- der henviser til den 18. samling i partskonferencen (COP 18) under UNFCCC og den 8. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP8), som afholdtes i Doha, Qatar, fra den 26. november til 8. december 2012, samt til vedtagelsen af aftalen »The Doha Climate Gateway«,
- der henviser til den 19. samling i partskonferencen (COP 19) under UNFCCC og den 9. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP9), som afholdtes i Warszawa, Polen, fra den 11. til 23. november 2013, og til den internationale mekanisme til håndtering af tab og skader, der blev aftalt i Warszawa,
- der henviser til den 20. samling i partskonferencen (COP 20) under UNFCCC og den 10. samling i den partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyotoprotokollen (CMP10), der afholdes i Lima, Peru, fra den 1. til 12. december 2014,
- der henviser til EU's klima- og energipakke fra december 2008,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 27. marts 2013 med titlen »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030« (COM(2013)0169),

Onsdag den 26. november 2014

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet ⁽¹⁾,

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om EU's strategi for klimakonferencen i København (COP 15) ⁽²⁾, af 10. februar 2010 om resultatet af klimakonferencen i København (COP 15) ⁽³⁾, af 25. november 2010 om klimakonferencen i Cancún (COP 16) ⁽⁴⁾, af 16. november 2011 om klimakonferencen i Durban (COP 17) ⁽⁵⁾, af 22. november 2012 om klimakonferencen i Doha, Qatar, (COP 18) ⁽⁶⁾, og af 23. oktober 2013 om klimakonferencen i Warszawa, Polen, (COP 19) ⁽⁷⁾,

- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 med titlen »2050: Fremtiden begynder i dag — henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽⁸⁾, af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ⁽⁹⁾, og af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽¹⁰⁾,

- der henviser til Kommissionens høringsmeddelelse af 26. marts 2013 med titlen »Den internationale aftale om klimaforandringer 2015: Udformningen af den internationale klimapolitik efter 2020« (SWD(2013)0097),

- der henviser til Rådets konklusioner af 9. marts 2012 om opfølgningen af COP 17/CMP 7, Rådets konklusioner af 15. maj 2012 om hurtig startfinansiering af klimaforanstaltninger, Rådets konklusioner af 18. juli 2011 og af 24. juni 2013 om EU's klimadiplomati samt Rådets konklusioner af 15. oktober 2013 om EU's og dets medlemsstaters tilsagn om at optrappe mobiliseringen af klimafinansiering,

- der henviser til EU-strategien om tilpasning til klimaændringerne fra april 2013 og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene,

- der henviser til den sammenfattende rapport fra FN's Miljøprogram (UNEP) fra november 2012 med titlen »The Emissions Gap Report 2012«,

- der henviser til Verdensbankens rapporter med titlerne »Turn Down the Heat: Why a 4 C Warmer World Must be Avoided«, »Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience« og »Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action«,

- der henviser til rapporten fra den globale kommission om økonomi og klima: »Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report«,

- der henviser til de tre arbejdsgrupperapporter i den femte vurderingsrapport (AR5) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og dets sammenfattende rapport,

- der henviser til FN-generalsekretær Ban Ki-moons opfordring til stats- og regeringscheferne om at deltage i klimatopmødet i september 2014 med henblik på indgåelse af klare forpligtelser til at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende klimaændringer,

⁽¹⁾ EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 83.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0452.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0443.

⁽⁸⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 44.

⁽⁹⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

Onsdag den 26. november 2014

- der henviser til Den Meteorologiske Verdensorganisations drivhusgasrapport nr. 10 af 9. september 2014 og til resultatet af det sociale pre-COP-møde om klimaændringer i Venezuela fra den 4. til 7. november 2014,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der påpeger, at klimaændringer udgør en akut og potentielt uafvendelig trussel mod menneskelige samfund, den biologiske mangfoldighed og planeten, og at de derfor nødvendiggør handling på internationalt plan fra alle parter side;
- B. der påpeger, at klimaændringer udgør en hidtil uset trussel mod biosfæren, tilgængeligheden og udbuddet af mad og vand, især til de fattige på de fleste kontinenter, og for sundheden, levebrødet og den økonomiske udvikling rundt omkring i verden; der mener, at den klimaændringsrelaterede udvikling kan destabilisere fællesskaber og samfund, være en drivkraft for problematiske migrationsstrømme og bidrage til at fremprovokere eller nære spændinger og konflikter;
- C. der påpeger, at klimaændringer i de seneste årtier har indvirket på naturlige og menneskeskabte systemer på alle kontinenter og i verdenshavene; der påpeger, at skiftende nedbørsmængder eller smeltende sne og is i mange regioner ændrer de hydrologiske systemer og påvirker vandressourcerne med hensyn til mængde og kvalitet; der påpeger, at gletsjere fortsætter med at skrumpes ind i næsten hele verden på grund af klimaændringer, hvilket påvirker afstrømningen og vandressourcerne nedstrøms;
- D. der påpeger, at konsekvenserne af klimaændringerne også påvirker klodens flora og fauna, og at mange landdyr samt ferskvands- og saltvandsarter har ændret geografisk udbredelse, sæsonbaserede aktiviteter, vandringsmønstre, antal og samspil arterne imellem som reaktion på de igangværende klimaændringer;
- E. der påpeger, at opvarmningen af klimasystemet i henhold til den videnskabelige dokumentation, som fremlægges i arbejdsgrupperapporterne i IPCC AR5, er indiskutabel, at klimaet er under forandring, at den opvarmning, som har kunnet observeres siden midten af det 20. århundrede, skyldes primært menneskelige aktiviteter, og at de udbredte og dybtgående virkninger, som klimaændringerne afstedkommer, allerede er tydelige i naturlige og menneskeskabte systemer på alle kontinenter og i verdenshavene, samt at fortsatte emissioner af drivhusgasser vil forårsage yderligere opvarmning og forandringer af landjorden, atmosfæren og havene overalt på kloden, og at alle lande, rige som fattige, vil mærke virkningerne af klimaændringerne; der påpeger, at de globale drivhusgasemissioner i perioden fra 2000 til 2010 var de højeste i menneskehedens historie, og at det skønnes, at den globale gennemsnitstemperatur ved århundredets udgang sandsynligvis vil være steget med op til 5 °C, hvis ikke der gøres en væsentlig global indsats for at nedbringe drivhusgasemissionerne; ligesom det påpeger, at det i IPCC's konklusioner fastslås, at visse klimaændringsrisici er betydelige, og at de forøges uforholdsmæssigt, når temperaturen stiger mellem 1 og 2 °C;
- F. der påpeger, at det globale kulstofbudget, der er tilgængeligt efter 2011, ifølge konklusionerne fra IPCC's femte vurderingsrapport (AR5), hvis det skal være sandsynligt at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur under 2 °C, er på 1 010 gigaton CO₂, mens det nuværende niveau af de årlige globale emissioner er på cirka 36 gigaton CO₂, og at det globale kulstofbudget, der er kompatibelt med 2 °C, følgelig vil være udtømt om 28 år, hvis emissionerne forbliver på det nuværende niveau;
- G. der påpeger, at det internationalt vedtagne mål om at begrænse den globale opvarmning til 2 °C fortsat er så vigtigt som nogensinde; der påpeger, at den 5. rapport fra IPCC klart konstaterer, at vi er nødt til at stræbe efter »aggressiv« modvirkning inden 2050 med henblik på at undgå at overskride en stigning i de globale temperaturer på over 2 °C; der påpeger, at Parlater har opfordret til, at 2015-aftalen skal sigte mod at udfase de globale kulstofemissioner inden 2050, og at dette forudsætter, at drivhusgasemissionerne kulminerer snarest og derefter falder støt; der konstaterer, at en sådan kulmination ikke er i syne, og at koncentrationen af drivhusgasser i atmosfæren voksede hurtigere i 2013 end i noget andet år siden 1984;

Onsdag den 26. november 2014

- H. der påpeger, at EU i 2012 havde reduceret sine emissioner med 19 % i forhold til 1990 inden for rammerne af Kyotoprotokollen, men at det samtidig forøgede sit BNP med mere end 45 %, næsten halverede sin gennemsnitlige emissionsintensitet mellem 1990 og 2012 og nedbragte emissionerne pr. indbygger med 25 % til 9 tCO_{2e} (inklusive alle gasser og alle emissionskilder, men eksklusive dræn); der mener, at dette bør tages i betragtning både under drøftelserne om præ-2020-ambitionerne og under udarbejdelsen af ambitiøse mål for 2030;
- I. der påpeger, at mange lande af forskellige årsager, herunder miljøbeskyttelse, ressourcemangel og –effektivitet, energisikkerhed, innovation og konkurrenceevne, træffer foranstaltninger til at gøre deres økonomier grønnere inden for industri- og energisektoren; der påpeger, at verdens samlede CO₂-emissioner ifølge Det Internationale Energiagentur (IEA) alligevel steg til rekordhøjde i 2012, og at den globale gennemsnitlige overfladetemperatur og havoverfladen ifølge IPCC fortsat stiger;
- J. der påpeger, at den globale energiefterspørgsel ifølge prognosen »the International Energy Outlook 2014« forventes at stige med 56 % mellem 2010 og 2040 ⁽¹⁾, og at en imødekommelse af denne efterspørgsel vil indebære en betydelig forøgelse af CO₂-emissionerne; der påpeger, at størstedelen af denne gradvist stigende efterspørgsel og de stigende emissioner vil finde sted i vækstøkonomier; der påpeger, at der på verdensplan er blevet givet subsidier til fossilt brændstof i en størrelsesorden på 1,9 billioner USD i henhold til tal fra IMF, og at USA, Kina og Rusland er de største støtteydere, som tegner sig for omkring halvdelen af disse subsidier ⁽²⁾;
- K. der påpeger, at de samlede menneskeskabte drivhusgasemissioner fortsatte med at stige fra 1970 til 2010 med større absolutte stigninger pr. årti mod slutningen af denne periode; der påpeger, at CO₂-emissionerne fra forbrænding af fossilt brændsel og industrielle processer bidrog med omkring 78 % af den samlede stigning i drivhusgasemissionerne fra 1970 til 2010, med et tilsvarende procentvist bidrag for perioden 2000-2010;
- L. der påpeger, at verdens to største udledere af drivhusgasser, Kina og USA, for nylig har optrappet deres klimapolitikker og indledt drøftelser om en udfasning af fossile brændstoffer, og at EU har forpligtet sig til en køreplan, der vil føre til reduktioner i drivhusgasemissionerne på mindst 80 % inden 2050;
- M. der påpeger, at den afgørende rolle, en reform af subsidierne til fossile brændstoffer vil have, endnu ikke er anerkendt i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), på trods af de betydelige klimafordele en fjernelse af disse subsidier ville have med hensyn til at nedbringe de samlede omkostninger ved at stabilisere drivhusgasemissionerne og flytte økonomier væk fra kulstofintensive aktiviteter; der påpeger, at dette også kunne medføre betydelige miljømæssige og sundhedsmæssige fordele, såsom mindskelse af den lokale luftforurening, trængslen i trafikken, antallet af ulykker og beskadigelsen af vejene, og skabe yderligere incitamentter til investering i energieffektivitet og vedvarende energi samt bæredygtig ressourceforvaltning;
- N. der påpeger, at bekæmpelse af klimaændringerne ifølge Verdensbanken ⁽³⁾ vil føre til en yderligere BNP-tilvækst på op til 2,6 billioner USD (1,9 billioner EUR) om året frem til 2030; der påpeger, at gennemførelse af klimarelaterede innovationer i energi- og industrisektoren, navnlig inden for energieffektivitet, ville være en fordel for Europa, der ville være tidligt ude som aktør på det voksende globale marked for energirelaterede varer og tjenester, idet det ville skabe arbejdspladser, fremme den økonomiske vækst og øge energiafhængigheden og sikre overkommelige energipriser for alle og samtidig gøre noget ved energifattigdommen, modvirke klimaændringerne og fremme vejen mod en bæredygtig økonomi;
- O. der påpeger, at det bidrag, som genanvendelse og genbrug kan yde til reduktion af drivhusgasserne også bidrager til en konkurrencedygtig cirkulær økonomi;

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>.

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>.

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/en/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>.

Onsdag den 26. november 2014

- P. der påpeger, at klimapolitikernes målsætninger kun kan nås ved at dreje det generelle udviklingsforløb i regning af økologisk bæredygtighed i både de udviklede lande og i udviklingslandene;
- Q. der påpeger, at støtte til udviklingslandene med henblik på at muliggøre deres tilpasnings- og modvirkningsbestrebelse skal være en del af den globale indsats;
- R. der påpeger, at klimafinansieringsudfordringen er uløseligt forbundet med de overordnede udfordringer med finansiering af en bæredygtig global udvikling;
- S. der påpeger, at væsentlige resultater i håndteringen af klimaudfordringen er afgørende for efterfølgelsen af en lang række mål i EU's politikker inden for miljø, udvikling, humanitær bistand og katastroferisikoreduktion samt på økonomi-, udenrigs-, sikkerheds- og menneskerettighedsområdet og også for de mere langsigtede udsigter til håndterbare migrationsstrømme mod EU;
- T. der påpeger, at udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 fokuserer på bæredygtighed som middel til at hjælpe med at håndtere bekymringer som fattigdom, ulighed, sundhed samt fødevarer- og vandsikkerhed;
- U. der påpeger, at klimaændringer i løbet af det 21. århundrede forudses at ville forøge mængden af fordrevne personer, og at risikoen for fordrivelse øges, når befolkninger mangler jord, grundlæggende fødevarer eller boliger; der påpeger, at klimaændringernes indvirkninger på kritiske infrastrukturer og mange staters territoriale integritet forventes at få indflydelse på de nationale sikkerhedspolitikker og den territoriale integritet i små østater og lande med vidtstrakte kystlinjer; der påpeger, at fordrivelse grundet klimaændringer indirekte kan forøge risikoen for voldelige konflikter i form af borgerkrig og vold inden for en gruppe;
- V. der påpeger, at konsekvenser af klimaændringerne gennem hele det 21. århundrede forudses at ville svække den økonomiske vækst, vanskeliggøre fattigdomsbekæmpelsen, undergrave fødevarerens sikkerhed yderligere og forlænge de eksisterende fattigdomsfælder og skabe nye; der påpeger, at konsekvenserne af klimaændringerne forventes at forværre fattigdommen i de fleste udviklingslande og skabe nye fattigdomslommer i lande med stigende ulighed, såvel i udviklede lande som i udviklingslande;
- W. der påpeger, at verden hurtigst muligt må leve op til den enorme og komplekse udfordring, som klimaændringer udgør, ved at foretage en markant ændring i modvirknings- og tilpasningsindsatsen, herunder:
- træffe en aftale på klimakonferencen i Paris i december 2015 (COP 21) om en ambitiøs, juridisk bindende international aftale for klimaindsatsen i perioden efter 2020, som svarer til målet om 2 °C og samtidig respekterer retten til en retfærdig og bæredygtig udvikling
  - en presserende styrkelse og udvidelse af de gældende foranstaltninger til begrænsning af drivhusgasemissioner frem til 2020 og perioden derefter, og
  - optrapning af udviklede lands finansiering til modvirkning, tilpasning, teknologiudvikling og –overførsel samt kapacitetsbygning i udviklingslande på linje med oprettelsen af Den Grønne Klimafond og forpligtelsen til at yde ny og ekstra finansiering i en størrelsesorden på 100 mia. USD om året inden 2020, samtidig med at den officielle udviklingsstøtte hæves med henblik på at nå det niveau, der er givet tilsagn om for længe siden, på 0,7 % af bruttonationalindkomsten;

Onsdag den 26. november 2014

Et presserende behov for at handle

1. anerkender det ekstraordinære omfang og alvoren af de trusler, der opstår som følge af klimaændringer og udtrykker dyb bekymring over den fortsatte svaghed i den internationale reaktion på den udfordring, disse indebærer; er ekstremt bekymret over, at verden er alvorligt på afveje med hensyn til at begrænse den globale opvarmning til en stigning på under 2 °C, og opfordrer regeringerne til omgående at træffe konkrete foranstaltninger over for klimaændringerne og i retning af en global aftale i Paris 2015 med henblik på at nå dette mål;
2. bemærker, at det globale kulstofbudget, der er tilgængeligt efter 2011, i henhold til konklusioner i IPCC AR5 er på 1 010 gigaton CO₂, hvis der skal være en rimelig chance for at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur på under 2 °C; understreger, at alle lande skal bidrage, og at en forsinkelse af processen vil forøge omkostningerne og reducere valgmulighederne;
3. bemærker med bekymring de seneste videnskabelige konklusioner fra Tyndall Centret for Forskning i Klimaforandringer, som viser, at CO₂-emissionerne forventes at sætte en ny rekord på 40 mia. ton (om året) i 2014, og at de samlede fremtidige CO₂-emissioner ikke må overstige 1 200 mia. ton — hvis der skal være en sandsynlig 66-procentschance for at holde den gennemsnitlige globale opvarmning under 2 °C;
4. understreger, at det er nødvendigt, at 2015-aftalen når målet om at reducere de globale emissioner til et niveau, der er kompatibelt med et 2 °C-kulstofbudget, og at den bør sigte på at udfase de globale kulstofemissioner inden 2050;
5. minder om, at UNFCCC-processen vil overveje at styrke det langsigtede mål for så vidt angår temperaturstigninger til 1,5 °C;
6. understreger konklusionerne fra den nye klimaøkonomiske rapport »Better Growth, Better Climate« om, at lande i alle indkomstniveauer har mulighed for at opbygge varig økonomisk vækst, samtidig med at de nedbringer de enorme risici ved klimaændringer;
7. forventer, at den nye Kommission indtager en proaktiv rolle i håndteringen af den globale klimakrise, herunder i form af yderligere klimafinansiering; opfordrer Kommissionen til at gøre det klart, at klimaudfordringen er en af dens vigtigste strategiske prioriteter, og til at organisere sig på en måde, der afspejler dette, på alle niveauer og i alle sektorer inden for indenlandske og eksterne politikker og foranstaltninger, bl.a. ved at investere i bæredygtigt landbrug på linje med anbefalingerne fra FN's særlige rapportør om retten til fødevarer og i bæredygtig transport;
8. understreger, at de globale klimaændringspolitikker er baseret på FN's konference om miljø og udvikling (UNCED), og at de er en integreret del af de globale bestræbelser på at fremme en bæredygtig udvikling i hele verden; understreger, at klimaændringspolitikker skal ses i denne bredere kontekst og sammenkædes med opfølgningen på Riokonferencen, 2015-målene og dagsordenen for tiden efter 2015;

Fremme af Durbanplatformen

9. minder om FN's generalsekretærs referat fra FN's klimatopmøde, hvori det understregedes, at en række ledere fra diverse regioner og på alle økonomiske udviklingsniveauer gjorde sig til fortalere for, at drivhusgasemissionerne skal have toppet før 2020 med drastisk reducerede emissioner herefter og klimaneutralitet i anden halvdel af århundredet;
10. forventer, at EU og dets medlemsstater spiller en stor, konstruktiv rolle ved COP 20 i Lima for at skabe de nødvendige betingelser for en vellykket globalt forpligtende klimaaftale i Paris i 2015; understreger, at verdens regeringer har et kollektivt ansvar, også over for kommende generationer, for at der træffes tilstrækkelige klimaforanstaltninger;

Onsdag den 26. november 2014

11. minder om, at alle parter i Warszawa tilsluttede sig UNFCCC-afgørelse 1/CP.19, der opfordrer alle parter til at indlede eller intensivere deres interne forberedelser til deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag og meddele dem i god tid inden COP 21 (inden for det første kvartal af 2015 for de parter, der er klar til at gøre det) på en måde, der fremmer klarheden, gennemsigtigheden og forståeligheden af disse bidrag og giver mulighed for at kvantificere dem; opfordrer parterne til at sikre, at deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag er på linje med det begrænsede 2 °C-kulstofbudget, og at de globale emissioner kulminerer snarest muligt;

12. opfordrer Limakonferencen til på forhånd at aftale krav om information, således at de tilsigtede nationalt bestemte bidrag bliver gennemsigtige, kvantificerbare og sammenlignelige — og differentierede i forhold til bidragstypen; opfordrer endvidere Limakonferencen til at enes om en vurderingsfase forud for COP'en i Paris for at overveje, hvorvidt de tilsigtede nationalt bestemte bidrag, der fremlægges tilsammen er tilstrækkelige på baggrund af målet om »under 2 °C«, og om de individuelt set er rimelige;

13. understreger, at de lande, som allerede har forpligtet sig til et emissionsreduktionsmål for hele økonomien, bør fortsætte med mere dybtgående emissionsnedskæringer, og at andre lande, herunder navnlig de største udledere og de lande med det største ansvar og de største kapaciteter, også bør sætte sig mål om emissionslofter og nedbringelse af drivhusgasintensiteten for hele økonomien;

14. opfordrer til en generel fornyet styrkelse af EU's klimapolitik og til en hurtig aftale om ambitiøse, bindende mål for reduktion af emissioner, energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder, undtagen socialt og miljømæssigt skadelige biobrændstoffer, inden 2030, hvilket vil bidrage til at skabe fremdrift i de internationale klimadrøftelser og er på linje med EU's forpligtelse til at nedbringe sine drivhusgasemissioner til 80-95 % under niveauet fra 1990 inden 2050;

15. gentager, at en ambitiøs klima- og energiramme for 2030 vil gøre det muligt for EU at bevare sin position som pioner og kan opmuntre internationale partnere til at hæve deres ambitioner tilsvarende;

16. fremhæver, at Parlamentet har opfordret Kommissionen og medlemsstaterne til at opstille et bindende EU 2030-mål om at reducere de nationale drivhusgasemissioner med mindst 40 % i forhold til 1990-niveauet, et bindende EU-effektivitetsmål for 2030 på 40 % i tråd med forskningen i et omkostningseffektivt energibesparelsespotential og et bindende EU 2030-mål om at producere mindst 30 % af det samlede endelige energiforbrug ved hjælp af vedvarende energikilder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage hensyn til disse mål i deres igangværende drøftelser;

Elementer i 2015-aftalen

17. understreger, at 2015-aftalen skal være ambitiøs fra starten, når den vedtages i Paris, med henblik på at holde verden på sporet for målet om »under 2 °C«, og opfordrer EU til at arbejde sammen med sine internationale partnere om dette;

18. er af den opfattelse, at Limakonferencen bør fastsætte de vigtigste elementer i 2015-aftalen med udgangspunkt i de fremskridt, der er opnået i hele 2014 under Durbanplatformen, og gentager, at modvirknings-, tilpasnings-, klimafinansierings- og gennemførelsesforanstaltninger alle vil være væsentlige elementer i 2015-aftalen;

19. opfordrer EU til at inddrage alle parter i sit arbejde hen mod en ambitiøs og rimelig 2015-aftale, som både er i tråd med den seneste videnskabelige udvikling og lydhør over for nye videnskabelige konklusioner og ændrede omstændigheder, således at den forbliver formålstjenelig og bæredygtig i mange år efter 2020; understreger derfor behovet for en mekanisme, der giver mulighed for en regelmæssig fornyet overvejelse af modvirkningsforpligtelserne, hvilket vil gøre parterne i stand til at justere deres tilsagn opad i lyset af målet om »under 2 °C«, uden at aftalen behøver at blive genåbnet;

Onsdag den 26. november 2014

20. understreger behovet for en effektiv overholdelsesordning, der gælder for alle parter under 2015-aftalen; understreger, at 2015-aftalen skal fremme gennemsigtighed og ansvarlighed gennem en ordning baseret på fælles regler, herunder regnskabsregler og tilsyns-, rapporterings- og verificeringsordninger; fremhæver, at reglerne bør differentieres på baggrund af, hvilken type forpligtelse Parlamentet beslutter at vælge på baggrund af erfaringerne fra konventionen og den hertil hørende Kyotoprotokol;

21. mener, at byrdefordelingen bør være baseret på lighedsprincipper med særlig fokus på aktuelle og akkumulerede tidligere drivhusgasemissioner og kapaciteter, vurderet f.eks. ved hjælp af BNP-tal pr. indbygger, indekser for menneskelig udvikling og fattigdomsindekser samt data, der giver et billede af, hvilken grad af vanskelighed, der vil være forbundet med at reducere eller begrænse emissioner; bemærker vigtigheden af fremskridt med hensyn til klimafinansiering for de samlede fremskridt i retning af en ny klimaaftale;

Præ-2020-ambitioner og Kyotoprotokollen

22. minder i særdeleshed om det presserende behov for fremskridt med hensyn til at få lukket det gigaton-hul, der er mellem det videnskabeligt dokumenterede behov og parternes nuværende løfter for perioden frem til 2020; opfordrer alle de parter, der endnu ikke har forpligtet sig, til at gøre dette; understreger den vigtige rolle, som andre politiske foranstaltninger, herunder energieffektivitet, væsentlige energibesparelser, vedvarende energi og udfasning af HFC'er, spiller for udfasningen af subsidier til fossile brændstoffer og styrkelsen af en mere udbredt prisfastsættelse af kulstof som bidrag til lukningen af gigaton-hullet;

23. opfordrer alle parter, internationale organisationer, subnationale aktører og ikke-statslige organisationer til hurtigst muligt at udvikle, optrappe og gennemføre nationale politikker og internationale samarbejdsinitiativer til at lukke gigaton-hullet, især med udgangspunkt i de initiativer, der er udarbejdet på FN's generalsekretærs klimatopmøde (såsom koalitionen for klima og ren luft), og de politiske dialoger, der identificerer muligheder med stor indvirkning på klima, udvikling og vækst, og som gennemføres på teknisk og politisk plan inden for rammerne af UNFCCC;

24. noterer sig det væsentlige overskud af enheder til opfyldelse af Kyotoprotokollen (AAU'er, CER'er og ERU'er), der skal overføres til EU's og medlemsstaternes konti for Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode; opfordrer EU og medlemsstaterne til i henhold til beslutning 1/CMP.8, der pålægger parterne at tage deres reduktionsforpligtelser for den anden forpligtelsesperiode i 2014 op til fornyet overvejelse, at annullere et antal enheder for at tilpasse antallet til de forventede reelle emissioner og til en omkostningseffektiv indenlandsk udledningskurs mod Unionens klimamål for 2050;

25. ser frem til, at EU og flere af dets medlemsstater samt andre parter, underkastes en multilateral vurdering af fremskridtene i opfyldelsen af deres reduktionsmål for 2020 på Limakonferencen som et led i den internationale vurderings- og revisionsproces (IAR); mener, at en sådan gennemsigtighed er nødvendig for at gøre det lettere for parterne gensidigt at forstå hinandens indsats og opbygge tillid mellem alle parter;

26. bemærker, at EU er på vej mod at nå emissionsreduktioner, der er noget højere end den nuværende målsætning om 20 %, og nævner igen, at EU har tilbudt at hæve sit emissionsreduktionsmål til 30 % inden 2020, hvis andre store udlederlande forpligter sig til sammenlignelige reduktionsmål;

27. præciseres, at Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode, om end den vil være begrænset i udstrækning, bør ses som et meget vigtigt midlertidigt skridt, og opfordrer derfor parterne, herunder EU-medlemsstaterne, til hurtigt at ratificere den anden forpligtelsesperiode;

28. understreger det bidrag, som genanvendelse og genbrug kan yde til reduktionen af drivhusgasemissioner, da brugen af råstoffer er en betydelig kilde til drivhusgasproduktion; nævner igen betydningen af at overgå til en cirkulær økonomi med øget genvinding;

Onsdag den 26. november 2014

29. bemærker vigtigheden af, at EU udfylder sin afgørende rolle med hensyn til reduktion af emissioner gennem politikker, der standser udviklingen af meget drivhusgasintensive ukonventionelle fossile brændstoffer såsom tjæresand;

30. bemærker, at mange lande allerede går foran med et godt eksempel, der viser, at lavemissionsudviklingsstrategier og økonomisk vækst går hånd i hånd; understreger, at en stærk international aftale vil tilskynde til yderligere ambitiøse tiltag på nationalt plan;

Klimafinansiering

31. minder om EU's og dets medlemsstaters tilsagn om at optrappe mobiliseringen af klimafinansieringen med henblik på at yde deres bidrag til opfyldelsen af tilsagnet fra Københavnsaftalen om at kapitalisere Den Grønne Klimafond og i fællesskab at mobilisere 100 mia. USD om året inden 2020 fra en bred vifte af kilder, offentlige og private, bilaterale og multilaterale, herunder alternative finansieringskilder; opfordrer andre donorlande til at yde deres del for at fremme en yderligere mobilisering af klimafinansiering;

32. anmoder om, at EU enes om en køreplan for en optrapning af forudsigelig, ny og yderligere finansiering i tråd med eksisterende forpligtelser i retning af dets rimelige andel af de 100 mia. USD om året inden 2020, og at det etablerer en mekanisme til at lette ansvarliggørelse og overvågning; bifalder de seneste løfter om at bidrage med finansiering til Den Grønne Klimafond og opfordrer indtrængende andre lande til at bidrage med deres rimelige andel, da de udviklede lande yder 15 mia. USD i tilskud til Den Grønne Klimafond i de næste tre år;

33. opfordrer medlemsstaterne til at give deres finansielle bidrag i god tid forud for konferencerne og koordinere deres meddelelser om klimafinansiering bedre med EU, for at lette kommunikationen med tredjeparter om EU's samlede bidrag og for at give sådanne meddelelser den størst mulige positive indvirkning på forhandlingerne; understreger, at de finansielle løfter på Ban Ki-moon-topmødet var et godt signal og havde positiv indvirkning på EU's image forud for Limaforhandlingerne;

34. minder om, at der kan blive behov for innovative finansielle kilder for at sikre, at man når målet om 100 mia. USD om året i 2020 og årene derefter, og opfordrer nationerne til at undersøge mulighederne i Lima;

35. gentager sin opfordring til at dedikere indtægter fra markedsbaserede instrumenter til at reducere emissioner fra den globale luftfart og skibsfart til den internationale klimafinansiering for perioden efter 2020 og til Den Grønne Klimafond; mener, at EU bør fremsætte forslag til passende og forudsigelig international klimafinansiering til 2015-aftalen;

36. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at anvende en del af indtægterne fra kulstofmarkedet til klimafinansiering og udviklingsstøtte i udviklingslandene; peger imidlertid på, at denne mekanisme står over for store problemer, idet indtægterne er styrtudviklet sammen med den globale kulstofpris; mener i denne forbindelse, at der skal træffes foranstaltninger til at gøre EU's emissionshandelssystem til et mere effektivt instrument for at tilpasse antallet til de forventede reelle emissioner og til en omkostningseffektiv indenlandsk udledningskurs mod Unionens klimamål for 2050, hvilket kan generere betydelige ressourcer, der bør gå til at hjælpe med at finansiere udviklingslandenes modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger;

37. opfordrer EU og dets medlemsstater til klart at definere den private finansierings rolle i forbindelser med tilvejebringelsen af yderligere finansiering under anerkendelse af, at denne ikke kan erstatte behovet for offentlig finansiering, navnlig til tilpasning, og at fremhæve behovet for gennemsigtig rapportering og ansvarlighed af en sådan finansiering samt sikre gennemførelsen af relevante sociale og miljømæssige beskyttelsesforanstaltninger;

Onsdag den 26. november 2014

Tilpasning, tab og skader

38. opfordrer store udviklede økonomier til at udnytte deres eksisterende avancerede infrastruktur til at fremme, styrke og udvikle en bæredygtig vækst og til at forpligte sig til at støtte udviklingslandene i at opbygge deres egen kapacitet til at sikre, at der opnås en fremtidig økonomisk vækst i alle dele af verden uden yderligere omkostninger for miljøet;

39. understreger, at tilpasningstiltag er en uundgåelig nødvendighed og skal spille en central rolle i den nye aftale; understreger, at det vil være billigere for de globale og nationale økonomier at handle nu for at reducere drivhusgasemissionerne, og at det vil gøre tilpasningstiltagene billigere; opfordrer indtrængende alle lande til at iværksætte passende foranstaltninger til at planlægge, tilpasse sig og reagere på virkningerne af klimaændringerne med henblik på at beskytte deres folk, samfund, økonomier og miljø og for at opnå en bæredygtig klimaresistent udvikling; bemærker, at de tilsvarende klimarelaterede risici involverer beslutningstagning i en verden i forandring med fortsat usikkerhed omkring alvoren og timingen af konsekvenser af klimaændringer og med begrænset effektivitet af tilpasningen;

40. erindrer om, at udviklingslandene, særligt de mindst udviklede lande og små østater, der er udviklingslande, har bidraget mindst til den stigende koncentration af drivhusgasser i atmosfæren, men at de er de mest sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringer og er dårligst i stand til at tilpasse sig; opfordrer alle lande, der er i stand til dette, til at støtte de mest sårbare lande i deres bestræbelser på at tilpasse sig og reagere på virkningerne af klimaændringerne med henblik på at opnå en klimaresistent udvikling, samt at søge at indgå aftaler om styrkelse af nationale tilpasningsplanlægningsprocesser, klimabistand, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning;

41. anerkender det fokus, der på de sidste to COP'er var på behovet for at gøre noget ved de tab og skader, der er forbundet med klimaændringernes virkninger i udviklingslandene og de mindst udviklede lande, som er særligt sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringerne; bemærker behovet for at gennemføre beslutningerne fra Warszawa fuldt ud og fortsætte behandlingen af problemet i Lima;

42. understreger behovet for at sikre forudsigeligheden af klimafinansieringen for udviklingslande for at bistå dem i deres bestræbelser på at tilpasse sig til og modvirke klimaændringer; understreger i denne forbindelse, at lande, der bidrager til Den Grønne Klimafond skal præcisere, hvilke finansieringskilder der vil blive anvendt, og hvordan de vil skaffe pengene, da disse oplysninger vil sikre forudsigelighed af indtægterne for udviklingslande;

43. erkender vanskelighederne ved at adskille klima- og udviklingstiltag og deres mange synergier på nationalt niveau, men insisterer på, at det fortsat er muligt at gennemføre troværdige og gennemsigtige vurderinger af, hvordan princippet om additionalitet overholdes;

44. beklager det faktum, at tildelingen af midler til modvirknings- og tilpasningsaktiviteter ganske vist stiger, men at den overskygges af, at de fleste regeringer, herunder regeringer i udviklingslande, stadig aktivt støtter produktionen og forbruget af fossile brændstoffer;

45. understreger behovet for at basere klimaforanstaltninger på en tilgang, der er kønsneutral, giver medbestemmelse og rettigheder, samt at håndtere klimaindvirkninger på en måde, der navnlig er til fordel for fattige og marginaliserede mennesker og samfund;

Landsektoren

46. understreger, i tråd med IPCC's konklusioner, at arealanvendelse (landbrug, skovbrug og anden arealanvendelse) hører til de mest udsatte og sårbare segmenter i vores økonomier, men at de samtidig har et betydeligt omkostningseffektivt potentiale for modvirkning og for at fremme modstandsdygtigheden; påpeger betydningen af, at alle parter inkluderer en landkomponent i deres nationale bidrag med passende fælles parametre til at overvåge, rapportere og verificere kvantificerbare fremskridt hen imod en række indbyrdes forbundne mål (dvs. modvirkning, produktivitet og modstandsdygtighed); fremhæver, at aftalen bør opstille en omfattende regnskabsmæssig ramme for emissioner og optag gennem arealanvendelse;

Onsdag den 26. november 2014

47. understreger, at der skal lægges særlig vægt på at sikre fødevarer- og ernæringsikkerhed for sårbare befolkningsgrupper i lyset af klimaændringerne;

International luftfart og søtransport

48. nævner igen sø- og lufttransportens store betydning i forbindelse med reduktion af drivhusgasemissioner og behovet for hurtige fremskridt og et højt ambitionsniveau, hvis der skal opnås tilfredsstillende og rettidige resultater på vegne af både Den Internationale Søfartsorganisation og Organisationen for International Civil Luftfart, som svarer til omfanget og alvoren af klimaudfordringen;

Klimadiplomati

49. understreger i denne forbindelse betydningen af, at EU i sin egenskab af fremtrædende aktør taler med »én stemme« på konferencen med henblik på at gøre fremskridt hen imod en international aftale og forbliver samlet i denne henseende; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at koordinere deres holdninger med EU's; understreger, at EU skal lægge pres på de parter, som ikke fører en kurs, der er i overensstemmelse med 2 °C-målsætningen; opfordrer EU-delegationen til at understrege de tilsagn, som andre regeringer har givet ved at underskrive Kyotoprotokollen;

50. opfordrer medlemsstaterne til at engagere sig i intensivt diplomatisk opsøgende arbejde i forhold til vores partnerlande med henblik på at fremme EU's forhandlingspositioner under koordinering med EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen, herunder gennem Netværket for Grønt Diplomati;

51. glæder sig over FN's generalsekretærs klimatopmøde i New York den 23. september 2014, hvor klimaændringerne drøftedes for første gang siden København, og som samlede over 130 stats- og regeringschefer og talrige aktører fra civilsamfundet og erhvervslivet; glæder sig især over lederes udmeldinger om konkrete tiltag til at reducere emissionerne, investere i ren energi og kulstoffattig vækst, understøtte prissætningen af kulstof og bidrage til klimafinansieringen; understreger, at opfølgningen på lederens tilsagn fra New York vil være afgørende for at bevare dynamikken i tiden op til konferencerne i Lima og Paris;

52. mener, at EU's troværdighed i forbindelse med klimaforhandlingerne afhænger af, hvor ambitiøs den nationale indsats er;

53. understreger, at den overordnede dagsorden for perioden efter 2015 bør styrke det internationale samfunds engagement i bæredygtig udvikling og også bør støtte internationale forpligtelser og mål, herunder om klimaændringer;

54. fremhæver, at COP 21 er en unik mulighed for at bekæmpe klimaændringer og skabe et forbindelsesled til FN-arbejdet omkring udviklingsdagsordenen efter 2015 og til forberedelserne til konferencen om Hyogo-rammen for katastroferisikoreduktion i marts 2015; opfordrer til et mere aktivt EU-klimadiplomati til at forbinde disse processer og til at forfølge målene om bæredygtig udvikling på en sammenhængende og ambitiøs måde;

Industri og konkurrenceevne

55. er bekymret over stigningen i de globale CO₂-emissioner i 2013 (i henhold til oplysninger fra Det Internationale Energiagentur (IEA)) på trods af faldende emissioner i Europa og USA; foreslår derfor at overveje differentieret ansvar, således at hvert enkelt land bidrager til den globale indsats inden for industri- og energipolitik; opfordrer til en bedre anvendelse af teknologier såsom rumsatellitter til nøjagtig indsamling af emissions- og temperaturdata samt et gennemsigtigt samarbejde og en gennemsigtig informationsdeling mellem landene;

56. understreger, at Europa yderligere bør øge markedsgennemtrængningen af miljøvenlige teknologier, herunder inden for IKT, vedvarende energi, innovative og effektive teknologier med ringe emission og navnlig energieffektivitetsteknologier; understreger, at en stabil international juridisk ramme vil fremme investeringer i kulstofreduktion, energieffektivitet og vedvarende energi og give muligheder for EU-virksomheder, der er førende inden for disse sektorer; bemærker, at innovative bæredygtige investeringer kan skabe vækst og arbejdspladser;

Onsdag den 26. november 2014

57. mener, at en ambitiøs og juridisk bindende international aftale vil bidrage til at gøre noget ved de problemer vedrørende kulstoflækage og konkurrenceevne, der hersker i de relevante sektorer, navnlig i den energiintensive sektor;

Forskning og innovation

58. understreger, at udvikling og anvendelse af bæredygtige, banebrydende teknologier er nøglen til at bekæmpe klimaændringerne og samtidig overbevise EU's partnere i hele verden om, at det er muligt at gennemføre emissionsreduktioner, samtidig med at konkurrenceevnen øges og der skabes arbejdspladser;

59. opfordrer til et internationalt tilsagn om øgede investeringer i forskning og udvikling inden for bæredygtige, banebrydende teknologier i de relevante sektorer; finder det af afgørende betydning, at EU går forrest med et godt eksempel ved at kanalisere forskningsmidler over i præsentation af innovative klimavenlige og energieffektive teknologier, og at EU udvikler et tæt videnskabeligt samarbejde på dette område med internationale partnere såsom BRIK-landene og USA;

Energipolitik

60. glæder sig over de seneste signaler fra den amerikanske og den kinesiske regering vedrørende klimaindsatsen og deres villighed til at spille en mere afgørende rolle i de internationale bestræbelser på at bekæmpe klimaændringerne; beklager, at nogle udviklede lande fortsætter med at øge deres emissioner per indbygger;

61. bemærker, at prisen på de forskellige energikilder spiller en væsentlig rolle i markedsaktørernes, herunder industriens og forbrugernes, adfærd, og noterer sig, at den nuværende internationale politiske ramme er ude af stand til i fuld udstrækning at internalisere de eksterne omkostninger og dermed tilskynder til ikke-bæredygtige forbrugsmønstre; gentager endvidere, at et globalt kulstofmarked med en tilstrækkelig høj handelspris ville skabe et solidt grundlag for både at opnå en væsentlig nedbringelse af emissionerne og skabe lige konkurrencevilkår for industrien; opfordrer EU og dets partnere til inden for den nærmeste fremtid at finde frem til den mest effektive måde til at fremme forbindelser mellem EU's emissionshandelsordning og andre handelsordninger med henblik på at skabe et globalt kulstofmarked, sikre større mangfoldighed i reduktionsmulighederne, forbedre størrelsen af og likviditeten på markedet, gennemsigtigheden og i sidste ende sikre en mere effektiv ressourcefordeling til energisektoren og erhvervslivet;

62. opfordrer til en tættere koordinering mellem Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, således at EU kan tale med én koordineret stemme i internationale organisationer som EIA, Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi, det internationale partnerskab for samarbejde om energieffektivitet og Det Internationale Atomenergiagentur og dermed spille en mere aktiv og indflydelsesrig rolle, især i indsatsen for politikker, der fremmer bæredygtig energi, energieffektivitet, og energisikkerhed;

63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til snarest og uden ophold at vedtage konkrete foranstaltninger til gradvis at udfase alle miljøskadelige støtteordninger inden 2020, herunder subsidier til fossile brændstoffer, anført af Kommissionen og ved hjælp af en handlingsbaseret tilgang og overvågning via det europæiske semester; opfordrer endvidere til en internationalt samordnet gennemførelse af målsætningen fra G20-topmødet i Pittsburgh om at udfase subsidier til fossilt brændsel, som ifølge IEA løb op i 544 mia. USD på verdensplan i 2012, da dette i betydelig grad ville nedbringe CO₂-emissionerne og ligeledes ville bidrage til at reducere underskuddet på statsbudgettet i mange lande; bifalder de hensigter, der blev givet udtryk for på G-20 i Sankt Petersborg, om at oprette et fagfællebedømmelsessystem vedrørende udfasning af subsidier til fossile brændstoffer; beklager manglen på fremskridt i retning af konkrete foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af dette mål; opfordrer til en genovervejelse af mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) med særlig fokus på at forebygge negative indvirkninger fra CDM-projekter på menneskerettigheder, fødevarer og miljøet;

Onsdag den 26. november 2014

64. anser det for beklageligt, at mulighederne for energibesparelser ikke udnyttes tilstrækkeligt hverken på internationalt plan eller i EU; understreger, at energibesparelser giver mulighed for jobskabelse, økonomiske besparelser og energisikkerhed og forøger konkurrenceevnen og emissionsreduktionerne samt at de er centrale i forhold til at fjerne koblingen mellem emissioner og økonomiske vækst; opfordrer EU til at skabe større opmærksomhed og kræve øget handling omkring energibesparelser i internationale forhandlinger, hvad enten det drejer sig om at drøfte teknologioverførsel, udviklingsplaner for udviklingslande eller økonomisk bistand; understreger, at EU og dets medlemsstater skal opstille og opfylde ambitiøse energieffektivitetsmål for at være troværdige; understreger vigtigheden af at reducere energispild i bygge- og transportindustrien og i indenlandske elektriske systemer og apparater med henblik på at maksimere energibesparelser og energieffektivitet;

65. understreger behovet for at indføre lavenergiforbrug og brintdrevne transportsystemer;

HFC'er og Montrealprotokollen

66. tilskynder parterne til at se på stemme- og beslutningstagningsmekanismerne i den vellykkede Montrealprotokol, dens anderledes tilgang til spørgsmålet om ansvar og dens håndhævelses- og sanktionsmekanismer samt finansiering som et eksempel, der muligvis også kan anvendes under UNFCCC; opfordrer EU til at intensivere bestræbelserne på at regulere en global udfasning af HFC'er i henhold til Montrealprotokollen;

67. minder om, at EU har vedtaget en ambitiøs lovgivning med henblik på at udfase HFC'er med 79 % frem til 2030, idet klimavenlige alternativer er bredt tilgængelige, og deres potentiale skal udnyttes fuldt ud; bemærker, at udfasningen af anvendelsen af HFC'er repræsenterer en lavthængende frugt i forhold til modvirkende foranstaltninger i og uden for EU, og opfordrer EU til at være aktivt engageret i at fremme den globale indsats mod HFC'er;

68. bifalder EU's diskussionsdokument, som er forelagt for parterne i Montrealprotokollen om at muliggøre en global nedtrapning af HFC, og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at indgive et formelt forslag om ændring til drøftelse på det 27. møde mellem parterne i Montrealprotokollen, som skal holdes i 2015;

Europa-Parlamentets delegation

69. mener, at EU-delegationen spiller en afgørende rolle i klimaforhandlingerne, og finder det derfor uacceptabelt, at medlemmer af Europa-Parlamentet ikke har kunnet deltage i EU's koordineringsmøder på de foregående partskonferencer; forventer som minimum, at formanden for Europa-Parlamentets delegation får lov til at deltage i EU's koordineringsmøder i Lima;

o

o o

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for UNFCCC med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle kontraherende parter uden for EU.

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0064

Blasfemilove i Pakistan

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Pakistan: Blasfemilove (2014/2969(RSP))

(2016/C 289/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Pakistan,
- der henviser til artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948 og til artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til rapporter fra FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed,
- der henviser til rapport af 4. april 2013 fra FN's særlige rapportør om dommeres og advokaters uafhængighed Gabriela Knaul, som blev udarbejdet efter hendes rejse til Pakistan fra den 19. til 29. maj 2012,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2012 og EU's politik på området ⁽¹⁾, der fordømmer forfølgelsen af kristne og andre religiøse mindretal,
- der henviser til EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed ⁽²⁾,
- der henviser til den femårige plan for EU's og Pakistans engagement fra marts 2012, som indeholder prioriteter såsom god regeringsførelse og dialog om menneskerettigheder samt den nært tilknyttede anden strategiske dialog mellem EU og Pakistan, der fandt sted den 25. marts 2014,
- der henviser til Rådets konklusioner af 11. marts 2013 om Pakistan ⁽³⁾, som gentager EU's forventninger vedrørende fremme af og respekt for menneskerettighederne og fordømmer alle voldshandlinger, herunder vold mod religiøse mindretal,
- der henviser til erklæring af 18. oktober 2014 fra talsmanden for EU-Udenrigstjenesten om Lahore højesterets afgørelse om at stadfæste domme over Asia Bibi i Pakistan,
- der henviser til pressemeddelelse af 29. oktober 2014 udsendt af EU-delegationen i Pakistan i anledning af et besøg af EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder i Pakistan fra den 26. til 29. oktober 2014,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om Pakistans regionale rolle og politiske forbindelser med EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2013)0575.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/135946.pdf.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0208.

Torsdag den 27. november 2014

- A. der henviser til, at Asia Bibi, en kristen kvinde fra Punjab, blev arresteret i 2009 og dømt til døden i 2010 for blasfemi i henhold til paragraf 295-C i den pakistanske straffelov; der påpeger, at Lahore højesteret den 16. oktober 2014 afviste Asia Bibis appel og stadfæstede dommen; der påpeger, at forsvareren den 24. november 2014 indgav en appel til Højesteret, en procedure, der kan tage flere år; der påpeger, at Pakistans præsident ved en præsidentiel benådning stadig kan omstøde Lahore højesterets afgørelse og give amnesti til Asia Bibi;
- B. der henviser til, at et kristent par, Shama Bibi og Shahbaz Masih, den 7. november 2014 blev pryglet af en forsamling, der beskyldte dem for at brænde sider fra Koranen i det østlige Pakistan, og at deres kroppe blev brændt i en teglovn, samt at der er rapporter, der indikerer, at de stadig var i live, da de blev smidt ind i ovnen,
- C. der påpeger, at der fornylig er blevet udstedt en række dødsdomme til pakistanske statsborgere med henvisning til overtrædelse af blasfemilovene, herunder den kristne Sawan Masih for påstået fornærmelse af profeten Mohammed i en samtale og det kristne par Shafqat Emmanuel og Shagufta Kausar for påstået fornærmelse af profeten i en SMS;
- D. der henviser til, at menneskeretsaktivist og advokat Rashid Rehman blev myrdet den 7. maj 2014; der påpeger, at Rehman uger forud var blevet truet fordi han havde forsvaret en foredragsholder, der stod over for retsforfølgning i henhold til Pakistans blasfemilove;
- E. der henviser til, at Mohammad Asgar, en britisk statsborger af pakistansk oprindelse, som blev fængslet for blasfemi i Pakistan, på trods af at han var diagnosticeret som sindslidende i Det Forenede Kongerige, i oktober 2014 blev såret af et skud fra en fængselsvagt; der påpeger, at hans angriber er blevet arresteret og anklaget for mordforsøg af delstatsmyndighederne, og at otte andre fængselsvagter er blevet suspenderet fra tjenesten;
- F. der henviser til, at Tufail Haider, en 45-årig shia-muslim, den 5. november 2014 blev dræbt af en afhørende politimand, som senere hævdede, at Haider havde fremsat nedsættende bemærkninger om »profeten Mohammeds ledsagere«;
- G. der påpeger, at et samlet antal på 1 438 personer er blevet anklaget for blasfemi i Pakistan mellem 1987 og oktober 2014, herunder 633 muslimer, 494 Ahmadi-muslimer, 187 kristne og 21 hinduer, og at mindst 60 siden 1990 er blevet dræbt af pøbelvold i blasfemirelaterede sager;
- H. der påpeger, at sneesevis af mennesker, herunder muslimer, hinduer, kristne og andre, i øjeblikket sidder i fængsel på grund af anklager om blasfemi; der påpeger, at der til dato ikke er blevet eksekveret nogen dødsdom på grundlag af anklager om blasfemi, men at adskillige anklagede er blevet dræbt af pøbelvold; der påpeger, at der er et enormt pres på det pakistanske retssystem fra visse religiøse lederes side for at stadfæste og eksekvere dødsdomme, som normalt er blevet afsagt af lavere retsinstanser, og at retssager ofte tager mange år og har en ødelæggende virkning på uskyldige pakistanske statsborgere og deres familier og lokalsamfund;
- I. der påpeger, at Pakistans blasfemilove gør det farligt for religiøse mindretal til at udtrykke sig frit eller deltage åbent i religiøse aktiviteter, og at det udbredte misbrug af disse love er veldokumenteret; der påpeger, at de i stedet for at beskytte religiøse lokalsamfund har lagt en dyne af frygt over det pakistanske samfund; der påpeger, at ethvert forsøg på at reformere lovene eller deres anvendelse er blevet kvalt gennem trusler og attentater; der påpeger, at forsøg på at drøfte disse emner i medierne, online eller offline ofte mødes med trusler og chikane, herunder fra regeringens side;
- J. der påpeger, at Pakistan spiller en vigtig rolle i at styrke stabiliteten i det Sydasiens og derfor kunne forventes at foregå med et godt eksempel ved at styrke retsstaten og menneskerettighederne;
- K. der påpeger, at Pakistan for nylig ratificerede syv af de ni mest betydningsfulde internationale aftaler om menneskerettigheder, herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som indeholder en række bestemmelser om retspleje, retten til en retfærdig rettergang, lighed for loven og ikke-forskelsbehandling;

Torsdag den 27. november 2014

- L. der påpeger, at Pakistan gennem FN's menneskerettighedsmekanismer er blevet anmodet om at ophæve blasfemilovene eller i det mindste straks at indføre beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre, at loven misbruges til at forfølge borgere, der ofte kommer fra religiøse mindretalssamfund;
- M. der påpeger, at EU og Pakistan har uddybet og udvidet deres bilaterale forbindelser, eksemplificeret ved femårsplanen for parternes engagement, der blev lanceret i februar 2012, og den anden strategiske dialog mellem EU og Pakistan, som blev afholdt i marts 2014; der påpeger, at formålet med EU's og Pakistans femårige engagementsplan er at opbygge et strategisk forhold og skabe et partnerskab for fred og udvikling, der bygger på fælles værdier og principper;
- N. der påpeger, at Pakistan indtrådte i GSP+-ordningen for første gang den 1. januar 2014, og at denne ordning burde være et stærkt incitament til at respektere de grundlæggende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljøet og principperne om god regeringsførelse;
1. er dybt bekymret over og ked af Lahore højesterets afgørelse af 16. oktober 2014 om at stadfæste den dødsstraf, der var afsagt over Asia Bibi for blasfemi; opfordrer Højesteret til at indlede sin behandling af sagen hurtigt og uden ophold og holde fast ved retsstatsprincipperne og den fulde respekt for menneskerettighederne i sin kendelse;
  2. opfordrer de pakistanske domstole til også hurtigt at fortsætte med at genoverveje dødsdommene over Sawan Masih, Mohammad Asgar og Shafqat Emmanuel og hans hustru Shagufta Kausar og også over alle de andre borgere, som i øjeblikket sidder på dødsgangen for påståede overtrædelser af blasfemilovene;
  3. fordømmer på det kraftigste mordene på Shama Bibi og Shahbaz Masih og udtrykker sin medfølelse med deres familier samt med familierne til alle de uskyldige ofre, der er blevet myrdet på grund af blasfemilovene i Pakistan; opfordrer til retsforfølgelse af gerningsmændene til sådanne handlinger; noterer sig Punjabregeringens afgørelse om at nedsætte et udvalg til at hasteundersøge drabene på Shama Bibi og Shahbaz Masih og om at beordre yderligere politibeskyttelse af kristne nabolag i provinsen; understreger imidlertid behovet for at sætte en stopper for straffriheden og behovet for bredere reformer med henblik på at gribe ind over for fænomenet vold mod religiøse mindretal, som fortsat er vidt udbredt i Pakistan;
  4. udtrykker alvorlig betænkelighed ved det forhold, at de kontroversielle blasfemilove er åbne for et misbrug, som kan ramme folk af alle trosretninger i Pakistan; udtrykker særlig bekymring for, at blasfemilovene — som den nu afdøde minister Shahbaz Bhatti, og nu afdøde guvernør Salman Taseer og Rashed Rehman, som blev dræbt for deres holdninger om religiøs tolerance, offentligt tog afstand fra — nu i stigende grad bliver anvendt som våben mod sårbare mindretalsgrupper, herunder Ahmedi-muslimer og kristne i Pakistan;
  5. opfordrer den pakistanske regering til at foretage en grundig gennemgang af blasfemilovene og deres nuværende anvendelse, navnlig paragrafferne 295B og C i straffeloven, som foreskriver obligatoriske livstidsdomme (295B og C) eller endog dødsstraf (295C) for påståede tilfælde af blasfemiske handlinger, med det formål af få ophævet lovene; opfordrer den pakistanske regering til at afskaffe dødsstraffen, herunder for blasfemi eller frafald, og til at indføre beskyttelsesforanstaltninger til at forhindre misbrug af lovbestemmelser om blasfemi eller frafald;
  6. opfordrer de pakistanske myndigheder til at garantere domstolenes uafhængighed, retsstatsprincippet og retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder om retssager, herunder ved at tage hensyn til de seneste anbefalinger fra FN's særlige rapportør om dommeres og advokaters uafhængighed; opfordrer desuden de pakistanske myndigheder til at yde tilstrækkelig beskyttelse til alle dem, der er involveret i blasfemisager, bl.a. ved at beskytte dommerne mod pres udefra, ved at beskytte den anklagede og dennes familie og lokalsamfund mod pøbelvold og ved at tilbyde løsninger for dem, der er blevet frikendt, men som ikke kan vende tilbage til deres hjemegn;

Torsdag den 27. november 2014

7. minder om, at religionsfrihed og mindretalsrettigheder er garanteret af Pakistans forfatning; påskønner de foranstaltninger, som Pakistans regering siden november 2008 har truffet til fordel for religiøse mindretal, som f.eks. oprettelse af en kvote på fem procent for mindretal i den føderale jobsektor, anerkendelse af ikke-muslimske helligdage og indførelse af en dag for nationale mindretal;
  8. opfordrer dog indtrængende den pakistanske regering til at øge bestræbelserne på at opnå en bedre forståelse mellem religionerne, aktivt at imødegå religiøs fjendtlighed fra samfundsmæssige aktørers side og bekæmpe religiøs intolerance, vold og intimidering samt at sætte ind mod reel forekomst af eller opfattelse af straffrihed;
  9. fordømmer kraftigt alle voldshandlinger mod religiøse samfund samt alle former for forskelsbehandling og intolerance på grundlag af religion og tro; understreger, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er en grundlæggende frihedsrettighed; understreger endvidere, at alle pakistanere, uanset deres tro og religion, fortjener ligelig respekt og fremme og beskyttelse af deres menneskerettigheder;
  10. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at bruge alle de værktøjer, de har til rådighed, herunder som formuleret i EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed for at hjælpe religiøse samfund og lægge pres på den pakistanske regering for at få den til at gøre mere for beskyttelsen af religiøse mindretal; påskønner i denne forbindelse det nylige besøg af EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder i Pakistan, og de drøftelser, han afholdt der;
  11. understreger, at tildelingen af GSP+-statussen er betinget og bl.a. afhænger af ratificeringen og gennemførelsen af 27 internationale konventioner som anført i bilag VIII til den nye GSP-grundforordning, de fleste af dem om menneskerettigheder, og at EU kan beslutte at trække GSP+-præferencerne tilbage, hvis et land ikke lever op til sine forpligtelser;
  12. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til nøje at overvåge Pakistans overholdelse af sine forpligtelser under GSP+ og til at fremme og forsvare menneskerettighederne i Pakistan;
  13. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at samarbejde med de pakistanske myndigheder med henblik på at reformere den måde, hvorpå blasfemilovene anvendes, herunder ved at gennemføre de foranstaltninger, der foreslås i punkt 6 ovenfor;
  14. tilskynder den pakistanske regering til at samarbejde med FN-organerne, herunder FN's rapportør for religions- og trosfrihed med henblik på at gøre noget ved berettigede bekymringer vedrørende menneskerettighedsproblemer;
  15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand for Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd samt regeringen og parlamentet i Pakistan.
-

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0065

Serbien: Sagen med den mistænkte krigsforbryder Vojislav Šešelj

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Serbien: sagen med den anklagede krigsforbryder Vojislav Šešelj (2014/2970(RSP))

(2016/C 289/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Serbien,
  - der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side, som trådte i kraft den 1. september 2013,
  - der henviser til Kommissionens statusrapport 2014 om Serbien af 8. oktober 2014 (SWD(2014)0302),
  - der henviser til statuten for Det Internationale Tribunal vedrørende retsforfølgning af personer, der er ansvarlige for alvorlige brud på international humanitær ret begået inden for det tidligere Jugoslaviens territorium siden 1991 (ICTY),
  - der henviser til artikel 65 i ICTY's procesreglement,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Vojislav Šešelj, formanden for det radikale parti i Serbien, er anklaget ved ICTY for forfølgelse af politiske, racemæssige eller religiøse årsager, udvisning, umenneskelige handlinger (tvangsforflyttelse) (forbrydelser mod menneskeheden), mord, tortur, grusom behandling, hensynsløs ødelæggelse af landsbyer eller ødelæggelser, der ikke retfærdiggøres af militær nødvendighed, ødelæggelse eller beskadigelse af religiøse institutioner eller uddannelsesinstitutioner, plyndring af offentlig eller privat ejendom (krigsforbrydelser) i Kroatien, Bosnien-Hercegovina og dele af Vojvodina (Serbien), som blev begået mellem 1991 og 1993;
- B. der henviser til, at ICTY blev etableret af De Forenede Nationer i 1993 for at tage hånd om krigsforbrydelser, som fandt sted i 1990'erne, og skabte grundlaget for konfliktløsning og udviklingen efter konflikten i regionen;
- C. der henviser til, at Tribunalets domskammer den 6. november 2014 efter mere end 11 års fængsling og trods den fortsat vererende retssag på eget initiativ udstedte en ordre om midlertidig løsladelse af Šešelj som følge af hans forværrede helbredstilstand på betingelse af, i) at han ikke udøver indflydelse på vidner og ofre, og ii) at han giver møde for domskammeret, så snart det kræver dette; der henviser til, at Šešelj siden retssagens begyndelse har udvist en fjendtlig indstilling over for ICTY ved gentagne gange at afbryde, forstyrre og forsinke domstolsproceduren, og at han er blevet sigtet for foragt for retten ved tre forskellige lejligheder for at true vidnerne;
- D. der henviser til, at Šešelj siden sin tilbagevenden til Serbien har holdt flere offentlige taler i Beograd, hvori han understregede, at han ikke frivilligt vil vende tilbage til Tribunalen, når han anmodes derom, og derved meddelte, at han havde til hensigt at krænke en af de to betingelser for hans løsladelse;
- E. der henviser til, at Šešelj i sine offentlige udtalelser gentagne gange har opfordret til etableringen af et »Storserbien« og offentligt har gjort krav på nabolandene, herunder EU-medlemsstaten Kroatien, og tilskyndet til had mod ikke-serbiske personer; der henviser til, at han i en pressemeddelelse lykønskede de serbiske tjetnikker med »befrielsen« af Vukovar på 23-årsdagen for denne kroatisk bys fald til serbiske paramilitære styrker og den jugoslaviske hær i 1991 og de dermed forbundne grusomheder og derved har overtrådt kravet om ikke at udøve indflydelse på vidner; der henviser til, at den serbiske fredsgruppe »Kvinder i sort« samledes i Beograd for at mindes ofrene for belejringen i en optræden kaldet »Vi vil aldrig glemme krigsforbrydelserne i Vukovar«;

Torsdag den 27. november 2014

1. fordømmer kraftigt Šešeljs krigskampagne, tilskyndelse til had og opfordring til territoriale krav og hans forsøg på at afspore Serbien på dets vej mod EU; beklager hans provokerende offentlige aktiviteter og krigeriske retorik siden hans midlertidige løsladelse, hvilket har genåbnet de mentale krigssår hos ofrene og vækket grusomhederne fra starten af 1990'erne til live; fremhæver, at Šešeljs nylige udtalelser kan medføre, at de fremskridt, der er gjort inden for det regionale samarbejde og den regionale forsoning, samt de seneste års anstrengelser undergraves;
  2. minder de serbiske myndigheder om deres forpligtelser inden for rammerne af samarbejdet med ICTY og om Serbiens forpligtelser som et EU-kandidatland; bemærker med bekymring manglen på en passende politisk reaktion og et juridisk modsvar fra de serbiske myndigheders side over for Šešeljs adfærd, som underminerer ofrenes tillid til retssagen; tilskynder de serbiske myndigheder og de demokratiske partier til at fordømme enhver offentlig manifestation i form af hadefuld tale eller krigerisk retorik og til at fremme beskyttelse af mindretal og kulturelle rettigheder; anmoder de serbiske myndigheder om at undersøge, hvorvidt Šešelj har tilsidesat den serbiske lovgivning, og om at styrke og fuldt ud anvende lovgivning, der forbyder hadefulde taler, forskelsbehandling og tilskyndelse til vold; støtter alle politiske partier, ngo'er og enkeltpersoner i Serbien, der går til kamp mod hadefuld tale;
  3. opfordrer ICTY og dens anklagemyndighed til at træffe foranstaltninger til en ny undersøgelse af betingelserne for en midlertidig løsladelse under nye omstændigheder; bemærker, at forskellige standarder for Tribunalets praksis for midlertidig løsladelse ikke vil bidrage til at indfri ICTY's mål; tilskynder ICTY til at træffe resolute foranstaltninger med henblik på at genskabe tilliden til sig selv, som er blevet svækket gennem Šešeljs rystende og uacceptable offentlige udtalelser, herunder ved at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremskynde afslutningen af alle retssager og appeller ved ICTY; minder om, at en retsforfølgelse af gerningsmændene bag krigsforbrydelser er en ufravigelig forudsætning for at opnå en egentlig og holdbar forsoningsproces;
  4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Serbiens præsident, regering og nationalforsamling, FN's Sikkerhedsråd samt præsidenten for ICTY.
-

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0066

Irak: Bortførelser og mishandling af kvinder

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om Irak: Bortførelser og mishandling af kvinder (2014/2971(RSP))

(2016/C 289/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Irak,
  - der henviser til konklusionerne af 20. oktober 2014 fra Rådet for Udenrigsanliggender om ISIL/Daesh-krisen i Syrien og Irak,
  - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution S-22/1 af 1. september 2014 om menneskerettighedssituationen i Irak på baggrund af krænkelser begået af den såkaldte Islamiske Stat i Irak og Levanten og tilknyttede grupper,
  - der henviser til rapporten »Terrorstyrer: At leve under ISIS i Syrien« (»Rule of Terror: Living under ISIS in Syria«) fra FN's uafhængige internationale undersøgelseskommission vedrørende Den Syriske Arabiske Republik af 14. november 2014,
  - der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side og til sin beslutning af 17. januar 2013 om partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak ⁽¹⁾,
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2106 (2013) af 24. juni 2013 om seksuel vold i væbnede konflikter og postkonfliktsituationer,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Irak er part i,
  - der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), som Irak har undertegnet, og til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at den såkaldte Islamiske Stat (IS) har begået utallige grusomheder, som svarer til forbrydelser mod menneskeheden, deriblandt massedrab, henrettelser beordret af selvudnævnte IS-domstole, indførelse af streng fortolkning af sharialovgivningen, seksuel vold mod kvinder og børn, slaveri, voldtægt, tvangsægteskaber, menneskehandel, fordrivelser og bortførelser, og som har ført til en katastrofal humanitær krise, der har drevet et stort antal mennesker på flugt fra de områder, som IS kontrollerer;
- B. der henviser til, at IS-krigere i august 2014 rykkede længere ind i det nordlige Irak og knuste kurdiske peshmerga-styrker, som var rykket ind i områder, der var blevet forladt af den irakiske hær; der henviser til, at byen Sinjar blev indtaget, at den strategisk vigtige Mosul-dæmning, der leverer vand og elektricitet til store dele af Irak også blev erobret, og at IS-krigere trængte frem til 40 kilometer fra Irbil, hovedstaden i det irakiske Kurdistan; der henviser til, at mange kurdiske kvinder kæmper i Kobani, herunder kvinder, der er medlemmer og ledere af PKK-styrker;
- C. der henviser til, at etniske og religiøse minoriteter, navnlig befolkningsgrupperne kristne, yezidi, turkmenere, shabak, kaka'e, sabæere og shia samt mange arabere og sunni-muslimer har været mål for IS i Mosul og omkringliggende områder, herunder Sinjar og Tal Afar;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0022.

Torsdag den 27. november 2014

- D. der henviser til, at Human Rights Watch anslår, at 3 133 yezidier er blevet kidnappet og dræbt af IS eller har været savnet siden IS's angreb i begyndelsen af august; der henviser til, at denne liste indeholder navnene på 2 305 personer, som menes at være blevet bortført, hvoraf 412 er børn; der henviser til, at IS indoktrinerer de tilfangetagne yezidiske børn;
- E. der henviser til, at forskere fra FN i oktober 2014 oplyste, at omkring 5 000-7 000 kvinder også sidder i interimistiske tilbageholdelseslejre, hvorfra de bortføres og enten sælges som slaver eller gives til jihadister som medhustruer; der henviser til, at byen Tal Afar menes at holde omkring 3 500 kvinder og børn som fanger i fem tilbageholdelseslejre;
- F. der henviser til, at IS og andre ekstremistiske jihadister i Irak og Syrien har forårsaget, at flygtningestrømme fylder flygtningelejre i Tyrkiet, Libanon og Jordan, hvor de humanitære forhold er hårde for navnlig kvinder og piger, som er i ekstrem stor risiko for at blive udsat for chikane, seksuel vold, tvangsægteskaber og anden form for mishandling;
- G. der henviser til, at den tværnationale karakter af IS og tilknyttede terrorgrupper er et anliggende, der giver anledning til global bekymring;
- H. der henviser til, at FN's Højkommissariat er dybt bekymret over, hvorvidt det internationale samfund kan dække de presserende behov i forbindelse med vinteren i Irak, navnlig for de nyligt fordrevne personer;
- I. der henviser til, at Iraks enhed, suverænitæt og territoriale integritæt er af væsentlig betydning for stabilitæt og økonomisk udvikling i landet og i regionen;
- fordømmer i de stærkest mulige vendinger de systematiske menneskerettighedskrænkelser og -mishandlinger samt overtrædelser af den humanitære folkeret, som er følgerne af de ugerninger, som IS og tilknyttede terrorgrupper har begået, hvilket svarer til krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; fordømmer især på det kraftigste al vold mod personer på grundlag af deres religiøse og etniske tilhørsforhold og vold mod kvinder og børn;
  - fordømmer på kraftigste de utallige grusomheder, som IS har begået, med navnlig kvinder som mål, hvilket svarer til forbrydelser mod menneskeheden såsom bortførelser, voldtægter og andre former for seksuel vold, slaveri, tvangsægteskaber og tvangskonverteringer; understreger vigtigheden af, at de ansvarlige for sådanne krænkelser af menneskerettighederne og af den humanitære folkeret stilles til regnskab;
  - understreger, at børn øjeblikkeligt skal forenes med deres familier, at tvangsægteskaber og seksuel vold skal bringes til ophør, og at alle civile tilbageholdte, navnlig kvinder, som holdes i fangenskab af IS, skal frigives omgående;
  - opfordrer den irakiske regering til at ratificere Romstatutten om oprettelse af Den Internationale Straffedomstol (ICC), således at ICC kan retsforfølge de krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som IS har begået;
  - opfordrer den irakiske regering til at fremme og beskytte menneskerettighederne ved at engagere alle dele af det irakiske samfund i en ånd af national enhed og forsoning og opretholde menneskerettighederne og den humanitære folkeret i et forsøg på at konfrontere IS; tilbyder sin støtte for at hjælpe regeringen med at opbygge et retfærdigt, mere inklusivt samfund, som blandt andet beskytter og fremmer kvinders rettigheder;

Torsdag den 27. november 2014

6. glæder sig over det internationale samfunds indsats, navnlig USA, for at bistå de irakiske nationale og lokale myndigheder med at bekæmpe IS, standse IS's fremgang og lette adgangen for humanitær bistand; støtter den globale koalition mod IS og koalitionens indsats for at bekæmpe denne, bl.a. med militære midler; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at tilvejebringe den nødvendige livreddende bistand til mennesker i Irak over vinteren, herunder yezidiske familier, som stadig befinder sig på bjerget Sinjar, hvor de forsvarer deres templer mod IS's ødelæggelse;

7. opfordrer alle regionale aktører til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at standse alle officielle eller private organers aktiviteter, som har til formål at udbrede og sprede ekstremistiske islamiske ideologier i ord og handling; opfordrer det internationale samfund, især EU, til at fremme en regional dialog om problemerne i Mellemøsten og inddrage alle væsentlige parter, navnlig Iran og Saudi-Arabien;

8. opfordrer FN, og i særdeleshed den særlige rapportør om vold mod kvinder, Rashida Manjoo, til at sit yderste for at spore ofrene og til at efterforske og fastslå kendsgerningerne og omstændighederne ved de mishandlinger og krænkelser, som piger og kvinder har været udsat for af IS og tilknyttede terrorgrupper i Irak og Syrien, i den hensigt at forhindre, at de går ustraffede hen, og sikre at ansvaret placeres; støtter Zainab Hawa Banguras arbejde (FN's særlige repræsentant for seksuel vold i væbnede konflikter);

9. opfordrer de internationale humanitære organisationer, som arbejder i Irak, herunder FN-agenturer, til at udvide sin lægebehandling og rådgivning til fordrevne personer, som er flygtet fra IS's fremgang, og med særlig vægt på behovene blandt mennesker, som har overlevet seksuel vold, og børn;

10. gentager sin opfordring til Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne om at træffe særlige foranstaltninger for at forbedre situationen for kvinder i Irak og Syrien og garantere deres frihed og respekt for deres mest grundlæggende rettigheder, og træffe foranstaltninger for at forhindre udnyttelse og overgreb af samt vold mod kvinder og børn; er især bekymret over stigningen i alle former for vold mod yezidikvinder, der bliver fængslet, voldtaget, seksuelt misbrugt og solgt af IS's medlemmer; opfordrer især medlemsstaterne til at øge den politiske indsats for at kunne tilgodese de overlevendes behov og etablere en mekanisme for at kunne tilbyde særlig skræddersyet post-traumatisk rådgivning til traumatiserede kvinder fra Syrien og Irak, navnlig yezidikvinder;

11. er overbevist om, at den umiddelbare humanitære bistand og beskyttelse skal suppleres af langsigtede strategier til støtte for de socioøkonomiske rettigheder og indkomstmuligheder for tilbagevendende, internt fordrevne og flygtningekvinder, forbedret lederskab samt deltagelse med det formål at give dem mulighed for at vælge varige løsninger, som modsvarer deres behov; er af den opfattelse, at der er nødvendigt at håndtere specifikke risici og navnlig behov blandt forskellige grupper af kvinder, som udsættes for flere og indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling;

12. fordømmer det forhold, at der i takt med IS's fremgang er blevet begået voldshandlinger og mord mod irakiske LGBT-personer helt ustraffet; bemærker, at irakiske LGBT-personer ikke er den eneste risikogruppe i den aktuelle krise og konflikt, men at de befinder sig i en ekstremt sårbar situation på grund af den begrænsede støtte fra familie og samfund og den manglende beskyttelse fra regeringen; bemærker, at irakiske LGBT-personer fortsat er marginaliseret og en udsat gruppe i flygtningelejre eller i visse værtslande; opfordrer den irakiske regering til at yde beskyttelse til irakiske LGBT-personer;

Torsdag den 27. november 2014

13. beklager, at de irakiske kvinders levevilkår er blevet betydeligt forværret som en konsekvens af årene med diktatur og konflikter; opfordrer til at fremme og gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed med henblik på at sikre kvinders deltagelse i konfliktløsning og opbygning af demokrati; fastholder, at der uden kvinders deltagelse i beslutningstagningen ikke vil være reel beskyttelse eller reel sikkerhed for kvinder i Irak;

14. opfordrer til en samordnet international indsats i tæt samarbejde med muslimske lande, organisationer og samfund for at modarbejde den radikale salafistiske/wahhabistiske ideologi, som ligger til grund for og inspirerer til IS's og tilknyttede terrororganisationers handlinger, og som er en voksende sikkerhedstrussel for medlemsstaterne; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til i deres dialog med Golflandene at gøre stærkt opmærksom på salafisters og wahhabisters igangværende forsøg i disse lande på at indoktrinere mange lande med muslimsk flertal og muslimske samfund verden over;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den irakiske regering og det irakiske Repræsentanternes Råd, Den Regionale Regering for Kurdistan, De Forenede Nationers generalsekretær og De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd.

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0068

Forsinkelser i opstarten af samhørighedspolitikken 2014-2020

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om forsinkelser i opstarten af samhørighedspolitikken 2014-2020 (2014/2946(RSP))

(2016/C 289/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 4, 162 og 174-178,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 3 til det almindelige budget for 2014 (COM(2014)0329),
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken er den vigtigste investeringspolitik i realøkonomien på EU-plan og en etableret katalysator for vækst og arbejdspladser i Europa med et budget på mere end 350 mia. EUR frem til 2020; der henviser til, at den udgør en væsentlig del af EU's strategi for at rette op på de største regionale skævheder og uligheder; bidrage til diversificering og tilpasning til industrielle ændringer og opnå økonomisk, social og territorial samhørighed, og at den i nogle medlemsstater udgør den primære kilde til offentlige investeringer;
- B. der henviser til, at disse midler via tematisk koncentration er målrettet mod et begrænset antal strategiske mål med et vækstfremmende potentiale som f.eks. innovation og forskning, den digitale dagsorden, støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), lavemissionsøkonomien, uddannelse, undervisning og infrastruktur;
- C. der henviser til, at partnerskabsaftaler og operationelle programmer er strategiske instrumenter til styring af investeringerne i medlemsstaterne og regionerne i overensstemmelse med de generelle Europa 2020-mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
- D. der henviser til, at artikel 14, 16 og 29 i forordning (EU) nr. 1303/2013 fastsætter tidsplanen for forelæggelse og vedtagelse af partnerskabsaftaler og operationelle programmer, ifølge hvilken partnerskabsaftalerne burde have været vedtaget inden udgangen af august 2014 og de operationelle programmer senest inden udgangen af januar 2015;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Torsdag den 27. november 2014

- E. der henviser til, at der er en klar forsinkelse i programmeringsprocessen med kun et meget begrænset antal operationelle programmer (ca. 100), der forventes vedtaget inden udgangen af 2014;
- F. der henviser til, at Kommissionen på medlemsstaternes anmodning har udarbejdet et uofficielt dokument om behandlingen af forpligtelserne fra 2014 for de programmer, som er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, og som ikke vedtages af Kommissionen inden 31. december 2014;
- G. der henviser til, at der forventes to scenarier for vedtagelsen af de operationelle programmer, som begge indebærer yderligere forsinkelser med hensyn til opstarten af gennemførelsen, navnlig: i) en procedure for fremførsel af de programmer, som anses for »at være klar til vedtagelse« inden den 31. december 2014, og ii) ombudgørelse af de midler, der ikke blev anvendt i 2014, til de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvilket indebærer en teknisk revision af den flerårige finansielle ramme (FFR) for de programmer, som anses for »ikke at være klar til vedtagelse« inden udgangen af 2014;
- H. der henviser til, at ifølge den tidsplan, som Kommissionen har forelagt, kan de operationelle programmer i henhold til proceduren for fremførsel vedtages mellem 15. februar og 31. marts 2015 og i henhold til proceduren for ombudgørelse efter 1. maj 2015;
- I. der henviser til, at ud over forsinkelsen for programmeringsperioden 2014-2020 er samhørighedspolitikken også stillet over for et efterslæb af betalinger på ca. 23 mia. EUR for programmeringsperioden 2007-2013, hvilket yderligere undergraver dens troværdighed, effektivitet og bæredygtighed;
- J. der henviser til, at Kommissionens formand har oplyst, at han agter at iværksætte en investeringspakke på 315 mia. EUR;
1. udtrykker sin alvorlige bekymring over den betydelige forsinkelse i gennemførelsen af samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020, samtidigt med at det erkender vigtigheden af at vedtage operationelle programmer af høj kvalitet ved programmeringsperiodens begyndelse for at undgå omfordeling på et senere tidspunkt;
  2. understreger, at de nuværende forsinkelser sætter spørgsmålstejn ved nationale, regionale og lokale myndigheders muligheder for effektivt at planlægge og gennemføre de europæiske struktur- og investeringsfonde for perioden 2014-2020;
  3. minder om, at samhørighedspolitikken sammen med den medfinansiering, som sikres af medlemsstaterne, står for en betydelig andel af de vækstrelaterede offentlige udgifter i EU; understreger, at det derfor er påkrævet at starte gennemførelsen af de nye programmer snarest muligt for at maksimere resultaterne af investeringerne, stimulere jobskabelsen og øge produktivitetsvæksten;
  4. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvise ansvarlighed og gøre deres yderste for at fremskynde vedtagelsen af det størst mulige antal operationelle programmer i 2014 og sikre, at så mange programmer som muligt er »klar til vedtagelse« inden 31. december 2014, for at de kan drage fordel af proceduren for fremførsel i overensstemmelse med finansforordningens artikel 13, stk. 2, litra a) og artikel 4 i dens gennemførelsesbestemmelser;
  5. anmoder om, at Kommissionen, samtidig med at den fastholder højt fokus på kvalitet og behovet for at opretholde bekæmpelsen af svig, analyserer alle muligheder for at strømline sine interne procedurer for at sikre, at de operationelle programmer, som på ny forelægges efter fristen den 24. november 2014, også inddrages for at afslutte høringen af andre tjenestegrene ved årets udgang, og for at de kan behandles som klar til vedtagelse, hvis de opfylder kvalitetskravene;
  6. er klar over, at det andet scenarie af de førnævnte scenarier, som finder anvendelse på de operationelle programmer, som ikke er klar til vedtagelse inden udgangen af 2014, nemlig ombudgørelse i 2015 af de midler fra 2014, som der ikke er disponeret over, ifølge FFR's artikel 19 indebærer en revision af FFR inden 1. maj 2015, som, selv om den er teknisk, skal være i overensstemmelse med den flerårige budgetprocedure; opfordrer derfor Kommissionen til snarest muligt at indlede drøftelser med Parlamentet og Rådet for at udarbejde den troværdige køreplan, som sikrer, at vedtagelsen af revisionen af FFR finder sted så tidligt som muligt i 2015;

Torsdag den 27. november 2014

7. understreger endvidere, at der også skal vedtages et tilsvarende forslag til ændringsbudget, som dækker de respektive forpligtelsesbevillinger for 2015, hvis de operationelle programmer skal vedtages, hvilket i bedste fald indebærer en forsinkelse af den faktiske opstart af disse programmers gennemførelse indtil i midten af 2015;
  8. anmoder Kommissionen i lyset af ovenstående om at forelægge Parlamentet de foranstaltninger, som den regner med at træffe, for snarest muligt at fremme gennemførelsen af de operationelle programmer, sammen med dens forventede tidsplan;
  9. er foruroliget over situationen for efterslæbet af betalingerne for de operationelle programmer for samhørighedspolitikken 2007-2013; understreger betydningen af og det presserende i at nå til enighed om dette spørgsmål på grundlag af nye forslag fra Kommissionen inden udgangen af 2014;
  10. opfordrer Kommissionen til at redegøre for virkningerne af denne forsinkelse i betalingerne for opstarten af gennemførelsen af de nye operationelle programmer og foreslå løsninger med henblik på at begrænse skaden mest muligt; anmoder endvidere om, at Kommissionen i forbindelse med rapporten om resultaterne af forhandlingerne, som foreskrives i artikel 16, stk. 3, i forordningen om de generelle bestemmelser, analyserer den mulige indvirkning af den forsinkede opstart af samhørighedspolitikken 2014-2020 på vækst og arbejdspladser og kommer med anbefalinger på grundlag af de opnåede erfaringer;
  11. anmoder om, at investeringspakken på 315 mia. EUR, som skal offentliggøres af Kommissionen, fuldt ud supplerer samhørighedspolitikken 2014-2020;
  12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Regionsudvalget, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og de øvrige relevante institutioner.
-

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0069

Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyser**Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle (2014/2967(RSP))**

(2016/C 289/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den offentlige høring, der for nylig fandt sted om revision af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyser og de respektive udkast til reviderede retningslinjer for konsekvensanalyser,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om garanti for uafhængige konsekvensanalyser ⁽¹⁾;
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at konsekvensanalyser som et redskab, der tages i brug tidligt i lovgivningsprocessen, spiller en central rolle i Kommissionens dagsorden for intelligent lovgivning med det formål at tilvejebringe gennemsigtig, omfattende og afbalanceret dokumentation om økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger, merværdien af EU-tiltag, den forventede lovgivningsmæssige og administrative byrde og omkostningerne og fordelene ved alternative handlemuligheder for alle aktører;
- B. der henviser til, at de eksisterende retningslinjer for konsekvensanalyser tildeler Kommissionens generalsekretariat og Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB) en central rolle, for så vidt angår beslutningen om, hvorvidt en konsekvensanalyse er nødvendig for et givent initiativ;
- C. der henviser til, at IAB spiller en betydningsfuld rolle som et centralt led for kvalitetskontrol af konsekvensanalyser;
- D. der henviser til, at traktaterne indeholder horisontale sociale bestemmelser og miljøbestemmelser — tillige med forpligtelser til at overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — som der skal tages hensyn til i forbindelse med fastlæggelse af Unionens politikker og aktiviteter, og som kræver en tilbundsående analyse af de sociale og miljømæssige konsekvenser af den foreslåede lovgivning;
- E. der henviser til, at omkostningerne forbundet med at efterkomme en forordning for en SMV ifølge en ekspertgruppe under Kommissionen kan være 10 gange højere end for større virksomheder; der henviser til, at en korrekt og uafhængig konsekvensanalyse derfor er af særlig relevans for SMV'er, der ofte har flere vanskeligheder end store virksomheder i forbindelse med tilpasning til nye retlige og administrative forskrifter og, på grund af deres størrelse, er ringere stillet med henblik på at foregribe lovgivningsmæssige ændringer på et tidligt tidspunkt;
- F. der henviser til, at princippet om at »tænke småt først« er grundstenen i »Small Business Act« for Europa fra 2008; der henviser til, at det har været en del af retningslinjerne for konsekvensanalyser siden 2009 og af andre af Kommissionens tekster siden 2005; der henviser til, at dette princip sigter mod at tage SMV'ers interesser med i betragtning i de meget tidlige faser af politikudformningen, således at lovgivningen bliver mere SMV-venlig; der henviser til, at en række forskellige redskaber står til rådighed til at sikre virksomhedsfuld implementering af dette princip, herunder anvendelse af SMV-testen på kommende lovforslag;

⁽¹⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 31.

Torsdag den 27. november 2014

G. der henviser til, at de gældende retningslinjer for konsekvensanalyser indeholder specifik vejledning i form af en SMV-test, herunder eventuelle afbødende foranstaltninger; der henviser til, at udkastet til reviderede retningslinjer ikke indeholder bestemmelser om SMV-testen;

H. der henviser til, at en behørig vurdering af Parlamentets indholdsmæssige ændringer til Kommissionens oprindelige forslag viser betydelig merværdi til støtte for Parlamentets holdning i trilogforhandlingerne;

Anvendelsesområde

1. glæder sig over Kommissionens vilje til at foretage en regelmæssig gennemgang af retningslinjerne for konsekvensanalyser med sigte på at forbedre konsekvensanalyseprocedurerne;

2. understreger, at Kommissionen bør sikre, at de økonomiske, sociale, administrative og miljømæssige aspekter belyses lige grundigt;

3. er imidlertid bekymret over, at udkastet til reviderede retningslinjer er langt mindre specifikt end de eksisterende retningslinjer, for så vidt angår anvendelsesområdet for konsekvensanalyser, og over at de åbner væsentligt større mulighed for fortolkning i det ansvarlige generaldirektorat, hvad angår beslutningen om, hvorvidt en konsekvensanalyse er nødvendig eller ej; mener, at den eksisterende praksis med inddragelse af IAB i beslutningsprocessen bør bibeholdes;

4. er af den opfattelse, at Kommissionen bør fastholde sin nuværende tilgang, hvorefter der skal forelægges en konsekvensanalyse for ethvert initiativ, der opfylder mindst ét af følgende kriterier:

a) lovforslag som indgår i Kommissionen lovgivnings- og arbejdsprogram

b) lovforslag, som falder uden for lovgivnings- og arbejdsprogrammet, men har en klar økonomisk, administrativ, social og miljømæssig indvirkning

c) ikke-lovgivningsmæssige initiativer, der fastlægger fremtidige politikker (f.eks. hvidbøger, handlingsplaner, udgiftsprogrammer, forhandlingsretningslinjer for større internationale aftaler)

d) delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter forelagt af Kommissionen — og dens agenturer, hvor dette er relevant — som sandsynligvis vil have en klar og betragtelig økonomisk, social og miljømæssig indvirkning samt indvirkning på den administrative byrde;

5. bemærker, at konsekvensanalysen skal være stringent, omfattende og baseret på de mest nøjagtige, objektive og fuldstændige oplysninger, som er til rådighed, med en analyse, der er forholdsmæssig og fokuserer på forslagets sigte og målsætning for at muliggøre en velunderbygget politisk afgørelse;

6. er overbevist om, at konsekvensanalyser er et vigtigt middel til at understøtte beslutningsprocessen inden for alle EU-institutionerne og et væsentligt led i en forbedret lovgivningsproces; anerkender ikke desto mindre, at konsekvensanalyser ikke kan træde i stedet for politisk evaluering og afgørelser;

7. understreger vigtigheden af at høre alle relevante interesserede parter i en tidlig fase af konsekvensanalyseprocessen, så deres input kan tages med i betragtning under udarbejdelsen af konsekvensanalyser, og inden disse offentliggøres;

8. bemærker, at anvendelsesområdet for en konsekvensanalyse muligvis ikke svarer til de vedtagne forslag, hvis disse ændres, efter at de er blevet forelagt for kommissærkollegiet til godkendelse; anmoder om, at det i udkastet til reviderede retningslinjer angives, at konsekvensanalysen bør opdateres for at sikre, at der er sammenhæng mellem de deri behandlede spørgsmål og det forslag, der i sidste ende vedtages af Kommissionen;

Torsdag den 27. november 2014

Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB)

9. udtrykker dyb bekymring over, at IAB's rolle i konsekvensanalyseprocessen ikke er klarere defineret i udkastet til reviderede retningslinjer; insisterer kraftigt på, at Kommissionen genovervejer denne udeladelse og udstikker procedurerne for Udvalget for Konsekvensanalyse i en ny serie af udkast til reviderede retningslinjer, når den svarer på denne beslutning vedtaget af Parlamentet;

10. mener, at sådanne nye procedurer på en klar, forståelig og gennemskuelig måde bør fastlægge proceduren for indsendelse, revision og endelig godkendelse af konsekvensanalyser, der forelægges Udvalget for Konsekvensanalyse;

11. gentager sit synspunkt om, at forslag ikke bør vedtages af Kommissionen, med mindre de ledsages af en udtalelse, der er godkendt af Udvalget for Konsekvensanalyse;

12. minder endvidere Kommissionen om Parlamentets anmodning om, at Udvalget for Konsekvensanalyse uafhængighed styrkes, og navnlig at medlemmer af Udvalget for Konsekvensanalyse ikke underlægges politisk kontrol; mener, at Udvalget for Konsekvensanalyse kun bør bestå af højt kvalificerede personer, der er kompetente til at vurdere den forelagte analyse, hvad angår økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger;

13. ser frem til en redegørelse fra den nye Kommission om, hvordan den agter at følge op på de aspekter, der er omhandlet i denne beslutning, således at Parlamentet i mere tilstrækkelig grad kan tage denne tilgang i betragtning i fastlæggelsen af sin holdning til Kommissionens nylige Refit-meddelelse, uden at dette dog er bindende for Parlamentets fremtidige holdning;

SMV-test

14. minder om, at Kommissionen i sin gennemgang i 2011 af Small Business Act fandt det beklageligt, at kun otte medlemsstater havde indarbejdet SMV-testen i deres nationale beslutningsprocedurer; anmoder Kommissionen om at samarbejde med medlemsstaterne om en bedre udbredelse af principperne for SMV-testen i forbindelse med de nationale procedurer til understøttelse af SMV-politikken;

15. glæder sig over, at Kommissionen i denne gennemgang har givet klart tilsagn om en yderligere styrkelse af SMV-testen; beklager imidlertid dybt, at testen til trods for disse udmeldinger end ikke er nævnt i udkastet til de reviderede konsekvensanalyse-retningslinjer;

16. minder om, at Kommissionen i Small Business Act forpligtede sig til at implementere princippet om at »tænke småt først« i sin politik, og at dette omfatter SMV-testen til at vurdere virkningen af kommende lovgivning og administrative initiativer om SMV'er; understreger, at dette er afgørende for at sikre, at denne test gennemføres korrekt, og mener, at der fortsat er betydelig plads til forbedring;

17. fastholder, at SMV-testen, jf. bilag 8 til retningslinjerne, bør bevares for at undgå, at SMV'er rammes uforholdsmæssigt hårdt af Kommissionens initiativer eller stilles urimeligt dårligt i forhold til store virksomheder;

18. understreger, at konsekvensanalyser i sådanne tilfælde bør indeholde valgmuligheder, der omfatter alternative mekanismer og/eller tilbyder fleksibilitet for at hjælpe SMV'erne med at efterleve initiativet (jf. bilag 8.4); glæder sig i denne forbindelse over, at udelukkelse af mikrovirksomheder fra et lovgivningsforslags anvendelsesområde figurerer som en politikmulighed i udkastet til reviderede retningslinjer; mener dog, at fritagelse af mikrovirksomheder som udgangspunkt ikke er den rette fremgangsmåde, og at dette derfor skal vurderes i hvert enkelt tilfælde for hvert forslag for at afspejle politikken med omvendt bevisbyrde, dvs. at mikrovirksomheder fortsat bør være udelukket fra forslagernes anvendelsesområde, med mindre det påvises, at de bør være omfattet; tilslutter sig overvejelserne om tilpassede løsninger og regelbærende for SMV'er i konsekvensanalyser, hvor dette ikke på uhensigtsmæssig vis begrænser effektiviteten af lovgivningen;

Torsdag den 27. november 2014

Ansøgning og overvågning

19. bemærker, at den endelige udgave af en retsakt kan afvige betydeligt fra forslaget vedtaget af Kommissionen; mener, at det vil være nyttigt, at en oversigt over de anslåede fordele og omkostninger forberedes til vedtagne retsakter, og at den opdateres for at afspejle ændringer i forhold til analysen i konsekvensanalysen som følge af ændringer, der er foretaget i løbet af lovgivningsprocessen; mener, at overvågning og vurdering af et forslags virkninger vil blive forenklet ved en sådan fremgangsmåde;

Etablering af et rådgivende organ for bedre regulering

20. anerkender arbejdet i og den endelige rapport fra Gruppen på Højt Plan for administrative byrder, jf. mandatet fra Kommissionen; minder om, at Kommissionen, jf. sin seneste meddelelse om REFIT (juni 2014), agter at nedsætte en ny gruppe på højt plan for bedre regulering, som består af repræsentanter for de berørte parter og nationale eksperter;

21. foreslår, at Kommissionen snarest muligt opretter denne gruppe som et rådgivende organ for bedre regulering, der både involverer ekspertise fra de berørte parter side og nationale eksperter; foreslår, at dette organ får et stærkt og uafhængigt rådgivningsmandat, der skal supplere Kommissionens arbejde vedrørende konsekvensanalyser; mener at et sådant organs ekspertise, herunder hvad angår nærhed og proportionalitet, kunne tilvejebringe merværdi for proceduren for konsekvensanalyse og for andre initiativer i forbindelse med bedre regulering; opfordrer til, at Parlamentet og Rådet inddrages i ekspertnomineringsproceduren; foreslår, at der tages hensyn til bedste praksis og erfaringer med organer for bedre regulering (såsom dem i Sverige, Den Tjekkiske Republik, Nederlandene, Det Forenede Kongerige og Tyskland);

22. opfordrer Kommissionen til at fremsætte nye forslag til reviderede retningslinjer for konsekvensanalyser under hensyntagen til de punkter, som denne beslutning fremhæver, og til den struktur, som Kommissionen for nylig har indført, navnlig den nye næstformand med ansvar for bedre regulerings rolle;

Konsekvensanalyser i Parlamentet

23. opfordrer til, at Kommissionens konsekvensanalyser underkastes systematisk kontrol i Parlamentet så tidligt som muligt, navnlig på udvalgsniveau;

24. minder om sin beslutning af 8. juni 2011 om garanti for uafhængige konsekvensanalyser, som opfordrede til, at EP-konsekvensanalyser, et instrument, der allerede er til rådighed, blev anvendt på en mere konsekvent måde; erindrer om, at en særlig budgetpost og dedikerede tjenester allerede står til rådighed for at dække udførelsen af konsekvensanalyser; mener, at gennemførelsen af en parlamentarisk konsekvensanalyse navnlig er nødvendig, når der foretages væsentlige ændringer af Kommissionens oprindelige forslag;

Konsekvensanalyser i Det Europæiske Råd

25. forventer, at Rådet lever op til sin forpligtelse til systematisk at vurdere virkningen af dets egne væsentlige ændringer;

o

o ... o

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0070

25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder**Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder (2014/2919(RSP))**

(2016/C 289/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget i New York den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention om handicappedes rettigheder, der blev vedtaget i New York den 13. december 2006,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Stockholmprogrammet, som blev vedtaget i 2009, og den tilhørende handlingsplan for 2010-2014,
- der henviser til generel bemærkning nr. 14 (2013) fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om, at barnets tarv altid skal komme i første række,
- der henviser til EU-dagsordenen for børns rettigheder, som blev vedtaget i februar 2011,
- der henviser til den europæiske konsensus om udviklingspolitik,
- der henviser til erklæringen og handlingsplanen, som blev vedtaget på mødet på højt plan om bistandseffektivitet, der blev afholdt i Busan den 29. november-1. december 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2008 »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (COM(2008)0055),
- der henviser til EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder,
- der henviser til EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter,
- der henviser til FN's handlingsplan »A World Fit for Children«,
- der henviser til EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

Torsdag den 27. november 2014

- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016), navnlig bestemmelserne vedrørende finansieringen af udviklingen af retningslinjer om børnebeskyttelsesordninger og om udveksling af bedste praksis,
  - der henviser til Kommissionens henstilling 2013/112/EU af 20. februar 2013 »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om situationen for uledsagede mindreårige i EU⁽²⁾,
  - der henviser til FN's konvention af 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og til Beijinghandlingsplanen,
  - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 med henstillingerne til Kommissionen om at bekæmpe vold mod kvinder⁽³⁾ og af 6. februar 2014 om Kommissionens meddelelse »Afskaffelse af lemlæstelse af kvindelige kønsorganer«⁽⁴⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 5. juni 2014 om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger, herunder kvindelig kønslemlæstelse,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 19. maj 2014 om en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne,
  - der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det på ny bekræftes, at EU skal »sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle Unionens mål«,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2014 »Et værdigt liv for alle: Fra vision til fælles handling« (COM(2014)0335),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 »Sammenhæng i udviklingspolitikken« (COM(2005)0134) og til konklusionerne fra Udenrigsrådets 3166. samling af 14. maj 2012 »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at FN's konvention om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller dertil udgør standarden for fremme og beskyttelse af barnets rettigheder og indeholder en række internationale retlige standarder for beskyttelse af børn og børns trivsel;
- B. der henviser til, at alle EU's medlemsstater har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder og har klare retlige forpligtelser til at fremme, beskytte og opfylde rettighederne for alle børn i deres jurisdiktioner;
- C. der henviser til, at fremme af barnets rettigheder er et udtrykkeligt mål for EU's politikker, og til, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kræver, at barnets tarv skal komme i første række i alle EU-foranstaltninger;
- D. der henviser til, at FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder respekterer børns ret til at blive hørt og til at få deres mening om spørgsmål, der vedrører dem, taget med i betragtning, under hensyntagen til deres alder og modenhed;

⁽¹⁾ EUT L 59 af 2.3.2013, s. 5.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0387.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0105.

Torsdag den 27. november 2014

- E. der henviser til, at barnets rettigheder — nemlig princippet om barnets tarv, barnets ret til liv, overlevelse og udvikling, ikke-forskelsbehandling og respekten for barnets ret til at give sin mening til kende — vedrører alle EU's politikker;
- F. der henviser til, at der er gjort fremskridt siden vedtagelsen af FN's konvention om barnets rettigheder for 25 år siden, men at børns rettigheder fortsat krænkes i mange dele af verden, herunder i EU's medlemsstater, som følge af vold, misbrug, udnyttelse, fattigdom, social udstødelse og forskelsbehandling på grund af religion, handicap, køn, seksuel identitet, alder, etnicitet, migration eller opholdsretlig status;
- G. der henviser til, at hvis rettigheder skal give mening, skal alle børn og deres familier have adgang til domstolene og tilsvarende organer og til effektive retsmidler;
- H. der henviser til, at omkring 6,6 millioner børn under fem år døde i 2012, primært af undgåelige årsager, og dermed blev berøvet deres grundlæggende ret til at overleve og udvikle sig; der henviser til, at 168 millioner børn i alderen 5-17 år udfører børnearbejde, hvilket kompromitterer deres ret til at blive beskyttet mod økonomisk udnyttelse og griber ind i deres ret til at lære og lege; der henviser til, at 11 % af alle piger bliver gift, inden de fylder 15 år, hvilket bringer deres ret til sundhed, uddannelse og beskyttelse i fare; der henviser til, at et ud af ti børn i Afrika syd for Sahara stadig dør inden sin femårs-fødselsdag;
- I. der henviser til, at uddannelse — navnlig gratis grundskolegang for alle børn — er en grundlæggende ret, som regeringerne forpligtede sig til i FN's konvention om barnets rettigheder i 1989; der henviser til, at målet for 2015 er at sikre, at alle drenge og piger gennemfører en fuld grundskoleuddannelse; der henviser til, at dette mål til trods for visse fremskridt i udviklingslandene langt fra er nået;
- J. der henviser til, at udførlig seksualundervisning er en integreret og vigtig del af at styrke drenge og pigers rettigheder til trivsel og sundhed, fremme ligestilling og bekæmpe stereotyper;
- K. der henviser til, at humanitære kriser stadig har katastrofale følger for børn, og til, at mere end 59 millioner børns liv i 2014 var direkte berørt af kriser, som hovedsagelig var konfliktrelaterede; der henviser til, at der skønnes at være 250 000 børnesoldater i verden i dag, hvoraf 40 % er piger;
- L. der henviser til, at næsten 95 000 børn og unge under 20 år i 2012 blev ofre for drab, næsten 1 milliard børn i alderen 2-14 blev udsat for fysisk afstraffelse, hver tredje teenager mellem 13 og 15 år oplevede mobning, og omkring 70 millioner piger i alderen 15-19 blev ofre for en eller anden form for fysisk vold, og til, at 120 millioner piger på verdensplan på et tidspunkt i deres liv har oplevet tvungent samleje eller andre former for tvungen sex;
- M. der henviser til, at børn udgør halvdelen af befolkningen i udviklingslandene, og til, at der bor omkring 100 millioner børn i EU;
- N. der henviser til, at 2,6 millioner børn ifølge det seneste Report Card fra FN's Børnefond (Unicef) om fattigdom blandt børn i rige lande er faldet ned under fattigdomsgrænsen i verdens mest velstående lande siden 2008, hvilket har bragt det samlede anslåede antal børn i den udviklede del af verden, som lever i fattigdom, op på 76,5 millioner; der henviser til, at 7,5 millioner unge i EU ifølge den samme undersøgelse blev kategoriseret som NEETs (unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse) i 2013;

Torsdag den 27. november 2014

- O. der henviser til, at vold mod børn forekommer i mange former, bl.a. psykiske, fysiske, seksuelle, følelsesmæssige og verbale overgreb, vanrøgt og forarmelse, og i mange miljøer, bl.a. hjemmet, skolen, sundheds- og retssystemet, arbejdspladsen, lokalsamfundet og online;
- P. der henviser til, at EU-dagsordenen for børns rettigheder udstikker en klar ramme for EU's foranstaltninger, og til, at gennemførelsen heraf har ført til betydelige fremskridt på en række centrale områder inden for både foranstaltninger og lovgivning, herunder oprettelse af hotlines for forsvundne børn, fremme af børnevenlig retspleje, forbedret dataindsamling og integrering af børns rettigheder i eksterne foranstaltninger;
- Q. der henviser til, at ethvert barn først og fremmest er et barn, hvis rettigheder bør tilsikres uden forskelsbehandling, uanset dets eller dets forældres etniske oprindelse, nationalitet eller sociale status, migrantstatus eller opholdsretlige status;
- R. der henviser til, at piger og drenge både udsættes for ens og forskellige forventninger og socialiseringsformer og til, at den forskelsbehandling, piger og drenge udsættes for, er forskellig på forskellige alderstrin;
- S. der henviser til, at det — selv om der er gjort betydelige fremskridt, navnlig med hensyn til menneskehandel, seksuel udnyttelse og ofres rettigheder og for asylansøgende og uledsagede børn — stadig er nødvendigt at gøre meget mere for at sikre, at migrantbørns rettigheder respekteres fuldt ud overalt i EU; der henviser til, at mange uledsagede børn forsvinder og stikker af, når de første gang ankommer til et EU-land og er særligt udsatte for misbrug;
- T. der henviser til, at udnyttelse af børn og seksuel udnyttelse af børn via internettet som følge af dettes internationale karakter — herunder udbredelse af materiale med seksuel udnyttelse af børn via internettet og forsøg på seksuel kontakt med børn i cyberspace — fortsat er et stort problem for de retshåndhavende myndigheder, og at overtrædelserne spænder fra seksuel afpresning og »child grooming« til hjemmelavet materiale med og livestreaming af overgreb på børn, som giver særlige efterforskningsmæssige udfordringer på grund af teknologiske nyskabelser, der giver hurtigere og nemmere adgang til materialet for krænkerne, herunder dem, der forsøger at få seksuel kontakt til børn via internettet;
- U. der henviser til, at børn rammes særligt hårdt af fattigdom og nedskæringer i socialsikringsystemer og centrale sociale ydelser, såsom børnetilskud, og til, at sådanne nedskæringer er blevet hyppigere i EU siden 2007; der henviser til, at fattigdomsrisikofaktoren for børn i EU, selv efter de sociale overførsler, fortsat er meget høj (20,3 % i 2013);
- V. der henviser til, at den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 vil udgøre en mulighed for at investere i rettighederne for alle børn alle steder i verden — uanset barnets køn, etnicitet, race, økonomiske status, handicap eller anden status;
1. mener, at børns rettigheder er centrale for EU's politikker, og at 25-året for FN's konvention om barnets rettigheder er en lejlighed til at sikre, at den gennemføres fuldt ud i politik og i praksis, og til at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre respekten for alle børns rettigheder alle steder i verden, navnlig de mest udsatte;
  2. glæder sig over EU's tilsagn under Stockholmprogrammet om at udarbejde en integreret EU-strategi for effektivt at fremme og beskytte børns rettigheder i EU's interne og eksterne politikker og til at støtte medlemsstaternes indsats på dette område; opfordrer Kommissionen til at komme med forslag til en ambitiøs og omfattende strategi for børns rettigheder og en handlingsplan for de næste fem år, som bygger på og opgraderer EU-dagsordenen for børns rettigheder;
  3. glæder sig over EU's tilsagn om yderligere at udarbejde integrerede EU-retningslinjer for beskyttelse af børn med henblik på at mindske den fragmentering, der opstår på grund af emnebaserede løsninger på konkrete børnebeskyttelsesproblemer, således at det sikres, at alle børn i hele EU er effektivt beskyttet mod alle former for vold;

Torsdag den 27. november 2014

4. opfordrer Kommissionen til at overvåge og rapportere om gennemførelsen af dens henstilling »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« i medlemsstaterne og til at sikre adgang til ydelser af høj kvalitet og inddragelse af børn; opfordrer de medlemsstater, hvis børnefattighedsrater ligger over gennemsnittet, til at opstille nationale mål og prioritere investeringer med sigte på at mindske fattigdom og social udstødelse blandt børn og unge;
5. opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre 2015-målene til topprioriteten i deres interne politikker og i deres forbindelser med tredjelande; fremhæver, at disse mål, navnlig udryddelse af fattigdom, adgang til uddannelse for alle og ligestilling mellem kønnene, kun kan opnås gennem udvikling af offentlige tjenester, som er tilgængelige for alle;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde et eksplicit børne- og ungefokus i det europæiske semester, den årlige vækstundersøgelse og en revideret Europa 2020-strategi, således at Kommissionens henstilling »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« bedre kan gennemføres;
7. opfordrer Kommissionen til at sørge for øget koordination inden for dens forskellige tjenestegrene for effektivt at integrere børns rettigheder i alle EU's lovforslag, politikker og økonomiske beslutninger og overvåge, at de stemmer helt overens med den gældende EU-ret om børn og med forpligtelserne i medfør af FN's konvention om barnets rettigheder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at mandatet for og ressourcerne til koordinatoren for børns rettigheder på passende vis afspejler EU's forpligtelse til systematisk og effektivt at mainstreame børns rettigheder;
8. opfordrer Kommissionen til at gribe den lejlighed, der byder sig i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme, til at sikre sig, at EU-midlerne kommer de dårligst stillede og mest udsatte børn til gavn;
9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til udtrykkeligt at betragte børn som en prioritet i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af regionale politikker og samhørighedspolitikker, som f.eks. den europæiske handicapstrategi, EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration og EU's politik for ligestilling og ikke-forskelsbehandling; gentager vigtigheden af at beskytte og fremme romabørns lige adgang til alle rettigheder;
10. insisterer på, at alle børnerettighedspolitikker skal integrere et kønsligestillingsperspektiv, og opfordrer til særlige foranstaltninger med henblik på at styrke pigers rettigheder, herunder til uddannelse og sundhed;
11. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at princippet om barnets tarv respekteres i al lovgivning, i beslutninger, der træffes af regeringsrepræsentanter på alle niveauer, og i alle domstolsafgørelser, og tilskynder medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis med henblik på at øge den korrekte anvendelse af princippet om barnets tarv overalt i EU;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle børn reelt har adgang til retssystemer, som er skræddersyet til deres særlige behov og rettigheder, hvad enten de er mistænkte, lovovertrædere, ofre eller parter i retssager;
13. opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningerne af tilbageholdelsespolitikker og strafferetsplejesystemer på børn; påpeger, at børns rettigheder overalt i EU berøres direkte i tilfælde, hvor børn bor i tilbageholdelsesfaciliteter med deres forældre; fremhæver, at det anslås, at 800 000 børn i EU hvert år er adskilt fra en fængslet forælder, hvilket på mange måder har indvirkning på børns rettigheder;
14. mener, at børn er sårbare for så vidt angår deres adgang til varer og tjenesteydelser; opfordrer erhvervslivet og dets aktører til at afholde sig fra aggressive og vildledende reklamer rettet mod børn, både online og offline, bl.a. ved at implementere eksisterende adfærdskodekser og lignende initiativer; mener, at reklamer rettet mod børn for fødevarer med højt fedt-, salt- eller sukkerindhold bør laves på en ansvarlig måde, idet der tages hensyn til stigningen i fedme og sukkersyge blandt børn;

Torsdag den 27. november 2014

15. mener, at børns personlige oplysninger online skal beskyttes behørigt, og at børn har brug for at blive informeret på en tilgængelig og børnevenlig måde om de risici og konsekvenser, der er forbundet med at anvende deres personlige oplysninger online; understreger, at online-profilering af børn bør forbydes; mener, at alle børn bør have ret til at nyde godt af et sundt og sikkert miljø og adgang til at lege;

16. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel, eftersom hovedparten af ofre for menneskehandel er unge piger og drenge, som er børneofre for udnyttelse til arbejdsmæssige eller seksuelle formål og andre former for overgreb; opfordrer endvidere medlemsstaterne og EU til at styrke det politimæssige og retlige samarbejde med henblik på at forebygge og retsforfølge denne type forbrydelser; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig overførsel af børn, at samarbejde med tredjelande om at imødegå det stigende problem med smugling og handel med børn og retsforfølge menneskehandlere med passende sanktioner;

17. mener, at der bør tages skridt til at bekæmpe mobning på internettet, og at børn, lærere og ungdoms- og børneorganisationer skal spille en aktiv rolle i at skabe opmærksomhed om dette problem;

18. opfordrer EU og dets medlemsstater til at investere i offentlige tjenester for børn, herunder børnepasning, uddannelse og sundhed, og navnlig i udvidelse af det offentlige net af børnehaver, vuggestuer og almenyttige offentlige tjenester, der tilbyder fritidsaktiviteter for børn;

19. opfordrer — i betragtning af at de første uddannelsestrin ikke altid sikrer den nødvendige grundlæggende læringsstandard — medlemsstaterne til at levere gratis, obligatorisk uddannelse på sekundærtrinet til alle, idet dette er »sine qua non« for at kunne udøve retten til lige muligheder;

20. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage love, der sikrer og styrker retten til barsels- og fædreorlov med henblik på at tilvejebringe et sundt og stabilt miljø for børn i de første måneder af deres liv;

21. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og til at styrke de retshåndhævende myndigheders retlige muligheder for samt tekniske kapacitet og finansielle midler til at øge samarbejdet, herunder med Europol, med henblik på mere effektivt at kunne efterforske og afvikle netværk af børnesexforbrydere, samtidig med at de involverede børns rettigheder og sikkerhed prioriteres højt;

22. opfordrer til en effektiv partnerskabstilgang og informationsudveksling mellem retshåndhævelsesorganer, domstolsmyndigheder, ikt-branchen, internettjenesteudbydere, banksektoren og ikke-statslige organisationer, herunder ungdoms- og børneorganisationer, med henblik på at sikre børns rettigheder og beskyttelsen af dem online og betragte dem som sårbare personer i lovgivningsmæssig forstand; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til at anmode alle medlemsstater om at træffe foranstaltninger med henblik på at imødegå alle former for forsøg på seksuel kontakt med børn og mobning via internettet;

23. betragter uledsagede børn som særligt udsatte; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre Parlamentets beslutning af 12. september 2013 om situationen for uledsagede mindreårige i EU; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre pakken for et fælles europæisk asylsystem fuldt ud for at forbedre forholdene for uledsagede mindreårige i EU; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at bringe tilbageholdelse af migrantbørn til ophør i hele EU; glæder sig over Domstolens dom i sag C-648/11 MA, BT, DA mod *indenrigsministeren*, hvoraf det fremgår, at den medlemsstat, som har ansvaret for at efterprøve en asylansøgning, som er indgivet i mere end én medlemsstat af en uledsaget mindreårig, er den stat, hvor den mindreårig befinder sig efter at have indgivet en ansøgning dér; minder om, at uledsagede mindreårige frem for alt er børn, der muligvis er i fare, og at barnets beskyttelse, og ikke immigrationspolitikker, skal være det ledende princip for medlemsstaterne og Den Europæiske Union, når de tager sig af uledsagede mindreårige, således at de overholder det centrale princip om barnets tarv;

Torsdag den 27. november 2014

24. opfordrer alle medlemsstater til at implementere de standarder, der er fastsat i FN-konventionen om barnets rettigheder, for børn, som mangler forældreomsorg, og i FN's retningslinjer for alternativ anbringelse af børn; opfordrer Kommissionen til at anvende EU's strukturfonde til at støtte overgangen fra institutionelle til lokalsamfundsbaseerede ydelser; opfordrer Kommissionen til — i betragtning af det betydelige antal sager, hvor det hævdes, at offentlige myndigheder i nogle medlemsstater er skredet til tvungen adoption uden forældrenes samtykke — at fremlægge særlige foranstaltninger til at sikre, at de adoptionspraksisser, der anvendes i medlemsstaterne, er i overensstemmelse med barnets tarv;

25. opfordrer alle medlemsstaterne til at fremme familiesammenføring på en positiv, human, hurtig og effektiv måde i overensstemmelse med artikel 10 i FN's konvention om barnets rettigheder;

26. understreger, at der er behov for en mere samordnet tilgang til at finde forsvundne børn i EU; opfordrer medlemsstaterne til at øge det politimæssige og retlige samarbejde i sager, som går på tværs af grænserne, og som involverer forsvundne børn, og til at oprette hotlines med henblik på at søge efter forsvundne børn og yde støtte til ofre for børnemisbrug; opfordrer medlemsstaterne til at fremme en gnidningsløs tiltrædelse af Marokko, Singapore, Den Russiske Føderation, Albanien, Andorra, Seychellerne, Gabon og Armenien til Haagerkonventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser;

27. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar i væsentlig grad at holde sig barnets tarv for øje i betragtning af smuthullerne i gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning i medlemsstaterne for så vidt angår forældrerettigheder og forældremyndighed;

28. fordømmer enhver form for vold mod børn, fysiske, seksuelle og verbale overgreb, tvangsægteskaber, børnearbejde, prostitution, menneskehandel, tortur, æresdrab, kønslemlæstelse af piger, brugen af børnesoldater og af børn som menneskelige skjolde, forarmelse, vanrøgt og fejlernæring; mener, at tradition, kultur og religion aldrig bør bruges til at retfærdiggøre vold mod børn; opfordrer medlemsstaterne til at leve op til deres forpligtelser og bekæmpe enhver form for vold mod børn, herunder ved formelt at forbyde og sanktionere fysisk afstraffelse af børn; opfordrer medlemsstaterne til at forstærke deres samarbejde og dialog med tredjelande, skabe opmærksomhed om og advokere for, at børns rettigheder respekteres overalt i verden;

29. fordømmer brugen af børn til militærs eller terroristers aktiviteter eller formål; minder om vigtigheden af at yde psykologisk støtte og bistand til alle børn, som har været udsat for voldelige begivenheder eller er ofre for krig; glæder sig over EU's Children of Peace-initiativ og understreger betydningen af at sikre, at børn, der er berørt af konflikter, har adgang til uddannelse; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at støtte FN-kampagnen »Børn, ikke soldater«, som sigter mod at sætte en stopper for nationale sikkerhedsstyrkers rekruttering og brug af børnesoldater senest i 2016;

30. opfordrer den højtstående repræsentant til at prioritere børns rettigheder i alle EU's eksterne foranstaltninger, således at der sikres en effektiv mainstreaming af børns rettigheder, herunder i forbindelse med menneskerettighedsdialoger, handelsaftaler, tiltrædelsesprocesser og den europæiske naboskabspolitik, samt i forbindelserne med gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), navnlig i lande, hvor der er konflikt; opfordrer den højtstående repræsentant til at rapportere årligt til Parlamentet om de opnåede resultater med hensyn til EU's eksterne foranstaltninger med fokus på børn;

31. opfordrer Kommissionen til at integrere børns rettigheder i udviklingssamarbejde og i humanitær bistand for at sikre tilstrækkelig finansiering og for at øge beskyttelsesniveauet for børn, der er ramt af krisituationer eller af menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer, internt fordrevne børn og børneflygtninge; understreger, at det er vigtigt at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling, navnlig under langvarige kriser, samt at integrere innovation og nye teknologier i EU-politikker og -programmer med henblik på bedre at fremme børns rettigheder i udviklings- og katastrofesammenhænge;

Torsdag den 27. november 2014

32. glæder sig over, at Nobels Fredspris 2014 blev givet til Kailash Satyarthi og Malala Yousafzai for deres engagement med hensyn til at forsvare børns rettigheder, især alle børns ret til uddannelse; roser Sakharovprisnetværket for, at det offentligt har bakket op om initiativer med henblik på at skabe opmærksomhed omkring vold mod børn; mener, at dette er tydelige udtryk for den vigtige rolle, som civilsamfundet og internationale organisationer spiller inden for fortalervirksomhed og med hensyn til at fremme og beskytte de rettigheder, der er fastsat i FN's konvention om barnets rettigheder;
33. fremhæver den vigtige rolle, som arbejdsmarkedets parter og lokale myndigheder spiller med hensyn til at fremme børns rettigheder, og opfordrer Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til at skride til handling og udarbejde forslag til udtalelser med henblik på at blive fuldt ud engageret i at fremme børns rettigheder i alle EU-politikker;
34. opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne, lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet til at forene deres kræfter og samarbejde på alle niveauer for at forbedre situationen for børn i EU og i resten af verden; glæder sig over og støtter børnerettighedsmanifestet, som er forfattet af Unicef og 14 organisationer, der arbejder for at fremme børns rettigheder, og tilskynder flere medlemmer af Europa-Parlamentet såvel som nationale parlamentarikere til at underskrive manifestet og blive børnerettighedsforkæmpere;
35. giver udtryk for sin vilje til at oprette en tværpolitisk gruppe i Europa-Parlamentet om børns rettigheder og trivsel, baseret på børnerettighedsmanifestet, som et permanent organ med ansvar for at fremme børns rettigheder i alle Europa-Parlamentets politikker og aktiviteter i forbindelse med både interne og eksterne anliggender; støtter derfor initiativet med at udpege kontaktpersoner for børns rettigheder i alle de parlamentariske udvalg for at sikre, at børns rettigheder integreres i alle politikker og lovgivningsmæssige tekster, der vedtages;
36. finder det vigtigt at øge børns deltagelse i sine parlamentariske aktiviteter i overensstemmelse med den praksis, der er etableret af Den Interparlamentariske Union og Unicef; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og lokale myndigheder til at undersøge måder og midler til at øge børns og unges deltagelse i beslutningstagningen; tilskynder til anvendelse af nye teknologier og innovation med henblik på at høre børn og unge og øge børns deltagelse;
37. opfordrer medlemsstaterne til snarest muligt at ratificere alle de valgfrie protokoller til FN's konvention om barnets rettigheder;
38. opfordrer Kommissionen og den højtstående repræsentant til at undersøge, hvordan EU unilateralt kan tiltræde FN's konvention om barnets rettigheder;
39. tilskynder USA, Somalia og Sydsudan til at ratificere konventionen om barnets rettigheder, således at der opnås universel ratifikation;
40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, FN's generalsekretær, formanden for FN's Komité for Barnets Rettigheder samt Unicefs administrerende direktør.
-

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0071

Digitalt indre marked**Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om støtte til forbrugerrettigheder på det digitale indre marked (2014/2973(RSP))**

(2016/C 289/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 9, 10, 12, 14, 16, 26, 36, 114, stk. 3, og 169, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7, 8, 11, 21, 38 og 52,
- der henviser til den fælles beslutningsprocedure 2013/0309 om et forslag til forordning om foranstaltninger vedrørende EU's indre marked for elektronisk kommunikation med henblik på at opnå et netforbundet europæisk område (COM(2013)0627),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 23. april 2013 med titlen »E-commerce Action plan 2012-2015 — State of play 2013« (SWD(2013)0153),
- der henviser til Kommissionens resultattavle for det indre marked nr. 26 af 18. februar 2013,
- der henviser til Kommissionens rapporter om resultattavlen for den digitale dagsorden 2014,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 med titlen »En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester« (COM(2011)0942),
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om en ny dagsorden for den europæiske forbrugerpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om anvendelsen af direktivet om urimelig handelspraksis 2005/29/EF ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. december 2013 om udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om fuldførelsen af det digitale indre marked ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om fuldførelse af det digitale indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2012 om en strategi til styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder ⁽⁶⁾,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0239.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0063.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0535.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0327.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0468.

⁽⁶⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 11.

Torsdag den 27. november 2014

- der henviser til sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — e-forvaltning som spydspids ⁽¹⁾;
  - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om en ny forbrugerpolitisk strategi ⁽²⁾,
  - der henviser til studiet fra 2013 fra Parlamentets temaafdeling A om, hvordan man skal etablere et allestedsnærværende digitalt samfund i EU,
  - der henviser til studiet fra 2013 fra Parlamentets temaafdeling A om x.0-underholdning til fremme af udbredelsen af bredbånd,
  - der henviser til sin henstilling til Rådet af 26. marts 2009 om styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om USA's NSA-overvågningsprogram, overvågningsorganer i forskellige medlemsstater og deres indvirkning på EU-borgeres grundlæggende rettigheder samt om det transatlantiske samarbejde inden for retlige og indre anliggender ⁽⁴⁾,
  - der henviser til studiet fra 2013 fra Parlamentets Temaafdeling A om forskelsbehandling af forbrugerne i det digitale indre marked,
  - der henviser til Domstolens dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, hvori Domstolen erklærer direktivet om lagring af data for ugyldigt,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at det digitale indre marked er et af de områder, hvor der er sket fremskridt, og som, selv om det indebærer udfordringer, giver mulighed for store effektivitetsgevinster, der kunne beløbe sig til 260 mia. EUR om året og derved bidrage til Europas genopretning efter krisen;
- B. der henviser til, at virkeliggørelsen af et europæisk digitalt marked vil skabe millioner af arbejdspladser og potentielt sætte Europa i stand til at opnå en stigning i BNP på 4 % i 2020;
- C. der henviser til, at alene app-økonomien forventes at tredoble sin indtægt fra 2013 til 2018 og skabe 3 millioner arbejdspladser i den samme periode;
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet har bestilt et studie, der skal analysere omkostninger ved den manglende gennemførelse af det digitale indre marked i Europa, og som bekræfter, at digitale løsninger skal ses som en mulighed for forbrugerne, borgerne og virksomhederne og ikke som en trussel;
- E. der henviser til, at Unionen er nødt til at fremme en udbredt anvendelse af cloud computing, da det er en stærk drivkraft for væksten i den europæiske økonomi; der henviser til, at studiet viser, at der kan forventes betydelige gevinster i forbindelse med den hurtige udvikling af cloud computing;
- F. der henviser til, at hindringer for forbrugernes deltagelse i det indre marked hviler på diskriminerende praksis, som f. eks. begrænsning af tjenesteydelser til visse lande eller områder, simpel afslag på at sælge, automatisk omdirigering, og uberettigede forskelle i salgsbetingelser;
- G. der henviser til, at sikre, effektive, konkurrencedygtige og innovative mobilbetalinger og e-betalinger er afgørende, hvis forbrugerne skal få det fulde udbytte af det indre marked;

⁽¹⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 206.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0230.

Torsdag den 27. november 2014

- H. der henviser til, at beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred, samt cybersikkerhed og sikker elektronisk kommunikation og netværk er en prioritet i det digitale indre marked, da disse er grundlæggende forudsætninger for det digitale indre markeds funktion og oprettelse af borgernes og forbrugernes tillid til det;
- I. der henviser til, at det er afgørende for den sociale og økonomiske vækst, konkurrenceevnen, den sociale inklusion og det indre marked, at der overalt i Europa er udbredt, hurtig og sikker højhastighedsinternetadgang og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed;
- J. der henviser til, at forskning, udvikling og innovation i den digitale økonomi vil bidrage til at sikre, at Europa forbliver konkurrencedygtig på mellemlang og lang sigt;
- K. der henviser til, at en hurtig udbredelse af højhastighedsbredbåndnet er afgørende for udviklingen i Europas produktivitet og for oprettelsen af nye, små virksomheder, der kan være førende i forskellige sektorer, f.eks. sundhedssektoren, fremstillingsindustrien og serviceindustrien;
- L. der henviser til, at den private sektor bør have hovedrollen i udbredelsen og moderniseringen af bredbåndnet med støtte i en konkurrence- og investeringsfremmende lovgivning;
- M. der henviser til, at det digitale indre marked er en af de mest innovative sektorer i økonomien og derfor indtager en vigtig rolle for den europæiske økonomis konkurrenceevne og bidrager til økonomisk vækst gennem udvikling af e-handel, samtidig med at det også letter den administrative og finansielle byrde for virksomheder og giver forbrugerne et større udvalg af varer og tjenesteydelser;
- N. der henviser til, at det digitale indre marked ikke blot giver økonomiske gevinster, men også har en betydelig indvirkning på det daglige politiske, sociale og kulturelle liv for EU's forbrugere og borgere;
- O. der henviser til, at et konkurrencedygtigt digitalt indre marked ikke kan eksistere uden hurtige bredbåndsforbindelser med høj kapacitet samt telekommunikationsnet i alle regioner i EU, herunder i afsidesliggende områder;
- P. der henviser til, at den nuværende og støt voksende digitale kløft har en direkte negativ indvirkning på udviklingen af det digitale indre marked, for så vidt angår både adgang til internettet og digitale færdigheder;
- Q. der henviser til, at beskyttelse af personlige oplysninger og privatlivets fred og sikkerheden ved elektronisk kommunikation og netværk prioriteres på det digitale indre marked, eftersom de er grundlæggende forudsætninger for et velfungerende digitalt indre marked og for sikringen af, at forbrugerne og borgerne har tillid til det;
- R. der henviser til, at onlinemarkeder skal være både fleksible og forbrugervenlige, hvis de skal vokse og udvide sig;
- S. der henviser til, at e-handel er et vigtigt supplement til offlinehandel og en vigtig drivkraft bag forbrugernes valg, konkurrence og teknologisk innovation og således bidrager til Den Europæiske Unions udvikling til at blive en videnbaseret økonomi;
- T. der henviser til, at fri konkurrence og lige konkurrencevilkår for virksomheder, som vil fremme investeringer, er afgørende for denne økonomiske sektor, idet de vil sikre en langsigtet bæredygtig udvikling i sektoren til gavn for slutbrugerne; der henviser til, at effektiv konkurrence er en god drivkraft bag effektive investeringer og kan give forbrugerne fordele, for så vidt angår valg, pris og kvalitet;

Torsdag den 27. november 2014

- U. der henviser til, at der på visse områder af det digitale indre marked forekommer svagheder, som forårsages af en for stor markedskoncentration og fremtrædende markedsaktører;
- V. der henviser til, at udfordringen ved markedsfragmentering og manglende interoperabilitet i Den Europæiske Union er en hindring for en hastig udvikling af det digitale indre marked;
- W. der henviser til, at de arbejdspladser, som opstår gennem det digitale indre marked, i gennemsnit besættes af højt kvalificerede og vellønnede arbejdstagere og som sådan udgør et vigtigt bidrag til at skabe kvalitet og varig beskæftigelse;
- X. der henviser til, at Kommissionen bør være på vagt over for konkurrencestridig adfærd, som har indvirkning på mediepluraliteten, både hvad angår indholdsformidling og ejerskab, da adgangen til information er afgørende for et velfungerende demokrati;
1. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om — gennem en vedholdende indsats med henblik på at gennemføre og håndhæve de gældende regler — som led i en overordnet strategi at tage hånd om samtlige barrierer, som udgør en hindring for udviklingen af det digitale indre marked, og samtidig sikre at foranstaltningerne er konsekvensvurderede, fremtidssikrede og egnede til den digitale tidsalder; er af den opfattelse, at denne indsats skal indtage en central position i EU's bestræbelser på at skabe økonomisk vækst og beskæftigelse og styrke sin konkurrenceevne og modstandsdygtighed i den globale økonomi;
  2. påpeger, at ethvert lovgivningsforslag, der vedrører det digitale indre marked, skal opfylde EU's charter om grundlæggende rettigheder, således at de heri forankrede rettigheder nyder fuld beskyttelse på det digitale område;
  3. fremhæver navnlig potentialet i e-handel, som anslås at ville kunne spare forbrugerne for mere end 11,7 mia. EUR om året, hvis de kunne vælge frit blandt hele udbuddet af EU-varer og -tjenesteydelser, når de handler online;
  4. ser med tilfredshed på væksten i e-handel, men konstaterer samtidig, at i visse lande har et fåtal af aktører en dominerende stilling, hvad angår direkte salg af fysiske varer eller som en markedsbaseret platform for andre, der sælger fysiske varer; understreger behovet for, at man på europæisk plan overvåger og forhindrer misbrug af sådanne dominerende stillinger med hensyn til tilgængeligheden af varer til forbrugerne, og de gebyrer der kræves af små og mellemstore virksomheder for at anvende sådanne markedsbaserede platforme;
  5. understreger behovet for at imødegå og bekæmpe den digitale kløft for fuldt ud at udnytte potentialet for det digitale indre marked og muliggøre inddragelse af samtlige borgere i den digitale tidsalder, uanset deres indkomst, sociale situation, geografiske placering, helbred eller alder;
  6. bemærker navnlig, at det er nødvendigt at tackle de barrierer, der fortsat er for forbrugere og virksomheder i forbindelse med e-handel, herunder onlinetjenester, adgang til digitalt indhold, forebyggelse af svig, registrering af websteder, salgsfremstød og mærkning;
  7. anmoder Kommissionen om at sikre en hurtig gennemførelse af det indre marked for tjenesteydelser og sikre gennemførelse og håndhævelse af regler, såsom direktivet om forbrugerrettigheder, alternativ tvistbilæggelse og onlinetvistbilæggelse, samtidig med at der sikres en reduktion af de administrative byrder;
  8. opfordrer til en hurtig gennemførelse af den nye moderniserede databeskyttelsespakke for at sikre en passende balance mellem et højt beskyttelsesniveau for personoplysninger, brugersikkerhed og kontrol over personoplysninger samt et stabilt, forudsigeligt lovgivningsmiljø, hvor virksomheder kan udfolde sig på et styrket indre marked til gavn for slutbrugerne, lige konkurrencevilkår, der fremmer investeringer, og et miljø, der bidrager til at gøre EU attraktiv som bestemmelsessted for virksomheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at allokere de nødvendige ressourcer til bekæmpelse af internetkriminalitet ved hjælp af lovgivningsmæssige foranstaltninger og samarbejde inden for retshåndhævelse på såvel nationalt som europæisk niveau;

Torsdag den 27. november 2014

9. påpeger vigtigheden af at sikre lige konkurrencevilkår for virksomheder, der er aktive på det digitale indre marked, for at gøre dem konkurrencedygtige; anmoder derfor Kommissionen om en behørig gennemførelse af EU's konkurrenceregler for at forebygge en for stor markedskoncentration og misbrug af en fremtrædende markedsposition og om at føre tilsyn med konkurrencen på området for indholds- og tjenestepakker;

10. bemærker, at der skal sikres lige konkurrencevilkår for virksomheder for at sikre en dynamisk digital økonomi i EU; understreger, at en streng håndhævelse af EU's konkurrenceregler på det digitale indre marked vil være udslagsgivende for vækst på markedet, forbrugeradgang og -valg og konkurrenceevne på langt sigt; fremhæver betydningen af at yde forbrugerne samme beskyttelse online, som de nyder på deres traditionelle markeder;

11. opfordrer indtrængende Rådet til at gøre hastige fremskridt og indlede forhandlinger med Parlamentet om forslaget til forordning om foranstaltninger vedrørende EU's indre marked for elektronisk kommunikation med henblik på at opnå et netforbundet europæisk område, eftersom dette konkret ville sætte en stopper for roaminggebyrer inden for EU, sikre mere juridisk sikkerhed for så vidt angår netneutralitet og forbedre forbrugerbeskyttelsen på det digitale indre marked; er af den holdning, at denne forordning kunne udgøre et afgørende skridt i retning af at virkeliggøre et fælles europæisk mobilmarked;

12. mener, at Kommissionen bør tage skridt til at skabe og sikre et lovgivningsmæssigt og retligt sikkert miljø, som bidrager til at fremme kreativitet og innovation for nystartede virksomheder, mikrovirksomheder og SMV'er;

13. anmoder Kommissionen om at fremsætte et initiativ om digital iværksætteri, eftersom dette er afgørende for skabe nye arbejdspladser og innovative ideer, herunder foranstaltninger til at forbedre adgangen til finansiering for nye digitale iværksættere (f.eks. gennem crowdsourcing) og tilskynde, at konkursramte iværksættere får endnu en chance;

14. påpeger, at al internettrafik bør behandles lige uden forskelsbehandling, begrænsning eller indgriben, uafhængigt af afsender, modtager, type, indhold, anordning, tjeneste eller applikation;

15. bemærker, at markedet for onlinesøgning er af særlig betydning for at sikre konkurrencevilkår på det digitale indre marked på grund af søgemaskinernes potentielle udvikling til »gatekeepere« og den mulighed, de har for erhvervs-mæssigt at udnytte sekundær anvendelse af de opnåede oplysninger; anmoder derfor Kommissionen om en beslutsom håndhævelse af EU's konkurrenceregler på grundlag af input fra alle relevante aktører og under hensyntagen til hele strukturen for det digitale indre marked med henblik på at sikre retsmidler, der reelt set gavner forbrugerne, internetbrugerne og onlinevirksomhederne; opfordrer endvidere Kommissionen til at overveje forslag, der tager sigte på at adskille søgemaskiner fra andre kommercielle tjenester som en potentiel, langsigtet metode til at indfri de førnævnte mål;

16. opfordrer endvidere Kommissionen til at handle hurtigt og overveje mulige løsninger, der går i retning af en afbalanceret, fair og åben søgestruktur på internettet;

17. påpeger, at søgeprocessen og -resultaterne ved drift af søgemaskiner for brugere bør være objektive for at sikre ikke-diskriminerende internetsøgninger, sikre større konkurrence og flere valgmuligheder for brugerne og forbrugerne og opretholde diversiteten af informationskilder; bemærker derfor, at søgemaskinernes indeksering, vurdering, visning og rangering skal være objektiv og gennemsigtig; opfordrer Kommissionen til at forebygge ethvert misbrug af markedsføring af sammenkoblede tjenester fra søgemaskineoperatørernes side;

18. bifalder Kommissionens meddelelse om at foretage yderligere undersøgelser af praksisser vedrørende søgemaskiner og det digitale marked generelt set;

Torsdag den 27. november 2014

19. påpeger betydningen af at sikre en effektiv og afbalanceret ramme til beskyttelse af ophavsret og intellektuelle ejendomsrettigheder, der er afpasset efter de faktiske forhold i den digitale økonomi;
  20. tilskynder til en hurtig gennemførelse og vedtagelse af internationale bestemmelser, der kan lette adgangen for handicappede brugere til digitalt indhold og trykte værker i forbindelse med digitaliseringen af disse;
  21. glæder sig over indgåelsen af Marrakeshtraktaten med henblik på at lette synshæmmedes adgang til bøger, og tilskynder alle signatarstater til at ratificere traktaten; mener, at Marrakeshtraktaten udgør et godt skridt fremad, men at der fortsat er meget, der skal gøres for at give adgang til indhold for andre personer med handicap, end dem der er synshæmmede; fremhæver betydningen af yderligere at forbedre adgangen over et bredt spektrum af områder, fra ophavsret og søgemaskiner til telekommunikationsoperatører;
  22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at videreudvikle og yderligere at gennemføre EU's og de nationale lovgivningsrammer for at muliggøre et integreret og sikkert marked for onlinebetalinger og mobile betalinger og samtidig sikre beskyttelse af oplysninger om forbrugerne og kunderne; understreger i denne sammenhæng behovet for entydige og forudsigelige regler i lovgivningen;
  23. minder om, at cloud computing kan blive et virkningsfuldt instrument til udviklingen af det digitale indre marked og kan give økonomiske fordele, navnlig for SMV'er, ved at reducere it-infrastrukturen og andre omkostninger; fremhæver i denne forbindelse, at såfremt cloud-tjenester kun udbydes af et begrænset antal store udbydere, vil et stigende antal oplysninger blive samlet hos disse udbydere; minder i denne forbindelse desuden om, at cloud computing også medfører risici for brugerne, navnlig hvad angår følsomme oplysninger; opfordrer til en korrekt gennemførelse af den europæiske strategi for at sikre en konkurrencedygtig og sikker cloud computing;
  24. anmoder Kommissionen om at påtage sig en ledende rolle med hensyn til at fremme internationale standarder og specifikationer vedrørende cloud computing, som muliggør privatsfærevenlige, pålidelige, tilgængelige, fuldt ud interoperable, sikre og energieffektive cloud-tjenester som en integreret del af en fremtidig industripolitik i Unionen; understreger, at pålidelighed, sikkerhed og beskyttelse af oplysninger er påkrævet af hensyn til forbrugertilliden og konkurrenceevnen;
  25. understreger, at det er nødvendigt at sørge for internetsikkerhed online, navnlig for børn og for at forhindre udnyttelse af børn, ved at sikre, at der er etableret mekanismer til at opspore og fjerne ulovlige billeder af børnemisbrug fra internettet, og ved hjælp af understøttende midler, som forhindrer børn og unge i at få adgang til indhold med aldersbegrænsninger;
  26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet.
-

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0072

Fejlnæring af børn i udviklingslande

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande (2014/2853(RSP))

(2016/C 289/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948, og særlig til artikel 25, der anerkender retten til mad som en del af retten til en tilstrækkelig levestandard,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og særlig til artikel 11, der anerkender retten til en tilstrækkelig levestandard, herunder tilstrækkelig mad såvel som den grundlæggende ret til ikke at sulte,
- der henviser til den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som blev vedtaget i 2008, og som gør retten til mad til en rettighed, der kan håndhæves juridisk på internationalt niveau,
- der henviser til konventionen om barnets rettigheder, særlig artikel 24, stk. 2, litra c), og artikel 27, stk. 3,
- der henviser til erklæringen om verdens fødevarerikkerhed, som blev vedtaget i forbindelse med afholdelsen af FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO) verdensfødevaretopmøde i Rom i 1996,
- der henviser til retningslinjerne om retten til mad, som blev vedtaget af FAO i 2004, og som giver stater vejledning i, hvordan de skal gennemføre deres forpligtelser vedrørende retten til mad,
- der henviser til 2015-målene, særligt udviklingsmål 1 (at udrydde dyb fattigdom og hungersnød senest i 2015) og udviklingsmål 4 (at nedbringe børnedødeligheden),
- der henviser til konventionen om fødevarebistand, der blev vedtaget i 2012,
- der henviser til de globale og sammenfattende rapporter fra FN's Landbrugspanel, som blev offentliggjort i 2009⁽¹⁾,
- der henviser til rapporten fra 2009 udarbejdet af FN's Børnefond (UNICEF) om »world food shortages affecting children«,
- der henviser til rapporten fra FN's særlige rapportør om retten til mad med titlen »Agroøkologi og retten til mad«, der blev forelagt ved den 16. samling i FN's Menneskerettighedsråd den 8. marts 2011,
- der henviser til, at temaet for Expo Milano 2015 vil være »Feeding the Planet, Energy for Life«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 med titlen »Humanitær fødevarebistand« (COM(2010) 0126),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 med titlen »EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer« (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

Torsdag den 27. november 2014

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »EU's strategi til styrkelse af resiliens: anvendelse af erfaringer fra fødevarer sikkerhedskriser« (COM(2012)0586),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 med titlen »Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik« (COM(2013)0141),
  - der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarer sikkerhedsproblemer ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om »En EU-strategi til styrkelse af modstandsdygtighed og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande: Anvendelse af erfaringer fra fødevarer sikkerhedskriser« ⁽²⁾,
  - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om fejlnæring af børn i udviklingslande (O-000083/2014 — B8-0041/2014),
  - der henviser til forslag til beslutning fra Udviklingsudvalget,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at næsten en milliard mennesker stadig er ramt af sult, at mindst 225 millioner af børn under fem år verden over lider af akut og kronisk underernæring eller af hæmmet vækst som følge af kronisk underernæring af børn og mødre, og at det anslås, at 2,6 millioner af disse børn dør hvert år i udviklingslandene;
- B. der henviser til, at det ifølge the Global Hidden Hunger Indices and Maps ⁽³⁾ anslås, at to milliarder mennesker på verdensplan, eller hver tredje i udviklingslandene, lider af kronisk mangel på vigtige vitaminer og mineraler (mikronæringsstoffer), en tilstand kendt som såkaldt »skjult sult«, som drastisk øger deres modtagelighed for fosterskader, infektion og kompromitteret udvikling;
- C. der henviser til, at underernæring ifølge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er langt den største årsag til børnedødelighed og bærer skylden for 35 % af sygdomsbyrden hos børn under fem år;
- D. der henviser til, at næsten 20 millioner børn stadig lider af alvorlig akut underernæring i både nød- og ikke-nødsituationer, og at kun 10 % af dem har adgang til behandling;
- E. der henviser til, at ernæringen af børn under femårsalderen i høj grad afhænger af deres mødres ernæringstilstand under graviditet og amning;
- F. der henviser til, at underernæring også er årsag til sygelighed og produktivitetstab og hæmmer social og økonomisk udvikling i udviklingslandene;
- G. der henviser til, at dem, der overlever underernæring, ofte lider under livslange fysiske og kognitive mangler, som begrænser deres evne til at lære og til at indgå på arbejdsmarkedet, hvorved de fanges i en cyklus af sygdom og fattigdom, der går i arv mellem generationerne;

⁽¹⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 75.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action.

Torsdag den 27. november 2014

- H. der henviser til, at antallet af underernærede børn forventes at stige som følge af klimaforandringerne indvirkning på landbrugsproduktionen — og dermed på ernæringen;
- I. der henviser til, at en vigtig årsag til sult i udviklingslandene er massiv fattigdom i landdistrikter og byområder, som forværres af affolkning af landdistrikterne, hvilket skyldes, at små landbrug ikke er en holdbar løsning for mange mennesker;
- J. der henviser til, at nogle stater, der er parter i konventionen om barnets rettigheder, 25 år efter vedtagelsen ikke har været i stand til at skabe et gunstigt miljø, hvor børn kan sikres adgang til tilstrækkelig føde;
- K. der henviser til, at regeringerne ved topmødet om verdens fødevarer i 1996 på ny bekræftede retten til mad og forpligtede sig til at halvere antallet af sultende og fejlernærede mennesker fra 840 til 420 millioner senest i 2015; der imidlertid henviser til, at antallet af sultende og fejlernærede mennesker, navnlig børn, er steget i løbet af de seneste år, navnlig på grund af fødevarerkrise i 2008 og 2011;
- L. der henviser til, at forskellige internationale retlige instrumenter knytter retten til mad til andre menneskerettigheder, herunder retten til liv, levebrød, sundhed, ejendom, uddannelse og vand;
- M. der henviser til, at retten til mad og god ernæring for alle er af afgørende betydning for at nå 2015-målene (MDG); der henviser til, at ernæring er knyttet til de fleste, om ikke alle, 2015-målene, som selv er indbyrdes tæt forbundne;
- N. der henviser til, at internationale organisationer bekræfter, at der er en tilstrækkelig produktion af fødevarer til at brødføde hele verdens befolkning, og at underernæring af børn er knyttet til fødevarerikkerhed og fattigdom i husstandene, udstødelse, utilstrækkelige pleje- og ernæringspraksisser, et usundt hjemmemiljø og utilstrækkelige sundhedstjenester;
- O. der henviser til, at retten til mad og god ernæring er afgørende for opbygningen af modstandsdygtige familier og lokalsamfund og for deres evne til at nedbringe de lange genopretningsperioder efter nødsituationer i en kontekst, der er præget af en stigning i antallet og omfanget af katastrofer;
- P. der henviser til, at den optimale ernæringstilstand opstår, når børn har adgang til prismæssigt overkommelig, varieret mad, der er rig på næringsstoffer, og når der er adgang til passende praksisser for mødre- og børnepleje, tilstrækkelige sundhedstjenester og et sundt miljø, herunder rent vand, sanitet og gode hygiejnemæssige praksisser;
1. påpeger, at der er mange årsager til underernæring af børn, og at hovedparten af disse er menneskeskabte og derfor undgåelige, herunder utilstrækkelige økonomiske strukturer, ulige fordeling og/eller ikke-bæredygtig anvendelse af ressourcer, mangelfuld regeringsførelse, for stor afhængighed af individuelle afgrøder og monokulturelle dyrkningsmetoder, forskelsbehandling af kvinder og børn og dårligt helbred som følge af mangelfulde sundhedssystemer samt manglende uddannelse, navnlig af mødre;
2. insisterer på, at offentlige myndigheder skal garantere de tre dimensioner af retten til mad og god ernæring: tilgængelighed, dvs. muligheden for enten at brødføde sig selv direkte via produktiv landbrugsjord eller andre naturressourcer eller for velfungerende distribution, forarbejdning og markedssystemer, adgang, hvilket indebærer garanti for både økonomisk og fysisk adgang til mad, og tilstrækkelighed, dvs. at fødevarerne skal være sikre og opfylde de ernæringsmæssige behov hos hvert enkelt individ under hensyntagen til vedkommendes alder, levevilkår, helbred, beskæftigelse, køn, kultur og religion;

Torsdag den 27. november 2014

3. understreger, at det mest afgørende tidspunkt for opfyldelse af et barns ernæringsmæssige behov — set fra et livscyklusperspektiv — er i dets første 1 000 dage, der inkluderer graviditeten, idet barnet i denne periode har øgede ernæringsmæssige behov for at understøtte hurtig vækst og udvikling, er mere udsat for infektioner og er fuldstændig afhængigt af andre, hvad angår ernæring, pleje og social interaktion;
4. bekræfter på ny, at imødegåelse af underernæring af børn og mødre kræver en integreret tilgang og samordnet indsats i en række sektorer, der har indflydelse på underernæring, såsom sundhed, uddannelse, landbrug, vand, energiforsyning og sanitet sammen med ansvarlig inddragelse af alle aktører, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage sammenhængende, langsigtede udviklingsstrategier og bestræbe sig på at reducere underernæringen, også i forbindelse med nødsituationer og humanitære indsatser;
5. opfordrer EU til at øge støtten gennem dens bistandsprogrammer til bæredygtige små og mellemstore landbrug og småbønder, som primært producerer til lokalt forbrug, og til at investere i partcipatoriske nationalt ledede planer, som bør gennemføres på lokalt plan i samarbejde med landbrugerne og deres repræsentanter, lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundsorganisationer;
6. bifalder de forbedringer, der er sket i løbet af de seneste år med hensyn til bekæmpelse af underernæring af børn, som fremgår af indikatorerne for fremskridt hen imod opfyldelse af udviklingsmål 1; mener imidlertid, at antallet af børn, der dør eller lider af underernæring, fortsat er uacceptabelt højt og bidrager til at opretholde den onde cirkel af fattigdom og sult;
7. understreger derfor, at bekæmpelse af underernæring af børn og tilvejebringelse af universel adgang til tilstrækkelige, ernæringsrige fødevarer fortsat bør være et af de vigtigste mål på dagsordenen efter 2015 med det endelige mål at gøre en ende på hungersnøden, med en særlig opfordring til at gøre en ende på alle former for underernæring inden 2030, og senest i 2025 at nå de internationalt fastsatte mål for nedsat vækst og afmagring blandt børn under fem år;
8. mener, at nedskæringen af midlerne til landbrug i den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) sammenlignet med den 9. EUF var en fejltagelse; tilskynder derfor Rådet til at gøre sig overvejelser omkring dette og træffe afhjælpende foranstaltninger med henblik på den 11. EUF;
9. understreger betydningen af politisk vilje til at tackle underernæring; glæder sig over køreplanen for forbedret ernæring (Scaling-Up Nutrition (SUN)), som er udarbejdet af FN's Stående Udvalg for Ernæring (UNSCN) med henblik på at fremskynde ernæringsmæssige forbedringer, navnlig i hårdt ramte lande, med deltagelse af forskellige interessenter, herunder de FN-organer, der har mandat inden for ernæring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre de principper, der er fastsat i SUN-køreplanen; opfordrer Kommissionen til at fremme og organisere deltagelse i SUN-initiativet blandt civilsamfunds- og græsrodsorganisationer med direkte forbindelse til småbønder og deres familier;
10. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at investere 3,5 mia. EUR mellem 2014 og 2020 i at forbedre ernæringen i nogle af verdens fattigste lande og opfordrer Kommissionen til at forøge sit tilsagn vedrørende ernærings-specifikke foranstaltninger med henblik på at opfylde sit mål om at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med syv millioner inden 2025;
11. understreger, at kvinder spiller en afgørende rolle for børns ernæring og fødevarer sikkerhed gennem amning, fremstilling, indkøb, tilberedning og fordeling af familiens mad, børnepasning og pleje af syge samt sikring af ordentlig hygiejne; påpeger, at selv om 60 % af tilfældene af kronisk sult rammer kvinder og piger, er det kvinder, producerer 60-80 % af maden i udviklingslandene;

Torsdag den 27. november 2014

12. gør opmærksom på, at kvinder har ansvaret for ca. 80 % af landbruget i Afrika, men formelt ejer så lidt som 2 % af jorden; der henviser til, at programmer, som for nyligt er blevet gennemført i Indien, Kenya, Honduras, Ghana, Nicaragua og Nepal, har vist, at husholdninger med et kvindeligt familieoverhoved har større fødevarerikkerhed, bedre sundhed og stærkere fokus på uddannelse end husholdninger med et mandligt overhoved;

13. understreger, at der er en tæt sammenhæng mellem en kvindes uddannelsesniveau og hendes families ernæringstilstand; opfordrer derfor indtrængende til, at kønsspecifikke hindringer for uddannelse og læsefærdigheder fjernes for at give kvinder bedre adgang til uddannelse;

14. opfordrer derfor til, at kønsdimensionen medtages og styrkelsen af kvinders status fremmes i alle politikker, der sigter mod at bekæmpe underernæring af børn;

15. understreger, at underernæring blandt gravide kvinder har katastrofale konsekvenser for nyfødte, som med stor sandsynlighed vil forårsage uoprettelig skade på barnets fremtidige udvikling; opfordrer derfor til, at der rettes særlig fokus på at beskytte kvinders sundhed og rettigheder, og at ernæringsmæssig uddannelse bliver en integreret del af uddannelsesprogrammer og undervisningsplaner for piger;

16. bekræfter betydningen af læsefærdigheder som et effektivt værktøj til at bekæmpe fattigdom og styrke den økonomiske udvikling; understreger derfor vigtigheden af at støtte pigers uddannelse, da investering i piger forbedrer både deres og deres fremtidige børns chancer for at leve et sundere og mere produktivt liv;

17. fremhæver, at underernæring af børn hovedsagelig forekommer i udviklingslande, ikke kun blandt landbefolkninger, men også i byområder; er derfor af den opfattelse, at en af hovedvektorerne for udryddelse af sult blandt børn ligger i landbrugspolitikker og -reformer, der sigter mod at gøre det muligt for små landbrugere at producere på en mere effektiv og bæredygtig måde, så de kan sikre sig mad til sig selv og deres familier;

18. understreger, at det sandsynligvis vil true alle dimensioner af menneskelig udvikling, undergrave de nationale uddannelsesprogrammer, være en byrde for de nationale sundhedsudgifter og hæmme udviklingslandenes socio-økonomiske udvikling og dermed forårsage økonomiske tab, som er anslået til mellem 2 og 8 % af disse landes BNP, hvis ikke underernæringen af børn tackles i tide, både i forbindelse med udviklingssamarbejde og humanitære indsatser;

19. minder om, at underskud af mikronæringsstoffer, som tegner sig for ca. 7 % af den globale sygdomsbyrde, har alvorlige konsekvenser for den fysiske og kognitive udvikling hos spædbørn og småbørn; understreger, at nedsat vækst, jernmangelanæmi og A-vitaminmangel er meget udbredt blandt førskolebørn i de 20 lande, der (ifølge Hidden Hunger Index) er mest ramt af skjult sult (hvoraf 18 lande er i Afrika syd for Sahara og to — Indien og Afghanistan — i Asien);

20. påpeger, at underernæring af børn ikke kun skyldes fødevarer mangel eller manglende infrastruktur, men også problemer med fødevaredistribution og utilstrækkelig adgang til fødevarer og manglende købekraft, navnlig i en situation med høje fødevarerpriser, som forværres af spekulation i råvarer; bemærker, at manglende købekraft især rammer de fattige i byerne, som ikke kan producere deres egne fødevarer; understreger i denne forbindelse betydningen af at beskytte småbønder og traditionelle dyrkningsmetoder;

21. opfordrer Kommissionen til at inddrage de medlemsstater, der deltager i Expo 2015, i iværksættelsen af et fælles initiativ, der tager udgangspunkt i »Feeding the Planet, Energy for Life«, med henblik på at sikre tilsagn og bindende mål for bekæmpelse af sult og underernæring sammen med diversificerede strategier på områder lige fra landbrug til samarbejde;

Torsdag den 27. november 2014

22. erkender, at forbedring af børns og mødres ernæring, og fødevarerikkerhed generelt, kræver en effektiv og samordnet indsats inden for en række politikker og sektorer, herunder: effektiv og bæredygtig udvikling af landdistrikter samt politikker for areal- og vandanvendelse, levering af tilstrækkelige tjenester inden for sundhed, rent vand og sanitet, passende praksisser for mødre- og børnepleje, beskyttelse af havets flora og fauna og andre økosystemer og biodiversitet, afbødning af afskovning og klimaforandringer, tilpasning og reduktion af katastroferisici, bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, bæredygtig og sikker adgang til energi, handel, fiskeri, social inklusion og anstændigt arbejde;
  23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere ernæring, fødevarerikkerhed og bæredygtigt landbrug i alle deres udviklingspolitikker med henblik på at beskytte og fremme ernæring og sikre en holistisk tilgang fra lokalt til globalt niveau; anmoder Rådet og Kommissionen om i nødvendigt omfang at prioritere ernæring som et centralt udviklingsmål i instrumenterne til finansiering af udviklingssamarbejde, navnlig den 11. EUF og det nye instrument til finansiering af udviklingssamarbejde;
  24. understreger, at udviklings- og nødhjælpsprogrammer for at blive mere effektive må knyttes tæt sammen med henblik på at forudse og forhindre fødevarerikriser, bidrage til at mindske skadernes omfang og fremme genopretning;
  25. opfordrer udviklingslandenes regeringer til at skabe et gunstigt klima for bedre ernæring af børn gennem forbedrede politikker, samordning mellem nationale planer og strategier om ernæring og donorernes programmer, regeringsførelse og ansvarlighed over for deres borgere; tilskynder til større gennemsigtighed i udviklingslandenes budgetter, f.eks. ved hjælp af budgetkontrol («budget tracking»), således at der bliver bedre mulighed for at vurdere antallet og kvaliteten af projekter, der tackler fejlnæring;
  26. understreger behovet for bedre og koordinerede data om underernæring og mangel på mikronæringsstoffer for bedre at kunne hjælpe interventionsprogrammer og yde målrettet og informeret støtte til de berørte lande;
  27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mobilisere langsigtede finansielle investeringer og ressourcer til ernæring i samarbejde med aktører, som f.eks. FN's organer, G8/G20, de nye vækstlande, internationale og ikke-statslige organisationer, akademiske institutioner, civilsamfundsorganisationer og den private sektor, samt til at udpege ernæring som en prioritet for innovativ finansiering;
  28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt De Forenede Nationers Stående Udvalg for Ernæring.
-

Tirsdag den 25. november 2014

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2014)0054

Protokol om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2014 om forslag til Rådets afgørelse om på vegne af Den Europæiske Union at godkende protokollen om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel i tilknytning til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr, som blev vedtaget i Luxembourg den 23. februar 2007 (15113/2013 — C8-0004/2014 — 2013/0184(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 289/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (15113/2013),
  - der henviser til protokollen om specifikke forhold for rullende jernbanemateriel i tilknytning til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr, som blev vedtaget i Luxembourg den 23. februar 2007 ⁽¹⁾,
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 81, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0004/2014),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Retsudvalget (A8-0030/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 16.12.2009, s. 5.

Tirsdag den 25. november 2014

P8_TA(2014)0055

Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2014 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (12052/2014 — C8-0222/2014 — 2014/0021(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 289/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12052/2014),
  - der henviser til Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler ⁽¹⁾,
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 81, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0222/2014),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Retsudvalget (A8-0034/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Det Permanente Bureau under Haagerkonferencen om International Privatret.

⁽¹⁾ EUT L 133 af 29.5.2009, s. 3.

Tirsdag den 25. november 2014

P8_TA(2014)0056

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2014/008 FI/STX Rauma — Finland

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/008 FI/STX Rauma, fra Finland) (COM(2014)0630 — C8-0214/2014 — 2014/2137(BUD))

(2016/C 289/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0630 — C8-0214/2014),
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
  - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
  - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0043/2014),
- A. der henviser til, at Unionen har indført lovgivnings- og budgetinstrumenter for at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af følgerne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstre, med henblik på at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 25. november 2014

- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseansøgningskriteriet, øge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de anslåede samlede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede foranstaltninger og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsopretning;
- D. der henviser til; at de finske myndigheder indsendte ansøgningen EGF/2014/008 FI/STX Rauma den 27. maj 2014 efter afskedigelsen af 577 arbejdstagere i STX Finland Oy, en virksomhed, som er aktiv i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2, hovedgruppe 30 (»Fremstilling af andre transportmidler«);
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;
1. bemærker, at de finske myndigheder indsendte ansøgningen med henvisning til interventionskriteriet i EGF-forordningens artikel 4, stk. 1, litra a), som forudsætter mindst 500 afskedigelser af arbejdstagere eller ophør af selvstændiges aktivitet i løbet af en fire måneders referenceperiode i en virksomhed i en medlemsstat, inklusive arbejdstagere, der er blevet afskediget eller selvstændige, hvis aktivitet er ophørt hos leverandører eller hos producenter i efterfølgende produktionsled;
  2. bemærker, at de finske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 27. maj 2014, og at Kommissionens vurdering forelå den 14. oktober 2014; glæder sig over den hurtige evalueringstid på under fem måneder;
  3. bemærker, at de finske myndigheder anfører, at internationale maritime erhverv har ændret sig dramatisk i de seneste år, og at EU's markedsandel inden for skibsbygning ⁽¹⁾ i denne globale kontekst styrtede fra 13 % i 2007 til 5 % i de første tre kvartaler af 2013, mens den tilsvarende andel for Kinas, Sydkoreas og Japans vedkommende tilsammen steg fra 77 % i 2007 til 86 % i de første tre kvartaler af 2013; bemærker, at sektoren foruden Asiens betydelige udvidelse på skibsbygningsmarkedet for øjeblikket lider under global overkapacitet, hvilket fører til hård konkurrence;
  4. er enig i, at disse faktorer er forbundet med gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at interventionskriterierne i artikel 4, stk.1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Finland derfor er berettiget til økonomisk støtte i henhold til nævnte forordning;
  5. bemærker, at skibsbygningsindustrien hidtil i bred forstand har været genstand for seks EGF-ansøgninger, hvoraf en var baseret på handelsrelateret globalisering, og de øvrige fem var baseret på den globale finansielle og økonomiske krise; mener, at omstruktureringen i sektoren kan afhjælpe vanskelighederne, og at skibsbygningsindustrien i de enkelte lande kan støttes ved hjælp af retningslinjer ud fra et europæisk perspektiv;
  6. bemærker, at disse afskedigelser yderligere vil forværre arbejdsløsheden i det sydvestlige Finland, da hovedparten af de afskedigede arbejdstagere har et dårligt uddannelsesniveau i kombination med relativ høj alder, som formodes at øge risikoen for langvarig arbejdsløshed; er så meget desto mere bekymret over følgerne af denne lukning for regionen, da skibsværftet og metalindustrien udgør centrale økonomiske aktiviteter og er en historisk tradition, hvilket så meget desto mere vanskeliggør overgangen til nye økonomiske aktiviteter;
  7. bemærker, at ud over de 577 afskedigelser inden for referenceperioden omfatter de støtteberettigede modtagere 57 arbejdstagere, der blev afskediget efter referenceperioden på fire måneder, hvilket samlet udgør 634 personer; bemærker, at antallet af støttemodtagere, der er omfattet af EGF-foranstaltningerne, er på 565;
  8. bemærker, at de samlede anslåede udgifter er på 2 378 000 EUR, hvoraf 113 000 EUR er afsat til gennemførelse, og at den økonomiske støtte fra EGF udgør 1 426 800 EUR, som svarer til 60 % af de samlede udgifter;

⁽¹⁾ Målt efter produktionsmængde.

Tirsdag den 25. november 2014

9. glæder sig over, at de finske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 15. januar 2014 længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke og ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF;

10. bemærker, at de finske myndigheder har påpeget, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med arbejdsmarkedets parter samt forskellige andre interessenter, og glæder sig over, at høringerne fortsætter i form af en arbejdsgruppe, som er nedsat af ministeriet for beskæftigelse og økonomi, for specifikt at tackle afskedigelserne i STX Finland;

11. bemærker, at de individualiserede tilbud, som skal ydes, består af følgende tre typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, nemlig at i) hjælpe arbejdstagerne med at skifte til et nyt job, ii) hjælpe dem med at starte deres egen virksomhed og iii) sørge for faglig eller almen uddannelse;

12. glæder sig over oprettelsen af kontaktsteder blandt de foreslåede foranstaltninger; påskønner, at disse steder forventes at yde en endnu mere personlig og indgående service end den offentlige arbejdsformidling;

13. bemærker, at en stor andel (41,42 %) af de afskedigede arbejdstagere er mellem 55 og 64 år; bemærker endvidere, at denne aldersgruppe er i større risiko for langvarig arbejdsløshed og udelukkelse fra arbejdsmarkedet; mener derfor, at disse arbejdstagere kan have særlige behov, når det drejer sig om at tilbyde dem individualiserede tilbud;

14. glæder sig navnlig over foranstaltningen »Virksomhedsundersøgelse«, hvorved der gennemføres en undersøgelse af jobs i Rauma-regionen sammen med virksomheder og erhvervslivet i Rauma for at fremskaffe opdaterede oplysninger om virksomheders personalebehov og styre de berørte arbejdstagere i den rigtige retning og give dem den nødvendige undervisning;

15. glæder sig over tanken om, at de personer, der ønsker at etablere en virksomhed, kan opleve, hvordan det er at være iværksætter ved hjælp af et praktikophold i en eksisterende virksomhed; bemærker den mulige merværdi ved at etablere en virksomhed efter at være blevet afskediget for de pågældende personer og for samfundet som helhed;

16. bemærker, at formålet med løntilskud er at sikre, at de berørte arbejdstagere, som ansættes af nye arbejdsgivere, ikke bliver tabere i den første periode af deres ansættelse; mener, at en sådan foranstaltning vil kunne fungere som et incitament for arbejdstagerne til at søge og indgå i et bredere spektrum af nye og utraditionelle jobs;

17. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder og bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;

18. opfordrer til, at Den Europæiske Socialfonds (ESF's) foranstaltninger, der er planlagt i den nye ESF-programmeringsperiode, supplerer de foreslåede foranstaltninger og letter arbejdstagernes reintegration i fremtidsorienterede og bæredygtige økonomiske sektorer;

19. minder om, at beskæftigelsesegnetheden også afhænger af niveauet af integrering i samfundet og opfordrer derfor til, at der rettes særlig opmærksomhed mod de sociale ledsageforanstaltninger for ældre og mindre kvalificerede arbejdstagere;

20. glæder sig over, at principperne om ligebehandling og ikke-diskrimination overholdes i forbindelse med adgangen til de foreslåede foranstaltninger og deres gennemførelse;

Tirsdag den 25. november 2014

21. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
22. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/008 FI/STX Rauma, fra Finland)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2014/878/EU).

Tirsdag den 25. november 2014

P8_TA(2014)0057

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2014/005 FR/GAD fra Frankrig

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/005 FR/GAD, fra Frankrig) (COM(2014)0662 — C8-0226/2014 — 2014/2166(BUD))

(2016/C 289/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0662 — C8-0226/2014),
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
  - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
  - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
  - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
  - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0044/2014),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetinstrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af de store strukturændringer i verdenshandelen eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 25. november 2014

- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, øge Unionens økonomiske støtte til 60 % af de anslåede samlede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede foranstaltninger og modtagere ved at inkludere selvstændige erhvervsdrivende og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsetablering;
- D. der henviser til, at de franske myndigheder indsendte ansøgningen EGF/2014/005 FR/GAD den 6. juni 2014 efter afskedigelsen af 744 arbejdstagere i GAD société anonyme simplifiée, en virksomhed, som er aktiv i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2, hovedgruppe 10 (»Fremstilling af fødevarer«);
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen;
- F. der henviser til, at de lokale myndigheder i Bretagne-regionen ikke deltog i udarbejdelsen af individualiserede tilbud (Cellule de reclassement) til de berørte arbejdstagere, til trods for at de har ansvaret for erhvervsuddannelser; der henviser til, at lokale fagforeningsrepræsentanter på de største af de berørte produktionsanlæg ikke var inddraget i forhandlingerne om foranstaltningerne;
1. bemærker, at de franske myndigheder indsendte ansøgningen med henvisning til interventionskriteriet, som er fastsat i EGF-forordningens artikel 4, stk. 1, litra a), som forudsætter mindst 500 afskedigelser af arbejdstagere eller ophør af selvstændiges aktivitet i løbet af en fire måneders referenceperiode i en virksomhed i en medlemsstat, inklusive arbejdstagere, der er blevet afskediget eller selvstændige, hvis aktivitet er ophørt hos leverandører eller hos producenter i efterfølgende produktionsled;
  2. er enig med Kommissionen i, at interventionskriterierne i artikel 4, stk.1, litra a), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Frankrig derfor er berettiget til økonomisk støtte i henhold til nævnte forordning;
  3. bemærker, at de franske myndigheder indgav ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 6. juni 2014, og at Kommissionen fremlagde sin vurdering af ansøgningen den 24. oktober 2014; glæder sig over, at Kommissionen har overholdt den stramme frist på 12 uger, som er fastsat i EGF-forordningen;
  4. bemærker, at de franske myndigheder anfører, at GAD, som er et slagteri og en kødforarbejdningsvirksomhed, blev fanget mellem to former for pristryk — blandt landbrugerne, der kæmper for at klare de stigende foderstofpriser, og blandt forbrugerne, der har det svært på grund af en lavere indkomst;
  5. er enig i, at et mindre forbrug af svinekød som følge af stigende priser og forbrugerens lavere købekraft er forbundet med den globale finansielle og økonomiske krise som omhandlet i forordning (EF) nr. 546/2009 ⁽¹⁾;
  6. mener, at stigningen i prisen på svinefoder, som Unionen hovedsaglig importerer fra andre kontinenter, der for nylig har været plaget af tørker, kan tilskrives globaliseringen;
  7. mener, at andre faktorer spillede en vigtig rolle for virksomhedens vanskeligheder som f.eks. illoyal konkurrence på det indre marked fra konkurrenter, som misbrugte bestemmelserne i direktivet om udstationering af arbejdstagere ⁽²⁾ og en manglende anstændig minimumsløn i alle medlemsstater;
  8. opfordrer Kommissionen til at sikre lige vilkår i det indre marked og sammenhæng i dets lovgivning og instrumenter;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

Tirsdag den 25. november 2014

9. konkluderer, at de faktorer, der har medført de økonomiske vanskeligheder for GAD, er forskellige, men er ikke desto mindre enig i, at Frankrig har ret til økonomisk støtte fra EGF;
10. bemærker, at sektoren »Fremstilling af fødevarer« har været genstand for yderligere en EGF-ansøgning ⁽¹⁾, der også var baseret på den globale finansielle og økonomiske krise;
11. bemærker, at disse afskedigelser vil forværre arbejdsløshedssituationen i Bretagne, da beskæftigelsen i denne region er afhængig af landbrugssektoren i højere grad end gennemsnittet for Frankrig (11 % i Bretagne mod 5 % i gennemsnit i Frankrig);
12. bemærker, at ud over de 744 afskedigelser inden for referenceperioden omfatter de støtteberettigede modtagere 16 arbejdstagere, der blev afskediget efter referenceperioden på fire måneder, hvilket samlet udgør 760 personer, og at antallet af støttemodtagere, der er omfattet af EGF-foranstaltningerne, også er på 760;
13. bemærker, at de samlede anslåede udgifter er på 1 530 000 EUR, hvoraf 30 000 EUR er afsat til gennemførelse, og at den økonomiske støtte fra EGF udgør 918 000 EUR, som svarer til 60 % af de samlede udgifter;
14. glæder sig over, at de franske myndigheder for at sikre arbejdstagerne en hurtig hjælp besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere i værk den 3. januar 2014 længe før den endelige afgørelse om bevilling af EGF-støtte til den foreslåede samordnede pakke og ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF;
15. bemærker, at de franske myndigheder har oplyst, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud blev udarbejdet, efter at det centrale virksomhedsudvalg i GAD var blevet underrettet om planerne den 28. juni 2013 om at nedlægge 889 arbejdspladser i virksomheden;
16. beklager imidlertid den utilstrækkelige inddragelse af de lokale politiske myndigheder og fagforeninger; foreslår i forbindelse med en kommende revision af EGF-forordningen, at der indføres en formel høring af de lokale politiske myndigheder og fagforeninger i sager med ansøgninger, som de nationale myndigheder indsender til Kommissionen; anser det for nødvendigt i højere grad at integrere EGF i omstillingsprogrammer og -processer for lokale økonomiske strukturer;
17. glæder sig over, at arbejdstagerne allerede støttes gennem forskellige foranstaltninger, der skal hjælpe dem med at finde nye job, og at 108 af dem allerede havde fundet job pr. 20. maj 2014 med kontrakter på mere end seks måneder, og at yderligere 66 havde kontrakter på under seks måneder, mens tre havde startet deres egen virksomhed, og næsten alle havde valgt blive i regionen;
18. beklager, at de individualiserede tilbud, som skal ydes, kun omfatter én foranstaltning, der skal gennemføres ved hjælp af en kvikskranke (Cellule de reclassement), som drives af to agenturer; bemærker, at Frankrig kun anmoder om midler fra EGF til finansiering af denne kvikskranke; udtrykker sin bekymring over det lave beløb pr. arbejdstager (ca. 1 200 EUR); opfordrer de franske myndigheder til at foreslå et mere ambitiøst program med et bredere spektrum af foranstaltninger, som f.eks. modtagelsescentre og socialrådgivning, rådgivning ydet af eksterne eksperter, tematiske workshopper, uddannelse, uddannelsesstøtte, støtte til virksomhedsetablering, i deres planlagte EGF-ansøgning vedrørende de resterende af GAD's produktionsanlæg, der skal lukkes;
19. forventer, at Kommissionen og de franske myndigheder nøje overholder princippet om, at betalingerne til agenturerne vil blive foretaget i rater og på grundlag af opnåede resultater;

⁽¹⁾ EGF/2014/001 EL/Nutriart, som vedrører bagværk.

Tirsdag den 25. november 2014

20. mener, at overvågningen af agenturernes aktiviteter ved hjælp af regelmæssige skriftlige rapporter sikrer, at midlerne anvendes hensigtsmæssigt til at forsyne deltagerne med et individualiseret karriereforløb, et tilstrækkeligt antal jobtilbud og vejledning i virksomhedsetablering inden for rammerne af en kvikskrankeordning;
21. minder om, at midlerne skal hjælpe arbejdstagerne og under ingen omstændigheder anvendes til at støtte agenturerne;
22. glæder sig over, at agenturerne bliver betalt i henhold til en skala, som er fastsat på grundlag af opnåede resultater;
23. bemærker, at 17,50 % af de afskedigede arbejdstagere er mellem 55 og 64 år; bemærker endvidere, at denne aldersgruppe er i større risiko for langvarig arbejdsløshed og udelukkelse fra arbejdsmarkedet; mener derfor, at disse arbejdstagere kan have særlige behov, når det drejer sig om at tilbyde dem individualiserede tilbud;
24. glæder sig over, at principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling overholdes i forbindelse med adgang til de foreslåede foranstaltninger og deres gennemførelse;
25. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder og være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
26. bemærker, at de franske myndigheder ikke anmodede om midler til forberedende arbejde, forvaltning, oplysning, offentlig omtale;
27. godkender den afgørelse, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
28. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2014/005 FR/GAD, fra Frankrig)

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2014/876/EU).

Onsdag den 26. november 2014

P8_TA(2014)0061

Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. november 2014 om udkast til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2533/98 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (11200/2014 — C8-0109/2014 — 2014/0808(CNS))

(Høring)

(2016/C 289/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks henstilling (11200/2014 — ECB/2014/13),
- der henviser til artikel 129, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 5.4 og artikel 41 i statuttet for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0109/2014),
- under henvisning til aftalememorandummet om samarbejdet mellem det Europæiske Statistiske System og medlemmerne af det Europæiske System af Centralbanker af 24. april 2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0027/2014),
- 1. godkender Den Europæiske Centralbanks udkast som ændret;
- 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
- 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Den Europæiske Centralbanks udkast til henstilling i væsentlig grad;
- 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Den Europæiske Centralbank og Kommissionen.

Ændring 1**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. - 1 — nr. 1 (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 3 — stk. 1 — litra c

Nuværende ordlyd

Ændring

c) kan ECB helt eller delvis fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra ECB's statistiske rapporteringskrav.

1. Artikel 3, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) kan ECB helt eller delvis fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra ECB's statistiske rapporteringskrav. **Enhver fritagelse af nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder skal tage form af en begrundet skriftlig afgørelse. Denne afgørelse offentliggøres.**«

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 2

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. - 1 — nr. 2 (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 3 — stk. 1 — litra d (nyt)

Den Europæiske Centralbanks udkast

Ændring

2. I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende litra:

»d) skal tage hensyn til relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om markedsdækning og omfanget af dataindsamling.«

Ændring 3

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. - 1 — nr. 3 (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 3 — stk. 1 a (nyt)

Den Europæiske Centralbanks udkast

Ændring

3. I artikel 3 indsættes følgende stykke efter stk. 1:

»Økonomiske enheder kan indsende oplysninger gennem deres almindelige rapporteringskanal.«

Ændring 4

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. - 1a — nr. 1 (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 5 — stk. 1

Nuværende ordlyd

Ændring

1. Artikel 5, stk. 1, affattes således:

1. ECB kan vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater.

»1. ECB kan vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater. **ECB skal respektere proportionalitetsprincippet i definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav.**«

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 5**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. - 1b — nr. 1 (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 6 — stk. 1 — indledning

Nuværende ordlyd

1. Hvis en rapporteringsenhed med hjemsted i en deltagende medlemsstat mistænkes for overtrædelse som beskrevet i artikel 7, stk. 2, af ECB's statistiske rapporteringskrav, er ECB og i overensstemmelse med statutens artikel 5.2 den nationale centralbank i den pågældende deltagende medlemsstat berettiget til at verificere den statistiske informations nøjagtighed og kvalitet samt foranstalte tvungen indsamling. Hvis den pågældende statistiske information er nødvendig for at påvise overensstemmelse med mindstereservekrav, udføres verifikationen imidlertid i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver (10). Retten til at kontrollere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf omfatter retten til:

Ændring

1. Artikel 6, stk. 1, indledning, affattes således:

»1. Hvis en rapporteringsenhed med hjemsted i en deltagende medlemsstat mistænkes for overtrædelse som beskrevet i artikel 7, stk. 2, af ECB's statistiske rapporteringskrav, er ECB og i overensstemmelse med statutens artikel 5.2 den nationale centralbank i den pågældende deltagende medlemsstat berettiget til at verificere den statistiske informations nøjagtighed og kvalitet samt foranstalte tvungen indsamling. Hvis den pågældende statistiske information er nødvendig for at påvise overensstemmelse med mindstereservekrav, udføres verifikationen imidlertid i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver (10). Retten til at kontrollere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf omfatter **navnlig** retten til:«

Ændring 6**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. - 1b — nr. 2 (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 6 — stk. 1 — litra b

Nuværende ordlyd

b) at undersøge rapporteringsenhedernes regnskaber og optegnelser

Ændring

2. Artikel 6, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) at undersøge rapporteringsenhedernes regnskaber og optegnelser, **herunder rådata**«

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 7

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. - 1c — nr. 1 (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 7 — stk. 2 — litra b

Nuværende ordlyd

Ændring

1. Artikel 7, stk. 2, litra b), affattes således:

b) den statistiske information er unøjagtig, ufuldstændig eller i en form, der ikke opfylder kravet.

»b) den statistiske information er **forfalsket, manipuleret**, unøjagtig, ufuldstændig eller i en form, der ikke opfylder kravet.«

Ændring 8

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. - 1c — nr. 2 (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 7 — stk. 3

Nuværende ordlyd

Ændring

2. Artikel 7, stk. 3 affattes således:

3. Forpligtelsen til at give ECB og de nationale centralbanker mulighed for at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den statistiske information, der af rapporteringsenheden er indsendt til ECB eller til den nationale centralbank, betragtes som overtrådt, når en rapporteringsenhed hindrer denne adgang. En sådan hindring omfatter, men er ikke begrænset til, fjernelse af dokumenter og fysisk hindring af adgang for ECB eller den nationale centralbank, hvor denne adgang er nødvendig, for at de kan udføre deres verifikationsopgaver eller tvungne indsamling.

»3. Forpligtelsen til at give ECB og de nationale centralbanker mulighed for at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den statistiske information, der af rapporteringsenheden er indsendt til ECB eller til den nationale centralbank, betragtes som overtrådt, når en rapporteringsenhed hindrer denne adgang. En sådan hindring omfatter, men er ikke begrænset til, **forfalskning og/eller** fjernelse af dokumenter og fysisk hindring af adgang for ECB eller den nationale centralbank, hvor denne adgang er nødvendig, for at de kan udføre deres verifikationsopgaver eller tvungne indsamling.«

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 9**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. - 1c — nr. 3 (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 7 — stk. 6

Nuværende ordlyd

Ændring

3. Artikel 7, stk. 6 affattes således:

6. Under udøvelse af de beføjelser, der er anført i denne artikel, handler ECB i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks pålæggelse af sanktioner.

»6. Under udøvelse af de beføjelser, der er anført i denne artikel, handler ECB i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks pålæggelse af sanktioner **og i forordning (EU) nr. 1024/2013.**«

Ændring 10**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 2**

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 8 — stk. 4 — litra a

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

a) i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for udførelsen af ESCB's opgaver i henhold til traktaten eller opgaver inden for forsigtighedstilsyn, som er overdraget til **medlemmerne af ESCB**, eller

a) i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for udførelsen af ESCB's opgaver i henhold til traktaten eller opgaver inden for forsigtighedstilsyn, som er overdraget til **ECB**, eller

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 11

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. 3a (nyt)

Forordning (EF) nr. 2533/98

Artikel 8 — stk. 4 b (nyt)

Den Europæiske Centralbanks udkast

Ændring

3a. Følgende stk. indsættes:

»4b. Inden for deres respektive kompetenceområder træffer myndigheder eller organer i medlemsstaterne og Unionen med ansvar for tilsyn med finansielle institutioner, markeder og infrastrukturer eller det finansielle systems stabilitet i overensstemmelse med EU-lovgivning eller national lovgivning, hvortil fortrolig statistisk information overføres i overensstemmelse med stk. 4a, alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre fysisk og logisk beskyttelse af fortrolig statistisk information. Medlemsstaterne sikrer, at fortrolig statistisk information, som overføres til ESM i overensstemmelse med stk. 4a, er omfattet af alle de nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre fysisk og logisk beskyttelse af fortrolig statistisk information.«

Onsdag den 26. november 2014

P8_TA(2014)0062

Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 26. november 2014 om udkast til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner (10896/2014 — C8-0090/2014 — 2014/0807(CNS))

(Høring)

(2016/C 289/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks henstilling (10896/2014 — ECB/2014/19),
  - der henviser til artikel 129, stk. 4, og 132, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 34.3 og artikel 41 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0090/2014),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0028/2014),
1. godkender udkastet i Den Europæiske Centralbanks henstilling som ændret;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre udkastet i Den Europæiske Centralbanks henstilling i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Den Europæiske Centralbank og Kommissionen.

Ændring 1**Udkast til forordning****Betragtning 6**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (6) ECB bør offentliggøre afgørelser om pålæggelse af administrative bøder for manglende overholdelse af umiddelbart gældende EU-ret og sanktioner for manglende overholdelse af ECB-forordninger eller -afgørelser, både inden for og uden for tilsynsområdet, **medmindre en sådan offentliggørelse er uforholdsmæssig, henset til alvorligheden af den pålagte administrative bøde eller sanktion, eller bringer stabiliteten af det finansielle marked i fare.**

Ændring

- (6) ECB bør **som hovedregel ufortøvet** offentliggøre afgørelser om pålæggelse af administrative bøder for manglende overholdelse af umiddelbart gældende EU-ret og sanktioner for manglende overholdelse af ECB-forordninger eller -afgørelser, både inden for og uden for tilsynsområdet. **Såfremt ECB vurderer, at ufortøvet offentliggørelse af en afgørelse bringer stabiliteten af det finansielle marked i fare** eller er uforholdsmæssig, henset til alvorligheden af den pålagte administrative bøde eller sanktion, **bør den have beføjelse til at udsætte offentliggørelsen af afgørelsen med op til tre år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet, eller indtil alle appelmuligheder er udtømt. Efter anmodning bør ECB holde fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet om sådanne tilfælde. ECB bør begrunde udsættelsen i et bilag til den offentliggjorte beslutning.**

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 2**Udkast til forordning****Betragtning 6 a (ny)**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

- (6a) *Af artikel 1 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fremgår det, at ECB fuldt ud og under stor omhu skal tage hensyn til det indre markedes enhed og integritet baseret på ligebehandling af kreditinstitutterne med henblik på at undgå regularbitrage eller illoyal konkurrence, og med henblik på, at ingen af ECB's foranstaltninger, forslag eller politikker direkte eller indirekte må diskriminere en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater som et sted for udøvelse af bankvæsen eller levering af finansielle tjenesteydelser i en hvilken som helst valuta. I denne forbindelse bør ECB handle med henblik på at forhindre en komparativ fordel, der fremmer illoyal konkurrence.*

Ændring 3**Udkast til forordning****Betragtning 9**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

- (9) Artikel 25 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastlægger uafhængighedsprincippet, hvorefter ECB udfører de opgaver, som er blevet overdraget den ved forordning (EU) nr. 1024/2013, uden at det berører og uafhængigt af sine pengepolitiske opgaver og andre opgaver. For at styrke dette uafhængighedsprincip er et tilsynsråd blevet oprettet i henhold til artikel 26, som bl.a. er ansvarligt for udarbejdelsen af udkast til ECB's Styrelsesråds afgørelser inden for tilsynsområdet. De afgørelser, som træffes af Styrelsesrådet, er endvidere underlagt Det Administrative Klagenævns revision, jf. betingelserne i artikel 24. Under hensyntagen til uafhængighedsprincippet og oprettelsen af Tilsynsrådet og Det Administrative Klagenævn bør to specifikke procedurer finde anvendelse: a) hvis ECB overvejer at pålægge administrative sanktioner i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver, træffes afgørelser i denne henseende af ECB's Styrelsesråd på baggrund af et færdigt udkast til afgørelse fra Tilsynsrådet og underlægges Det Administrative Klagenævns revision, og b) hvis ECB overvejer at pålægge sanktioner i forbindelse med udførelsen af sine ikke-tilsynsopgaver, træffes afgørelser i denne henseende af ECB's Direktion og underlægges ECB's Styrelsesråds revision.
- (9) Artikel 25 i forordning (EU) nr. 1024/2013 fastlægger uafhængighedsprincippet, hvorefter ECB udfører de opgaver, som er blevet overdraget den ved forordning (EU) nr. 1024/2013, uden at det berører og uafhængigt af sine pengepolitiske opgaver og andre opgaver. **For at undgå interessekonflikter bør ECB uindskrænket følge dette princip i forbindelse med en hvilken som helst foranstaltning truffet af ECB.** For at styrke dette uafhængighedsprincip er et tilsynsråd blevet oprettet i henhold til artikel 26, som bl.a. er ansvarligt for udarbejdelsen af udkast til ECB's Styrelsesråds afgørelser inden for tilsynsområdet. De afgørelser, som træffes af Styrelsesrådet, er endvidere underlagt Det Administrative Klagenævns revision, jf. betingelserne i artikel 24. Under hensyntagen til uafhængighedsprincippet og oprettelsen af Tilsynsrådet og Det Administrative Klagenævn bør to specifikke procedurer finde anvendelse: a) hvis ECB overvejer at pålægge administrative sanktioner i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver, træffes afgørelser i denne henseende af ECB's Styrelsesråd på baggrund af et færdigt udkast til afgørelse fra Tilsynsrådet og underlægges Det Administrative Klagenævns revision, og b) hvis ECB overvejer at pålægge sanktioner i forbindelse med udførelsen af sine ikke-tilsynsopgaver, træffes afgørelser i denne henseende af ECB's Direktion og underlægges ECB's Styrelsesråds revision.

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 4**Udkast til forordning****Betragtning 10 a (ny)**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

(10a) ECB bør på baggrund af globaliseringen af bank-tjenester og den stigende betydning af internationale standarder sammen med de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater etablere en regelmæssig dialog med tilsynsførende uden for Unionen for at fremme den internationale koordination og enes om de fælles principper i indførelsen og håndhævelsen af sanktioner. Denne dialog bør omfatte en fælles forståelse af virkningerne af de forskellige sanktions-politikker vedrørende markedsadgang og konkurrence og bør tage sigte på at forbedre de fælles internationale spilleregler.

Ændring 5**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 1 — litra a**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 1 — nr. 6

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

»Tvangsbøde«: et pengebeløb, som et foretagende i tilfælde af vedvarende overtrædelse skal betale enten som straf eller med henblik på at tvinge de berørte personer til at overholde ECB's tilsynsforordninger og -afgørelser. Tvangsbøder beregnes for hver overtrædelsesdag, a) efter at der i overensstemmelse med proceduren, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, er givet foretagendet meddelelse om en beslutning, som kræver, at overtrædelsen bringes til ophør, eller b) hvis den vedvarende overtrædelse er omfattet af artikel 18, stk. 7, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (*), i overensstemmelse med proceduren i artikel 4b i denne forordning.»

(*) EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

6) »Tvangsbøde«: et pengebeløb, som et foretagende i tilfælde af vedvarende overtrædelse skal betale enten som straf eller med henblik på at tvinge de berørte personer til at overholde ECB's tilsynsforordninger og -afgørelser. Tvangsbøder beregnes for hver **hede** overtrædelsesdag, a) efter at der i overensstemmelse med proceduren, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, er givet foretagendet meddelelse om en beslutning, som kræver, at overtrædelsen bringes til ophør, eller b) hvis den vedvarende overtrædelse er omfattet af artikel 18, stk. 7, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (*), i overensstemmelse med proceduren i artikel 4b i denne forordning.

(*) EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 6

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. 2

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 1 a — stk. 3

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

3. ECB **kan** offentliggøre enhver afgørelse om at pålægge et foretagende administrativ bøder for manglende overholdelse af umiddelbart gældende EU-ret og sanktioner for manglende overholdelse af ECB-forordninger og -afgørelser både i og uden for tilsynsområdet, **uanset om sådanne afgørelser er blevet påklaget eller ej**. ECB foretager sådanne offentliggørelser i overensstemmelse med relevant EU-ret, uanset anden national lovgivning eller nationale bestemmelser, og hvor EU-retten består af direktiver, national lovgivning, der gennemfører disse direktiver.

Ændring

3. **Efter at have givet foretagendet meddelelse herom skal ECB efter en gennemsigtig procedure og regler, som det skal offentliggøre, som hovedregel ufortøvet offentliggøre** enhver afgørelse om at pålægge et foretagende administrativ bøder for manglende overholdelse af umiddelbart gældende EU-ret og sanktioner for manglende overholdelse af ECB-forordninger og -afgørelser både i og uden for tilsynsområdet, **forudsat at alle appelmuligheder er udtømt. I de tilfælde hvor ECB mener, at øjeblikkelig offentliggørelse af en afgørelse bringer stabiliteten af det finansielle marked i fare eller er uforholdsmæssig henset til alvoren af den pålagte administrative bøde eller sanktion, har den beføjelse til at udsætte offentliggørelsen af afgørelsen med op til tre år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Efter anmodning bør ECB holde fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet om sådanne tilfælde. ECB begrundes udsættelsen i et bilag til den offentliggjorte afgørelse.** ECB foretager offentliggørelser **af tilfældene** i overensstemmelse med **bestemmelserne fastsat i** relevant EU-ret, uanset anden national lovgivning eller nationale bestemmelser, og hvor EU-retten består af direktiver, national lovgivning, der gennemfører disse direktiver.

Ændring 7

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. 2

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 1 a — stk. 3 a (nyt)

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

3a. **Uden at det berører deres andre specifikke kompetencer i medfør af national lovgivning, har de kompetente nationale myndigheder fortsat kompetence til at pålægge administrative sanktioner, men bør kun pålægge kreditinstitutter, der er under direkte tilsyn af ECB, sådanne sanktioner, hvis ECB kræver, at der indledes en procedure med henblik herpå.**

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 15**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 4 — litra a a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 3 — stk. 9

Gældende ordlyd

Ændring

aa) Stk. 9, affattes således:

9. Indtægter fra sanktioner, der er pålagt af ECB, tilfalder ECB.

»9. Indtægter fra sanktioner, der er pålagt af ECB, tilfalder ECB. **Indtægter fra sanktioner, der er pålagt af ECB som led i udførelsen af dens tilsynsopgaver, herunder indsamling af statistiske oplysninger, tilfalder Den Fælles Bankafviklingsfond.**«

Ændring 8**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 4 — litra b**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 3 — stk. 10

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

Hvis overtrædelsen udelukkende vedrører en opgave, der påhviler ESCB eller ECB i medfør af traktaten og ESCB-statutten, kan der kun indledes en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning, uanset om national lovgivning eller nationale bestemmelser kræver en særskilt procedure. Hvis overtrædelsen desuden vedrører et eller flere områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence, er retten til at indlede en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning uafhængig af enhver kompetent national myndigheds ret til at indlede særskilte procedurer vedrørende sådanne områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af strafferetten og den nationale ret vedrørende tilsynsbeføjelserne i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013.

10. Hvis overtrædelsen udelukkende vedrører en opgave, der påhviler ESCB eller ECB i medfør af traktaten og ESCB-statutten, kan der kun indledes en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning, uanset om national lovgivning eller nationale bestemmelser kræver en særskilt procedure. Hvis overtrædelsen desuden vedrører et eller flere områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence, er retten til at indlede en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning uafhængig af enhver kompetent national myndigheds ret til at indlede særskilte procedurer vedrørende sådanne områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af strafferetten og den nationale ret vedrørende tilsynsbeføjelserne i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013. **Endvidere skal indtægterne fra sanktionerne omhandlet i artikel 2 i nærværende forordning stå til rådighed for ECB, forudsat at den angiver et specifikt anvendelsesformål ud over de løbende udgifter, og forudsat at den rapporterer om anvendelsen af midlerne til Europa-Parlamentet og Revisionsretten.**

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 9

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. 4 a (nyt)

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 4 — stk. 1

Nuværende ordlyd

Ændring

4a. Artikel 4, stk. 1, affattes således:

1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning ophører et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, **først** fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder **fem** år efter, at **overtrædelsen fandt sted**, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse **fem** år efter, at overtrædelsen **er** bragt til ophør.

»1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning ophører et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, først fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder **tre** år efter, at **afgørelsen om at indlede en overtrædelsesprocedure var truffet**, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse **tre** år efter, at overtrædelsen **var** bragt til ophør«.

Ændring 10

Udkast til forordning

Artikel 1 — nr. 5

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 4 c — stk. 1

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

1. Uanset artikel 4 udløber retten til at træffe afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion med hensyn til overtrædelser af relevante umiddelbart gældende EU-retsakter samt forordninger og afgørelser, som ECB har vedtaget i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver, fem år efter **at overtrædelsen har fundet sted**, eller i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, fem år efter at overtrædelsen **er** ophørt.

1. Uanset artikel 4 udløber retten til at træffe afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion med hensyn til overtrædelser af relevante umiddelbart gældende EU-retsakter samt forordninger og afgørelser, som ECB har vedtaget i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver, fem år efter **datoen, hvor afgørelsen om at indlede en overtrædelsesprocedure var truffet**, eller i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, fem år efter at overtrædelsen **var** ophørt.

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 11**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 5**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 4 c — stk. 2

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

2. Enhver foranstaltning truffet af ECB med henblik på undersøgelser eller procedurer i forbindelse med en overtrædelse medfører, at tidsfristen i stk. 1 afbrydes. Tidsfristen afbrydes med virkning fra datoen, hvorpå den berørte enhed under tilsyn underrettes om foranstaltningen. Enhver afbrydelse medfører, at løbetiden for tidsfristen begynder at løbe på ny. Tidsfristen må dog ikke overskride en periode på **10** år, efter at **overtrædelsen er indtrådt**, eller, i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, **10** år efter at overtrædelsen **er** ophørt.

Ændring

2. Enhver foranstaltning truffet af ECB med henblik på undersøgelser eller procedurer i forbindelse med en overtrædelse medfører, at tidsfristen i stk. 1 afbrydes. Tidsfristen afbrydes med virkning fra datoen, hvorpå den berørte enhed under tilsyn underrettes om foranstaltningen. Enhver afbrydelse medfører, at løbetiden for tidsfristen begynder at løbe på ny. Tidsfristen må dog ikke overskride en periode på **syv** år, efter at **afgørelsen om at indlede en overtrædelsesprocedure var truffet**, eller, i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, **syv** år efter at overtrædelsen **var** ophørt.

Ændring 12**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 5**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 4 c — stk. 4 a (nyt)

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

---

*Ændring***4a. Tidsfristen afbrydes bl.a. af følgende:**

- a) ECB's eller en medlemsstats kompetente nationale myndigheds skriftlige begæringer om oplysninger
- b) skriftlige fuldmagter til at foretage kontrolundersøgelser, der er udstedt til tjenestemænd af ECB eller en medlemsstats kompetente nationale myndighed
- c) en medlemsstats kompetente nationale myndigheds indledning af overtrædelsesprocedurer.

Onsdag den 26. november 2014

Ændring 13**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 5 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 5

Nuværende ordlyd

Artikel 5

Domstolsprøvelse

De Europæiske Fællesskabers Domstol har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 172 anvendte betydning vedrørende endelige beslutninger om pålæggelse af sanktioner.

Ændring

5a. Artikel 5 affattes således:

Artikel 5

Domstolsprøvelse

Som det er fastsat i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har De Europæiske Fællesskabers Domstol fuld prøvelsesret vedrørende endelige beslutninger om pålæggelse af sanktioner.

Ændring 14**Udkast til forordning****Artikel 1 — nr. 5 b (nyt)**

Forordning (EF) nr. 2532/98

Artikel 6 a (ny)

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

5b. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

International dialog

ECB etablerer i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 1024/2013 en regelmæssig dialog med tilsynsmyndigheder uden for Unionen for at arbejde hen imod en sammenhængende anvendelse af sanktioner og sanktionsmekanismer på internationalt plan.»

Torsdag den 27. november 2014

P8_TA(2014)0067

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden**Europa-Parlamentets afgørelse af 27. november 2014 om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 8. oktober 2014 om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden (C(2014)7164 — 2014/2882(DEA))**

(2016/C 289/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning 8. oktober 2014 (C(2014)7164),
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 23. oktober 2014, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
- der henviser til skrivelserne fra Økonomi- og Valutaudvalget af 4. november 2014 til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 65, stk. 5, litra a), b) og c),
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,
- A. der henviser til, at artikel 42 i forordning (EU) nr. 806/2014 (SRM-forordningen) foreskriver, at Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) oprettes den 19. august 2014 som et EU-agentur;
- B. der henviser til, at det i henhold til SRM-forordningens artikel 98 kræves, at Afviklingsinstansen er fuldt operativ den 1. januar 2015;
- C. der henviser til, at Afviklingsinstansen skal have et autonomt budget, som ikke er en del af Unionens budget og skal finansieres via bidrag fra banksektoren, navnlig bidrag til Afviklingsinstansens administrative udgifter, som skal betales af kreditinstitutter, moderselskaber, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, som er omfattet af SRM-forordningen;
- D. der henviser til, at SRM-forordningens artikel 65, stk. 5, tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om bidrag for at fastsætte bidragstyperne og beregningen af bidragene og navnlig de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække Afviklingsinstansens administrative udgifter, indtil den bliver fuldt operationel;
- E. der henviser til, at Kommissionen den 8. oktober 2014 i overensstemmelse med den førnævnte beføjelse vedtog Kommissionens delegerede forordning om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden;

⁽¹⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1.

Torsdag den 27. november 2014

- F. der henviser til, at denne delegerede forordning kun kan træde i kraft ved udløbet af Parlamentets og Rådets indsigelsesfrist, hvis hverken Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse, eller hvis Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse; der henviser til, at indsigelsesfristen i henhold til SRM-forordningens artikel 93, stk. 6, er fastsat til tre måneder fra underretningen, dvs. til den 8. januar 2015, og kan forlænges med yderligere tre måneder;
- G. der henviser til, at hvis Afviklingsinstansen skal fungere problemfrit den 1. januar 2015, er det nødvendigt, at dens finansieringsordninger indføres snarest muligt og under alle omstændigheder inden den 1. januar 2015 for dermed gøre det muligt for den at dække de første administrative omkostninger (udgifter til personalets løn, infrastruktur, administration og drift) med egne indtægter;
- H. der henviser til, at den førnævnte forordning derfor bør træde i kraft i 2014 inden udløbet af indsigelsesfristen, som er omhandlet i betragtning F;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
  2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA